

แผนปฏิบัติการเชิงยุทธศาสตร์ (Strategic Action Plan)

ระยะ 5 ปี พ.ศ.2566 - พ.ศ.2570

คณะวิศวกรรมศาสตร์และเทคโนโลยีอุตสาหกรรม
มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา

บทนำ

แผนยุทธศาสตร์คณะวิศวกรรมศาสตร์ ระยะ 5 ปี (พ.ศ. 2566-2570) ของคณะวิศวกรรมศาสตร์และเทคโนโลยีอุตสาหกรรม ภายใต้กรอบและแนวคิดที่สำคัญคือ การพัฒนาให้คณะเป็น “คณะที่สร้างบัณฑิตที่มีคุณภาพ นำนวัตกรรมและเทคโนโลยีมาบูรณาการเพื่อการพัฒนาท้องถิ่นอย่างยั่งยืน” การจัดทำแผนยุทธศาสตร์ฉบับนี้มุ่งเน้นในการมีส่วนร่วมของอาจารย์ภายในวิศวกรรมศาสตร์และเทคโนโลยีอุตสาหกรรม โดยนำแผนยุทธศาสตร์มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา ระยะ 5 ปี (พ.ศ. 2566-2570) ที่ได้ทบทวนจากแผนยุทธศาสตร์กลุ่มมหาวิทยาลัยราชภัฏระยะ 5 ปี โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อให้กลุ่มมหาวิทยาลัยราชภัฏรวมพลังตอบโจทย์ของประเทศและสร้างผลกระทบในวงกว้างแก่เศรษฐกิจ สังคม สิ่งแวดล้อมและชุมชนท้องถิ่น

สารบัญ

	หน้า
สาระสำคัญของแผนยุทธศาสตร์	
ปรัชญา	7
คติพจน์	7
ปณิธาน	7
เอกลักษณ์ของคณะวิศวกรรมศาสตร์ฯ	7
รูปแบบของหลักสูตร	7
อัตลักษณ์บัณฑิต	8
วิสัยทัศน์	8
พันธกิจ	8
แผนปฏิบัติการเชิงยุทธศาสตร์ระยะ 5 ปี	
ทิศทางมหาวิทยาลัยราชภัฏสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวการพัฒนาประเทศ	10
ยุทธศาสตร์ที่ 1 การพัฒนาท้องถิ่น	
จุดเน้นเชิงยุทธศาสตร์	11
เป้าประสงค์และตัวชี้วัด	11
แผนบูรณาการหลักและโครงการหลัก	14
แผนบูรณาการหลักที่ 1	15
แผนบูรณาการหลักที่ 2	16
แผนบูรณาการหลักที่ 3	19
ยุทธศาสตร์ที่ 3 การยกระดับคุณภาพการศึกษา	
จุดเน้นเชิงยุทธศาสตร์	25
เป้าประสงค์และตัวชี้วัด	26
แผนบูรณาการหลักและโครงการหลัก	27
แผนบูรณาการหลักที่ 1	27
แผนบูรณาการหลักที่ 2	29
แผนบูรณาการหลักที่ 3	33
ยุทธศาสตร์ที่ 4 การยกระดับคุณภาพการศึกษา	
จุดเน้นเชิงยุทธศาสตร์	34
เป้าประสงค์และตัวชี้วัด	35
แผนบูรณาการหลักที่ 1	38
แผนบูรณาการหลักที่ 2	39

	แผนบูรณาการหลักที่ 3	40
ภาคผนวก		
	รายละเอียดตัวชี้วัด	42

ประวัติคณะวิศวกรรมศาสตร์และเทคโนโลยีอุตสาหกรรม

ปี พ.ศ. 2538 วิทยาลัยครูเดิมได้ถูกยกฐานะเป็นสถาบันราชภัฏ ตามนโยบายขยายโอกาสทางการศึกษา เพื่อรองรับการผลิตบัณฑิตคุณภาพดีอื่นๆ นอกเหนือจากการผลิตบุคลากรทางการศึกษา เพียงอย่างเดียว ผลจากนโยบายดังกล่าวส่งผลให้สถาบันราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา มีโครงการจัดตั้งคณะวิชาขึ้น 4 คณะ ได้แก่ คณะวิทยาการจัดการ คณะครุศาสตร์ คณะมนุษยศาสตร์ และคณะวิศวกรรมศาสตร์และเทคโนโลยีอุตสาหกรรม โดยศาสตร์ทางด้านของเทคโนโลยีอุตสาหกรรมและวิศวกรรมได้ถูกรวมอยู่ภายใต้คณะวิศวกรรมศาสตร์และเทคโนโลยีอุตสาหกรรม ซึ่งมีโครงสร้างการบริหารงานระดับภาควิชาแบ่งออกเป็น 2 ภาควิชา คือ ภาควิชาวิทยาศาสตร์และภาควิชาวิทยาศาสตร์ประยุกต์ จากพันธกิจของการพัฒนาประเทศ ฉบับที่ 1 - 11 กระบวนการพัฒนาส่วนใหญ่ได้เน้นเกี่ยวกับเรื่องการพัฒนาเศรษฐกิจเป็นหลักโดยมุ่งที่การพัฒนาอุตสาหกรรมและเทคโนโลยี และแผนพัฒนาเศรษฐกิจแห่งชาติ ฉบับที่ 12 ที่มุ่งประเด็นการพัฒนาภายใต้ความท้าทายหลังวิกฤติเศรษฐกิจ ทำให้มีการพัฒนาหลักสูตรเพิ่มในสายของเทคโนโลยีอุตสาหกรรม และวิศวกรรมศาสตร์ขึ้นเป็นจำนวนมาก นับแต่ปี 2552

วัตถุประสงค์ในการพัฒนาแผนยุทธศาสตร์

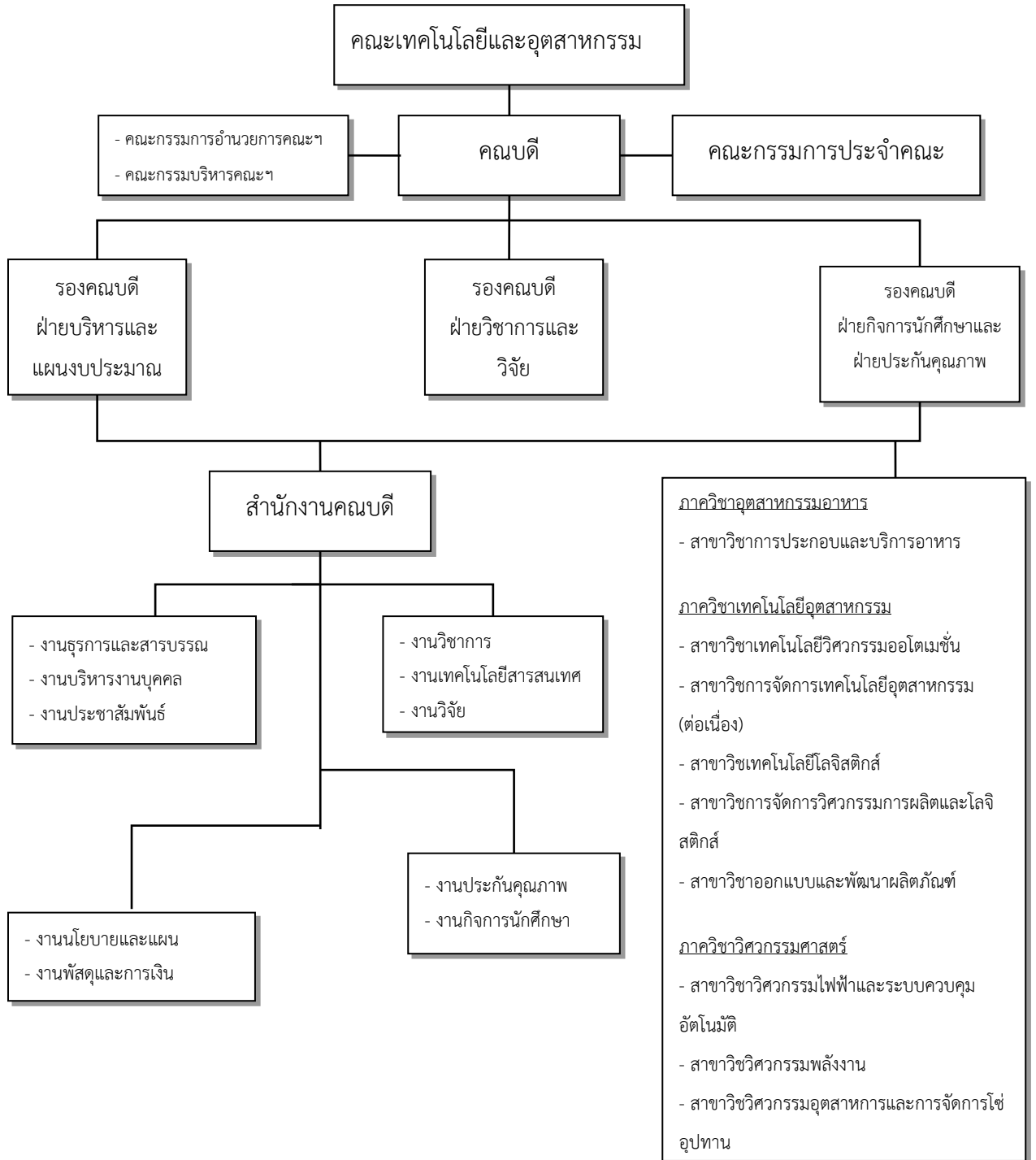
แผนยุทธศาสตร์คณะวิศวกรรมศาสตร์ ระยะ 5 ปี (พ.ศ. 2566-2570) คณะวิศวกรรมศาสตร์และเทคโนโลยีอุตสาหกรรม มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา จัดทำขึ้นเพื่อกำหนดทิศทางการดำเนินงานของหน่วยงานในอนาคต โดยการวิเคราะห์ประมวลข้อมูลพื้นฐานรอบด้านอย่างเป็นระบบและจัดให้มีกระบวนการมีส่วนร่วมของผู้เกี่ยวข้องทุกภาคส่วน แผนยุทธศาสตร์คณะวิศวกรรมศาสตร์และเทคโนโลยีอุตสาหกรรม มีความสอดคล้องเชื่อมโยงกับแผนยุทธศาสตร์มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา ระยะ 5 ปี (พ.ศ. 2566-2570) และเพื่อให้การดำเนินงานของ คณะวิศวกรรมศาสตร์และเทคโนโลยีอุตสาหกรรม เป็นไปตามทิศทางและนโยบายของมหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา สำหรับวัตถุประสงค์ในการจัดทำแผนยุทธศาสตร์คณะวิศวกรรมศาสตร์และเทคโนโลยีอุตสาหกรรม มีดังนี้

1. เพื่อพัฒนาการดำเนินการของคณะวิศวกรรมศาสตร์และเทคโนโลยีอุตสาหกรรมไปสู่การเป็นคลังสมอง พัฒนาท้องถิ่นอย่างยั่งยืน ทั้งด้านเศรษฐกิจ สังคม สิ่งแวดล้อมและการศึกษา สอดคล้องกับเป้าหมายของมหาวิทยาลัย
2. เพื่อพัฒนานักศึกษาให้เป็นผู้มีสมรรถนะ มีความภาคภูมิใจในคุณค่าของตน มีทัศนคติที่ดีและมีจิตสาธารณะ เป็นผู้ที่ทำประโยชน์ต่อชุมชนและองค์กรในอนาคต

3. เพื่อเป็นส่วนหนึ่งในการขับเคลื่อนมหาวิทยาลัยไปสู่การเป็น มหาวิทยาลัยแห่งการเรียนรู้ตลอดชีวิต (Life Long Learning University)

4. เพื่อการรวมพลังการดำเนินงานของหน่วยงานในมหาวิทยาลัยอย่างมีประสิทธิภาพ

คณะวิศวกรรมศาสตร์และเทคโนโลยีอุตสาหกรรม มีโครงสร้างการบริหารโดยแบ่งตามภาควิชา ดังภาพ

สาระสำคัญของแผนยุทธศาสตร์ คณะวิศวกรรมศาสตร์และเทคโนโลยีอุตสาหกรรม

การจัดทำแผนยุทธศาสตร์สำหรับองค์กรเป็นสิ่งที่มีความสำคัญและจำเป็นอย่างยิ่งสำหรับการบริหารจัดการ องค์กรภาครัฐแนวใหม่ เป็นกระบวนการเชิงวิเคราะห์สังเคราะห์ที่ผ่านกระบวนการจัดทำอย่างมีส่วนร่วม ในการกำหนดทิศทางและแนวทางการพัฒนาองค์กรให้บรรลุวัตถุประสงค์และเป้าหมายที่ตั้งไว้สอดคล้องกับ สถานภาพ ภายใต้บริบทแวดล้อมทางสังคม เศรษฐกิจ การเมือง เทคโนโลยี และอื่น ๆ ที่เปลี่ยนแปลงไปอย่างต่อเนื่อง เป็นเครื่องมือที่ใช้เป็นกรอบการกำหนดทิศทางการปฏิบัติและการพัฒนาองค์กร และเป็นแนวทางให้บุคลากร และหน่วยงานต่าง ๆ ในองค์กรใช้เป็นเครื่องมือสำหรับการแปลงแผนยุทธศาสตร์สู่ การปฏิบัติต่อไป ทั้งนี้มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยาปฏิบัติภารกิจสำคัญของความเป็น สถาบันอุดมศึกษา ในด้านการผลิตบัณฑิต การวิจัย การบริการวิชาการแก่สังคม และการทำนุบำรุงศิลปและ วัฒนธรรม ให้เป็นที่ยอมรับของสาธารณชนในการเป็นแหล่ง ผลิตและพัฒนาบุคลากรที่มีความรู้ความสามารถ มี คุณธรรมจริยธรรมออกสู่สังคม และเป็นกำลังสำคัญในการพัฒนา ประเทศ การดำเนินงานดังกล่าวจะสะท้อน ภาพลักษณ์ความมีชื่อเสียงของมหาวิทยาลัย มหาวิทยาลัยจึงมีความจำเป็น ในการกำหนดทิศทางการดำเนินงาน อย่างเป็นระบบและเกิดประสิทธิภาพสูงสุด

ตาม ปรัชญา คติพจน์ ปณิธาน เอกลักษณ์ วิสัยทัศน์ของมหาวิทยาลัย อัตลักษณ์ของบัณฑิต และพันธกิจ ของ มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา ดังต่อไปนี้

ปรัชญา

สร้างสรรค์องค์ความรู้ พัฒนาบัณฑิต ด้วยวิศวกรรมศาสตร์และเทคโนโลยีอุตสาหกรรม

คติพจน์ประจำคณะวิศวกรรมศาสตร์และเทคโนโลยีอุตสาหกรรม

นตฺถิ ปญฺญาสมมา อภาภ โฉมีแสงสว่างใดเสมอด้วยปัญญา

ปณิธาน

สร้างบัณฑิต ผลิตงานวิจัย พัฒนาองค์ความรู้และนวัตกรรม บริการวิชาการแก่ชุมชนและท้องถิ่น การ ทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม พัฒนาระบบประกันคุณภาพการศึกษาอย่างต่อเนื่อง

เอกลักษณ์ของคณะวิศวกรรมศาสตร์และเทคโนโลยีอุตสาหกรรม

บัณฑิตมีคุณภาพตามความต้องการของภาคอุตสาหกรรม มีทักษะการใช้ชีวิตในยุคศตวรรษที่ ๒๑ จิตสาธารณะ และพัฒนางานวิจัย เพื่อพัฒนาท้องถิ่น

อัตลักษณ์ของบัณฑิต

1. มีคุณธรรม จริยธรรม ทางวิชาการและวิชาชีพ ในการปฏิบัติงานด้านวิศวกรรมศาสตร์และเทคโนโลยีอุตสาหกรรม
2. มีความรู้ ความเข้าใจ ในด้านวิชาชีพและสามารถนำไปประยุกต์ใช้ในการประกอบอาชีพได้อย่างมีประสิทธิภาพ
3. มีทักษะการเรียนรู้ ทักษะทางปัญญา และความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ ในการพัฒนางาน และการแก้ปัญหาทางด้านวิศวกรรมศาสตร์และเทคโนโลยีอุตสาหกรรม
4. มีทักษะการทำงานร่วมกับผู้อื่น การทำงานเป็นทีม มีความรับผิดชอบและสามารถปรับตัวในการปฏิบัติงานสภาวะการเปลี่ยนแปลงทางสังคม เศรษฐกิจ วัฒนธรรม และเทคโนโลยีได้อย่างเหมาะสม
5. มีทักษะการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ มีความสามารถในการติดต่อสื่อสารด้วยภาษาไทย และภาษาต่างประเทศได้อย่างเหมาะสม

วิสัยทัศน์

ผลิตบัณฑิตที่ตอบสนองภาคอุตสาหกรรมและการเปลี่ยนแปลงเทคโนโลยีในอนาคต

พันธกิจ

1. ผลิตบัณฑิตที่มีความรู้ความสามารถทางวิชาการ การวิจัย และทักษะด้านวิศวกรรมศาสตร์และเทคโนโลยีอุตสาหกรรม มีเจตคติที่ดีต่อวิชาชีพ คุณธรรมและมีจริยธรรม
2. ค้นคว้า วิจัย สร้างนวัตกรรม มุ่งสู่ความเป็นเลิศทางวิชาการ สร้างความร่วมมือกับภาคอุตสาหกรรม ถ่ายทอดองค์ความรู้ และผลิตผลงานวิจัยด้านวิศวกรรมศาสตร์และเทคโนโลยีอุตสาหกรรมสู่ท้องถิ่น
3. มุ่งให้บริการวิชาการ ด้านวิศวกรรมศาสตร์และเทคโนโลยีอุตสาหกรรม แก่ชุมชนและท้องถิ่น เพื่อเสริมสร้างความแข็งแกร่ง ให้เกิดการพัฒนาอย่างต่อเนื่องและยั่งยืน
4. ทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม และสืบสานภูมิปัญญาท้องถิ่น
5. มุ่งการบริหารจัดการ ด้วยหลักนิติธรรมและธรรมาภิบาล

ค่านิยมร่วม

E =	Excellence	สู่ความเป็นเลิศ
I =	Innovation	สร้างสรรค์นวัตกรรม
T =	Team work	การทำงานร่วมกัน
S =	Success	มุ่งสู่ความสำเร็จ

แผนปฏิบัติการเชิงยุทธศาสตร์ (Strategic Action Plan)

คณะวิศวกรรมศาสตร์และเทคโนโลยีอุตสาหกรรม ระยะ 5 ปี (พ.ศ. 2566 – 2570)

คณะวิศวกรรมศาสตร์และเทคโนโลยีอุตสาหกรรม ได้วิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐานที่เกี่ยวข้องอย่างรอบด้านตามภารกิจและทิศทางของมหาวิทยาลัย ในการจัดทำแผนปฏิบัติการเชิงยุทธศาสตร์ (Strategic Action Plan) มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา ระยะ 5 ปี(พ.ศ. 2566 – 2570)

ประกอบด้วยทั้งหมด 4 ยุทธศาสตร์ ดังนี้

ยุทธศาสตร์ที่ 1

การพัฒนาท้องถิ่น

บทบาทของการเป็นสถาบันอุดมศึกษาเพื่อการพัฒนาท้องถิ่นของมหาวิทยาลัยราชภัฏ มีความสอดคล้องกับการขับเคลื่อนยุทธศาสตร์ชาติ ทั้งในมิติของการสร้างความสามารถทางการแข่งขัน การพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพทรัพยากรมนุษย์ การสร้างโอกาสและความเสมอภาคทางสังคม ตลอดจนการ ปรับสมดุลและพัฒนาระบบการบริหารจัดการภาครัฐ โดยการส่งเสริมการวิจัยและนวัตกรรม การถ่ายทอดองค์ ความรู้ มาประยุกต์ใช้ในการพัฒนาท้องถิ่นให้มีคุณภาพชีวิตที่ดี สามารถพึ่งพาตนเองได้ ด้วยการสร้างมูลค่าสินค้า ทางการผลิตที่เป็นอัตลักษณ์ท้องถิ่น การเกษตรปลอดภัย และการเกษตรแปรรูป ส่งเสริมการท่องเที่ยวอย่าง ยั่งยืน ให้คนในท้องถิ่นเห็นคุณค่าและวางแผนทรัพยากรและแหล่งท่องเที่ยวในท้องถิ่นตน ส่งเสริมการท่องเที่ยว เชิงสร้างสรรค์และวัฒนธรรม เชิงธุรกิจ ที่เชื่อมโยงภูมิภาค โดยการมีส่วนร่วมของคนในท้องถิ่น พัฒนาเศรษฐกิจบน พื้นฐานผู้ประกอบการยุคใหม่ ด้วยการสร้างโอกาสให้ผู้ประกอบการเข้าถึงตลาดและข้อมูล ปรับบทบาทและ โอกาสการเข้าถึงบริการภาครัฐ

นอกจากการจัดการเรียนการสอนระดับอุดมศึกษา ทั้งในระดับปริญญาตรี ปริญญาโท และปริญญาเอก แล้ว มหาวิทยาลัยยังมีโรงเรียนสาธิต ที่จัดการจัดการเรียนการสอนระดับปฐมวัย ระดับประถมศึกษา และระดับ มัธยมศึกษา ตลอดจนมีหลักสูตรระยะสั้นเพื่อรองรับการเรียนรู้ทุกช่วงวัย ตอบสนองความต้องการพัฒนาทักษะที่ หลากหลาย (Reskill - Upskill) ตามความต้องการของตลาดแรงงาน มีการบูรณาการพันธกิจทั้งด้านการผลิต บัณฑิต การวิจัย การบริการวิชาการ และการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมเพื่อพัฒนาท้องถิ่น ครอบคลุมมิติ เศรษฐกิจ สังคม และสิ่งแวดล้อม เพื่อยกระดับคุณภาพชีวิตของคนในท้องถิ่น โดยปัจจุบันมหาวิทยาลัยได้กำหนด พื้นที่เป้าหมายในการเข้าไปพัฒนาในพื้นที่ที่ประชาชนมีรายได้ต่ำกว่าเกณฑ์ และดำเนินโครงการอย่างต่อเนื่อง ร่วมกับภาคีเครือข่ายระดับจังหวัด

นับตั้งแต่ปี พ.ศ. 2562 ถึงปัจจุบัน (พ.ศ. 2565) มหาวิทยาลัยราชภัฏได้ร่วมดำเนินการเสริมสร้างความ เข้มแข็งให้กับท้องถิ่น ภายใต้แนวคิดโครงการพัฒนาคุณภาพชีวิตและยกระดับเศรษฐกิจฐานราก โดยการศึกษา หาแนวทางการพัฒนา สร้างนวัตกรรมเกษตร และนำนวัตกรรมไปถ่ายทอดองค์ความรู้ให้กับชุมชนท้องถิ่น ใน พื้นที่เป้าหมายตามบริบทภูมิสังคมที่เหมาะสม และดำเนินงานโครงการสนับสนุนการเตรียมรองรับสังคมผู้สูงอายุ ทั้งในมิติสุขภาพ เศรษฐกิจ สังคม และสิ่งแวดล้อม เพื่อให้ผู้สูงอายุได้รับปัจจัยพื้นฐานในการดำรงชีวิตอย่างมี คุณค่าและศักดิ์ศรี โดยได้รับโอกาสในการศึกษาเรียนรู้และพัฒนาศักยภาพของตนเองอย่างต่อเนื่อง นอกจากนี้ มหาวิทยาลัยราชภัฏยังมีการดำเนินโครงการพัฒนาผลิตภัณฑ์ชุมชน (OTOP) ซึ่งสามารถต่อยอดสู่ University as a Market Place ตามนโยบายกระทรวงการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม (อว.) ได้เป็นอย่างดี

ตลอดจนโครงการส่งเสริมความรักความสามัคคี เข้าใจสิทธิหน้าที่ของตนเองและผู้อื่นภายใต้พื้นฐานของการปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข และโครงการพัฒนาระบบฐานข้อมูลตำบลเหล่านี้ล้วนแต่เป็นโครงการร่วมของมหาวิทยาลัยราชภัฏ 38 แห่ง ซึ่งครอบคลุมพื้นที่ให้บริการทั่วประเทศไทย

จากการถอดบทเรียนการดำเนินงานภายใต้ยุทธศาสตร์ที่ 1 การพัฒนาท้องถิ่น ที่ผ่านมา แม้พบว่าทิศทางการดำเนินงานจะสอดคล้องกับแนวทางการพัฒนาประเทศได้เป็นอย่างดี แต่จากสถานการณ์การแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา (โควิด-19) กลายเป็นปัจจัยสำคัญในการเร่งรัดผลการดำเนินงานของมหาวิทยาลัยราชภัฏให้เป็นรูปธรรมมากขึ้น เพื่อเป็นส่วนสำคัญในการขับเคลื่อนรองรับการปรับตัวและฟื้นฟูประเทศจากผลกระทบที่เกิดขึ้น ดังนั้น ในห้วงระยะ 5 ปี นับจากนี้ มหาวิทยาลัยราชภัฏจึงควรมีแผนปฏิบัติการเชิงยุทธศาสตร์ ที่ระบุจุดเน้นเชิงยุทธศาสตร์ โดยเฉพาะยุทธศาสตร์ด้านการพัฒนาท้องถิ่น โดยมีเป้าประสงค์ตัวชี้วัด ปัจจัยแห่งความสำเร็จ แผนงานการบูรณาการและโครงการหลักที่บ่งชี้กิจกรรมและแนวทางการดำเนินการอย่างชัดเจน

จุดเน้นเชิงยุทธศาสตร์

เปิดมิติใหม่ของการพัฒนาชุมชนท้องถิ่นตามลักษณะภูมิสังคมและความต้องการเชิงพื้นที่และตลาด (Demand-driven) ด้วยความเชี่ยวชาญและอัตลักษณ์ที่โดดเด่นของมหาวิทยาลัยราชภัฏทั้งด้านการวิจัย บริการวิชาการ การจัดการเรียนรู้ ประสบการณ์ ความเข้าใจท้องถิ่น และการทำงานร่วมกับภาคีเครือข่าย โดยบูรณาการดำเนินการเป็น Platform การทำงานร่วมกับองค์กรและหน่วยงานในพื้นที่ (Co-creation) โดยมีมหาวิทยาลัยเป็นจุดศูนย์กลางการเรียนรู้เพื่อสร้างมูลค่าทุนชุมชนและยกระดับเศรษฐกิจฐานราก ตลอดจนการสร้างนวัตกรรมชุมชนเพื่อสร้างความสามารถในการบริหารจัดการตนเองของชุมชนท้องถิ่น

เป้าประสงค์และตัวชี้วัด

เป้าประสงค์ที่ 1 ยกระดับเศรษฐกิจ สังคม และสิ่งแวดล้อมในท้องถิ่นด้วยองค์ความรู้และนวัตกรรมและพัฒนาผู้ประกอบการในพื้นที่ สร้างความมั่นคงทางอาหารและสุขภาวะสำหรับคนทุกช่วงวัยในพื้นที่ โดยสร้างโอกาสและช่องทางใหม่ๆ ทางธุรกิจและอาชีพที่เหมาะสม รวมทั้งเสริมหนุนการสร้าง Social Enterprise และ BCG Economy เพื่อการพัฒนาเชิงพื้นที่อย่างยั่งยืน/โดยชุมชนสามารถจัดการตนเองได้และมีดัชนีชี้วัดความสุขมวลรวมชุมชนตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงเพิ่มขึ้น

ตัวชี้วัด	หน่วยนับ	ข้อมูลพื้นฐาน ปี พ.ศ. 2565	มหาวิทยาลัย ลัย	คณะ 2566	คณะ 2566	คณะ 2566	คณะ 2566	คณะ 2566
1.1 ร้อยละรายได้ในชุมชน เป้าหมายโดยภาพรวม เพิ่มขึ้น	ร้อยละ	30	10	10	10	10	10	10
1.2 จำนวนผู้ประกอบการ รายใหม่ในชุมชน เป้าหมาย	ราย	N/A	5	1	1	1	1	1
1.3 จำนวนผู้จ้างงานใหม่ ¹ ใน ชุมชนเป้าหมาย	คน	N/A	5	5	5	5	5	5
1.4 จำนวนนวัตกรรมการใช้ ประโยชน์จากพืชหรือ สัตว์เพื่อเศรษฐกิจ	รายการ	N/A	1	1	1	1	1	1
1.5 จำนวนทุนทางวัฒนธรรม หรือนวัตกรรมทาง วัฒนธรรมที่นำมาใช้ ประโยชน์เพื่อการ ท่องเที่ยวและเศรษฐกิจ สร้างสรรค์	รายการ	N/A	1	1	1	1	1	1
1.6 จำนวนครัวเรือนของ ชุมชนในพื้นที่รับผิดชอบ ได้รับการยกระดับให้พ้น เส้นความยากจน ²	ครัวเรือน	N/A	2	2	2	2	2	2

เป้าประสงค์ที่ 2 : ยกระดับคุณภาพการศึกษาของโรงเรียนในพื้นที่โดยเฉพาะโรงเรียนขนาดเล็ก กลุ่มเปราะบาง และโรงเรียนในโครงการพระราชดำริ³ รวมทั้งการเรียนรู้ตลอดชีวิตของประชากรทุกกลุ่มทุกช่วงวัยในพื้นที่

¹ การจ้างงานใหม่ หมายรวมถึงการเปลี่ยนอาชีพใหม่ ทั้งนี้ไม่นับรวมการจ้างงานบัณฑิตจบใหม่

² เส้นความยากจน (Poverty Line) สะท้อนค่าใช้จ่ายมาตรฐานขั้นต่ำที่คนจะดำรงชีวิตอยู่ได้ (Minimum Requirement) ในสังคม โดยคนที่มีค่าใช้จ่ายในการดำรงชีพต่ำกว่าเส้นความยากจนจะถือว่าเป็นคนจน ทั้งนี้ ในปี 2563 เส้นความยากจนมีมูลค่า 2,762 บาทต่อคนต่อเดือน (อ้างอิงจากรายงานการวิเคราะห์สถานการณ์ความยากจนและความเหลื่อมล้ำในประเทศไทย ปี 2563 สภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ (สศช.))

³ โรงเรียนในโครงการพระราชดำริ ครอบคลุมโรงเรียนในกลุ่มที่มหาวิทยาลัยดำเนินการในปัจจุบัน ได้แก่ โรงเรียนตำรวจตระเวนชายแดน และโรงเรียนในโครงการกองทุนการศึกษา

ตัวชี้วัด	หน่วยนับ	ข้อมูลพื้นฐานปี พ.ศ. 2565	มหาวิทยาลัย	คณะ 2566	คณะ 2567	คณะ 2568	คณะ 2569	คณะ 2570
1.7 ร้อยละรายได้ที่เพิ่มขึ้นของกลุ่มเปราะบางที่เข้ารับการพัฒนาในหลักสูตรระยะสั้นเพื่อสร้างอาชีพ	ร้อยละ	N/A	10	10	10	10	10	10
1.8 ร้อยละการเพิ่มขึ้นของอัตราการเรียนต่อระดับอุดมศึกษาและการเรียนรู้ตลอดชีวิตของประชากรในพื้นที่บริการของมหาวิทยาลัย	ร้อยละ	N/A	5	5	5	5	5	5

ปัจจัยแห่งความสำเร็จ

1. การแปลงยุทธศาสตร์มหาวิทยาลัยราชภัฏเพื่อการพัฒนาท้องถิ่นไปสู่การดำเนินงานในระดับหลักสูตร และระดับบุคลากร
2. บุคลากรในมหาวิทยาลัยต้องดำเนินการด้าน Transdisciplinary Research and Transdisciplinary Academic Service โดยใช้โจทย์ของพื้นที่เป็นตัวตั้ง แล้วนำศาสตร์ต่างๆ เข้ามาหนุนเสริมการแก้ปัญหา/พัฒนา
3. กลไกความร่วมมือทั้งในระดับนโยบาย และระดับปฏิบัติการ ระหว่างมหาวิทยาลัยราชภัฏทั้งระดับภูมิภาคและประเทศที่เข้มแข็ง และมีความชัดเจนในแนวทางการปฏิบัติอย่างเป็นรูปธรรม
4. สร้างความรู้และความตระหนักให้คนในชุมชนและภาคีเครือข่าย ร่วมมือกันแก้ปัญหาและพัฒนาชุมชนท้องถิ่น ด้วยข้อมูลเชิงพื้นที่ รวมถึงชุมชนเกิดการประยุกต์ใช้องค์ความรู้และนำไปสู่การแบ่งปันองค์ความรู้สู่ชุมชนข้างเคียง (Sharing Economy)

แผนงานบูรณาการหลักและโครงการหลัก

แผนงานบูรณาการหลักที่ 1 พัฒนาศูนย์นวัตกรรมชุมชน (Community-Based Innovation Parks⁴) ในพื้นที่เป้าหมาย

- โครงการหลักที่ 1 โครงการพัฒนาศูนย์นวัตกรรมชุมชน (Community-Based Innovation)
 - โครงการหลักที่ 2 โครงการยกระดับมาตรฐานผลิตภัณฑ์ชุมชน University as a Marketplace
 - โครงการหลักที่ 3 โครงการพัฒนาคุณภาพชีวิตและยกระดับเศรษฐกิจฐานราก
 - โครงการหลักที่ 4 โครงการศูนย์การเรียนรู้เพื่อเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืนสำหรับการบริหารจัดการทรัพยากรชุมชน
- โครงการหลักแต่ละโครงการมีกิจกรรมและแนวทางการดำเนินงาน ดังนี้

โครงการหลักที่ 1 โครงการพัฒนาศูนย์นวัตกรรมชุมชน (Community-Based Innovation)	
กิจกรรม	แนวทางการดำเนินงาน
1.1 พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและนวัตกรรมชุมชนในพื้นที่ศูนย์การศึกษาอุทกขารวดี รวมถึงพื้นที่เป้าหมายอื่นๆ	1.1.1 พัฒนานวัตกรรมชุมชนในลักษณะของ Community-Based Innovation โดยพิจารณาจากศักยภาพและความพร้อมด้านเครื่องมือ องค์ความรู้ ความเชี่ยวชาญ และบุคลากรของมหาวิทยาลัยเป็นฐาน โดยมุ่งเน้นการพัฒนาผลิตภัณฑ์ชุมชนโดยใช้เทคโนโลยีที่เหมาะสม (Appropriate Technology) 1.1.2 สํารวจศักยภาพความเชี่ยวชาญของมหาวิทยาลัยร่วมกับหน่วยงานภาคีในพื้นที่ 1.1.3 พัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน ได้แก่ ศูนย์ปฏิบัติการวิจัย ทดสอบ วิเคราะห์มาตรฐาน เพื่อการพัฒนาผลิตภัณฑ์ บรรจุกัญช์ของนวัตกรรมในชุมชน รวมถึง Pilot Plant เพื่อพัฒนาผลิตภัณฑ์ บรรจุกัญช์ของนวัตกรรมในชุมชน 1.1.4 สร้างภาคีเครือข่ายและทำบันทึกความเข้าใจ (MOU) เพื่อการใช้ทรัพยากรร่วมกัน
1.2 บ่มเพาะและพัฒนา Incubation & Acceleration ผู้ประกอบการในท้องถิ่น (Research to Business Accelerator)	1.2.1 บ่มเพาะและพัฒนาผู้ประกอบการท้องถิ่นมุ่งเน้นให้เกิดการต่อยอดสู่การทำเป็นอาชีพ ร่วมกับหน่วยงานรัฐ และภาคเอกชนในพื้นที่ โดยเปิดพื้นที่ภายในมหาวิทยาลัยดำเนินงานในรูปแบบ One-stop Service ครอบคลุมตั้งแต่การหาแหล่งทุน การสนับสนุนองค์ความรู้ และเทคโนโลยี (Community Knowledge Sharing Space) อุปกรณ์ โครงสร้างพื้นฐาน การจับคู่ผู้ประกอบการ (Business Matching) และ ระบบเครือข่ายการกระจายสินค้าเพื่อรองรับ

⁴ Community-Based Innovation Parks หมายถึง พื้นที่กลางที่เปิดให้ชุมชน วิสาหกิจชุมชน และ startup เข้ามาจัดตั้งศูนย์พัฒนาผลิตภัณฑ์ โดยมีอาจารย์จากมหาวิทยาลัยราชภัฏสนับสนุนด้านองค์ความรู้และเทคโนโลยี รวมถึงการพัฒนาธุรกิจ

โครงการหลักที่ 1 โครงการพัฒนาศูนย์นวัตกรรมชุมชน (Community-Based Innovation)	
กิจกรรม	แนวทางการดำเนินงาน
	<p>ผลผลิตจากผู้ประกอบการชุมชนผ่านภาคเอกชน สู่ตลาดระดับภูมิภาคและระดับประเทศ</p> <p>1.2.2 ส่งเสริมงานวิจัยและพัฒนา (R&D) ต่อยอดนวัตกรรม ยกระดับผู้ประกอบการ ร่วมกับภาคเอกชนเพื่อสร้างผู้ประกอบการชุมชน และนำเสนอหน่วยงานอื่น อาทิ สำนักงานนวัตกรรมแห่งชาติ</p>

โครงการหลักที่ 2 โครงการยกระดับมาตรฐานผลิตภัณฑ์ชุมชน University as a Marketplace	
กิจกรรม	แนวทางการดำเนินงาน
1.3 พัฒนาการตลาดผลิตภัณฑ์ชุมชนคนของพระราชินี	<p>1.3.1 พัฒนาการตลาดผลิตภัณฑ์ชุมชนระดับท้องถิ่น เพื่อเป็นช่องทางในการจำหน่ายผลิตภัณฑ์ชุมชนที่เกิดขึ้นจากการทำงานของมหาวิทยาลัย</p> <p>1.3.2 ส่งเสริมให้ชุมชนมีการกระจายสินค้า ผ่าน University as a Market Place Platform จัดจำหน่ายในลักษณะสินค้านวัตกรรมโดยมหาวิทยาลัย</p> <p>1.3.3 จัดตั้งหน่วยการตลาด รวบรวม และกระจายสินค้าชุมชน ทั้งแบบออนไลน์และแบบในที่ตั้ง (Online and Onsite)</p> <p>1.3.4 สร้างระบบรับรองมาตรฐานผลิตภัณฑ์ทั้งผลิตภัณฑ์การเกษตรและผลิตภัณฑ์ชุมชน</p> <p>1.3.5 พัฒนานักศึกษาให้เป็นผู้ประกอบการ โดยเป็นตัวกลางในการจำหน่ายสินค้าชุมชน</p>

โครงการหลักที่ 3 โครงการพัฒนาคุณภาพชีวิตและยกระดับเศรษฐกิจฐานราก	
กิจกรรม	แนวทางการดำเนินงาน
1.4 วางแผนพัฒนาพื้นที่ในระดับตำบล	<p>1.4.1 พัฒนาอาจารย์และบุคลากรในการวางแผนพัฒนาพื้นที่ในระดับตำบล</p> <p>1.4.2 สร้างนวัตกรรมเพื่อยกระดับคุณภาพชีวิตโดยใช้เทคนิคการมองภาพอนาคต</p> <p>1.4.3 พัฒนาแผนการพัฒนาเชิงพื้นที่ในระดับตำบล</p>
1.5 พัฒนาเชิงพื้นที่ ด้านเศรษฐกิจ ด้านสังคม ด้านสิ่งแวดล้อม	<p>1.5.1 พัฒนาโมเดลในการแก้ไขปัญหาในการพัฒนาเชิงพื้นที่</p> <ul style="list-style-type: none"> - การทำงานแบบผสมผสาน (many to one) - การทำงานแบบคนต่อคน (one to one) - การสร้างผลงานแบบเร็ว (Quick win) - การสร้างผลงานระยะยาว White Elephant

โครงการหลักที่ 3 โครงการพัฒนาคุณภาพชีวิตและยกระดับเศรษฐกิจฐานราก	
กิจกรรม	แนวทางการดำเนินงาน
	<p>1.5.2 ดำเนินการกิจกรรมเพื่อเศรษฐกิจ BCG ในพื้นที่ โดยเฉพาะด้านการท่องเที่ยว การเกษตร และความมั่นคงทางอาหาร ให้มี Value creation สู่ตลาดโลก (พืช สัตว์ วัฒนธรรมท้องถิ่น)</p> <p>1.5.3 ดำเนินการกิจกรรมที่สอดคล้องกับการพัฒนาอย่างยั่งยืนเพื่อให้ชุมชนได้รับการพัฒนาคุณภาพชีวิตอย่างสมดุล</p>
1.6 พัฒนาพฤติกรรมของบุคคลและครอบครัวเพื่อการพัฒนาคุณภาพชีวิตอย่างยั่งยืน	<p>1.6.1 พัฒนาคุณธรรมและการเป็นพลเมืองดี</p> <p>1.6.2 อบรมและพัฒนาการจัดทำบัญชีครัวเรือน</p> <p>1.6.3 พัฒนาทัศนคติในการใช้จ่าย</p> <p>1.6.4 พัฒนาระบบประกันความเสี่ยงและภูมิคุ้มกัน</p> <p>1.6.5 เพิ่มความรู้ความสามารถ เพื่อตบโจทย์การพัฒนาเชิงพื้นที่</p>
1.7 ประเมินผลการดำเนินการ แลกเปลี่ยนเรียนรู้เพื่อยกระดับคุณภาพชีวิตอย่างสมดุลและยั่งยืน	<p>1.7.1 พัฒนาระบบการประเมินผลการดำเนินการ</p> <p>1.7.2 แลกเปลี่ยนเรียนรู้ เรื่องเล่าความสำเร็จเพื่อยกระดับคุณภาพชีวิต</p>

โครงการหลักที่ 4 โครงการศูนย์การเรียนรู้เพื่อเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน สำหรับการบริหารจัดการทรัพยากรชุมชน	
กิจกรรม	แนวทางการดำเนินงาน
1.8 พัฒนาเศรษฐกิจ BCG ในพื้นที่ โดยเฉพาะด้านการท่องเที่ยว การเกษตร และความมั่นคงทางอาหารให้มีการสร้างมูลค่าเพิ่ม (Value Creation) สู่ตลาดโลก อาทิ พืช สัตว์ วัฒนธรรมท้องถิ่น เป็นต้น	<p>1.8.1 ศึกษาความเป็นไปได้ในการพัฒนาพืชและสัตว์เศรษฐกิจตัวรองและงานด้านวัฒนธรรม อย่างน้อย 1 ชนิด เพื่อสร้างมูลค่าเพิ่มของผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัด (Gross Provincial Product : GPP)</p> <p>1.8.2 ทดลองดำเนินการ โดยคัดเลือกพืช สัตว์เศรษฐกิจตัวรองที่สร้างมูลค่า และผลกระทบเชิงบวกทางเศรษฐกิจในพื้นที่ตนเอง โดยกำหนดเป้าหมาย การนำผลิตภัณฑ์ไปสู่ตลาดโลก สร้างภาคีเครือข่ายที่มีเป้าหมายร่วมกัน (SDGs, BCG in Action, Green University)</p>
1.9 พัฒนาศักยภาพมหาวิทยาลัยสู่มหาวิทยาลัย SDG ตามอัตลักษณ์เด่นของมหาวิทยาลัย	<p>1.9.1 รวบรวมข้อมูลศักยภาพและแผนการดำเนินงานของมหาวิทยาลัยต้นแบบ ให้กับมหาวิทยาลัยที่สนใจยื่นขอใหม่</p> <p>1.9.2 วิเคราะห์และสังเคราะห์ เพื่อกำหนดโจทย์แนวทางการพัฒนา</p> <p>1.9.3 ดำเนินการพัฒนากิจกรรมการยกระดับ</p> <p>1.9.4 ขอรับรองมาตรฐาน SDG</p> <p>1.9.5 THE impact Ranking สูงขึ้น</p>

<p style="text-align: center;">โครงการหลักที่ 4 โครงการศูนย์การเรียนรู้เพื่อเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน สำหรับการบริหารจัดการทรัพยากรชุมชน</p>	
กิจกรรม	แนวทางการดำเนินงาน
<p>1.10 พัฒนาศักยภาพการใช้งานของทรัพยากรในชุมชน</p>	<p>1.10.1 พัฒนาและรวบรวมฐานข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับ ฐานทรัพยากรในพื้นที่</p> <p>1.10.2 ประชุมร่วมกับชุมชนเพื่อถ่ายทอดข้อมูลต่างๆ</p> <p>1.10.3 ประชุม อบรมการสร้างภาพอนาคตร่วมกับชุมชน เป็นแผนจัดการฐานทรัพยากรในท้องถิ่นร่วมกัน</p> <p>1.10.4 วิเคราะห์ศักยภาพ ประเมินค่า สร้างสมดุล และขยายผลการเรียนรู้ที่ได้ในการใช้ประโยชน์ทรัพยากรและการอนุรักษ์</p>
<p>1.11 พัฒนากลไกหมุนเวียนการใช้ประโยชน์ของทรัพยากรธรรมชาติในพื้นที่ด้วยศักยภาพของมหาวิทยาลัย</p>	<p>1.11.1 อบรมเชิงปฏิบัติการนักศึกษาจิตอาสาสู่การพัฒนาทรัพยากรชุมชน และลงพื้นที่ดำเนินกิจกรรมร่วมกับชุมชน</p> <p>1.11.2 บูรณาการองค์ความรู้จากศักยภาพของมหาวิทยาลัยด้วยเทคโนโลยีนวัตกรรมเพื่อการยกระดับการใช้ทรัพยากรของชุมชนที่เกิดประโยชน์ สมดุล ตามแนวทาง BCG</p> <p>1.11.3 สร้างกลไกการบริหารจัดการการใช้ทรัพยากรชุมชนอย่างยั่งยืน คนต้นแบบ ประชาชนชาวบ้าน</p>
<p>1.12 พัฒนาระบบบริหารจัดการชุมชนในการใช้ประโยชน์ทรัพยากรให้เหมาะสมกับการดำเนินเศรษฐกิจ การท่องเที่ยว และสังคม ตามความต้องการของชุมชน</p>	<p>1.12.1 วิเคราะห์ สังเคราะห์ เพื่อจัดทำระบบบริหารจัดการชุมชนในการใช้ประโยชน์ทรัพยากรให้เหมาะสมร่วมกับชุมชน และทำการสร้างความเข้าใจ และการตระหนักรู้ รวมถึงถ่ายทอดกระบวนการจัดการทรัพยากรไปสู่ชุมชน</p> <p>1.12.2 พัฒนาระบบข้อมูลและระบบการติดตามให้มีมาตรฐาน</p>
<p>1.13 จัดตั้งศูนย์การเรียนรู้การพัฒนาที่ยั่งยืนสำหรับการบริหารจัดการทรัพยากรชุมชน</p>	<p>1.13.1 จัดตั้งศูนย์การเรียนรู้ชุมชนเพื่อความยั่งยืนสำหรับการเป็นต้นแบบเพื่อเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืนสำหรับการบริหารจัดการทรัพยากรชุมชน</p>

แผนงานบูรณาการหลักที่ 2 สร้างนวัตกรรมชุมชนเพื่อสร้างความสามารถในการบริหารจัดการตนเองของชุมชนและขีดความยากจน

โครงการหลักที่ 5 โครงการพัฒนานวัตกรรมชุมชนเพื่อสร้างความสามารถในการบริหารจัดการตนเองของชุมชนท้องถิ่นอย่างยั่งยืน

โครงการดังกล่าวมีกิจกรรมและแนวทางการดำเนินงาน ดังนี้

โครงการหลักที่ 5 โครงการพัฒนานวัตกรรมชุมชนเพื่อสร้างความสามารถในการบริหารจัดการตนเองของชุมชนท้องถิ่นอย่างยั่งยืน	
กิจกรรม	แนวทางการดำเนินงาน
<p>1.14 สร้างนวัตกรรมชุมชนประจำทุกหมู่บ้านและครัวเรือนเพื่อจัดการความยากจนร่วมกับหน่วยงานภาครัฐ</p>	<p>1.14.1 พัฒนาหลักสูตรสร้างผู้นำการเปลี่ยนแปลง (Change Agent) และสร้างนวัตกรรมชุมชน อาทิ ด้านเกษตร ท่องเที่ยว เศรษฐกิจสร้างสรรค์ การศึกษา สิ่งแวดล้อม หรือด้านนวัตกรรมสังคม ซึ่งเป็นบุคลากรในพื้นที่ อาทิ ครู บัณฑิตมหาวิทยาลัยราชภัฏประชาชนในพื้นที่ ที่เคยดำเนินงานร่วมกับมหาวิทยาลัยในรูปแบบต่างๆ อาทิ การฝึกอบรม การทำงานวิจัยร่วมกัน ซึ่งจะเป็นกลุ่มคนที่กระจายองค์ความรู้ให้กับประชาชนในพื้นที่อื่นๆ (Sharing Economy) โดยมีนวัตกรรมชุมชนประจำตำบล จำนวน 1 คน/ตำบล และขยายผลไปสู่แต่ละชุมชน มีนวัตกรรมชุมชน 1 คน/ชุมชน</p> <p>1.14.2 หนุนเสริมบัณฑิตคืนถิ่นเป็นผู้นำการเปลี่ยนแปลง (Change Agent) และ/หรือ นวัตกรรมชุมชน</p>
<p>1.15 พัฒนาชุดองค์ความรู้เฉพาะพื้นที่ที่ตอบโจทย์ความต้องการของพื้นที่ (Demand-oriented) และหลักสูตรระยะสั้นเพื่อสร้างอาชีพให้กับกลุ่มเปราะบาง เพื่อนำไปสู่การสร้างมูลค่าทางเศรษฐกิจ การแก้ปัญหาสังคม ยกระดับศักยภาพชุมชนและแก้ปัญหาความยากจน</p>	<p>1.15.1 ศึกษาบริบทพื้นที่และกลั่นกรองชุดองค์ความรู้ที่เหมาะสมกับผู้ใช้งานและกลุ่มเป้าหมายผู้เรียน</p> <p>1.15.2 สร้างความร่วมมือร่วมกับหน่วยงานที่มีศักยภาพ (Potential Partner) อาทิ กรมพัฒนาฝีมือแรงงาน องค์การปกครองส่วนท้องถิ่น กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ และเชื่อมโยงกับฝั่งผู้ใช้ ในการค้นหา อุปสงค์ (Demand) และกลุ่มผู้เรียน</p> <p>1.15.3 เชื่อมโยงกับฝั่งอุปทาน (Supply) โดยมหาวิทยาลัยทำหน้าที่เป็นผู้ผลิตเนื้อหา (Content Provider) และดำเนินงานในรูปแบบการร่วมคิดร่วมสร้างสรรค์และการแบ่งปันผลประโยชน์ (Co-creation & Benefit Sharing) ร่วมกับหน่วยงานตัวกลาง</p> <p>1.15.4 พัฒนาชุดองค์ความรู้เฉพาะพื้นที่ที่ตอบโจทย์ความต้องการของพื้นที่ (Demand-oriented) และหลักสูตรระยะสั้นเพื่อสร้างอาชีพให้กับกลุ่มเปราะบาง ได้แก่ กลุ่มผู้สูงอายุ และผู้พิการ นำไปสู่การใช้ความรู้ในการสร้างมูลค่าทางเศรษฐกิจ การแก้ปัญหาสังคม ยกระดับศักยภาพชุมชนและแก้ปัญหาความยากจน</p>

แผนงานบูรณาการหลักที่ 3 สร้างความร่วมมือไตรภาคีเพื่อยกระดับคุณภาพโรงเรียนในพื้นที่

โครงการหลักที่ 6 โครงการยกระดับคุณภาพการศึกษาโรงเรียนขนาดเล็ก สังกัด สพฐ. โรงเรียน ตชด.

และโรงเรียนกองทุนการศึกษา

โครงการดังกล่าวมีกิจกรรมและแนวทางการดำเนินงาน ดังนี้

โครงการหลักที่ 6 โครงการยกระดับคุณภาพการศึกษาโรงเรียนขนาดเล็ก สังกัด สพฐ. โรงเรียน ตชด. และโรงเรียนกองทุนการศึกษา	
กิจกรรม	แนวทางการดำเนินงาน
1.16 พัฒนากลไกเพื่อดึงศักยภาพภาคเอกชน และชุมชน เพื่อยกระดับคุณภาพโรงเรียนในพื้นที่ที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษา (O-NET) น้อยที่สุด ร้อยละ 20 ล่างของประเทศ และโรงเรียนในโครงการพระราชดำริ	<p>1.16.1 การยกระดับคุณภาพโรงเรียนภายใต้ปัญหาและความต้องการจำเป็น ด้วยกระบวนการสร้างร่วมมือของคนในชุมชน วัด โรงเรียน หน่วยงานราชการในพื้นที่ และภาคเอกชนในพื้นที่</p> <p>1.16.2 ประชุมเชิงปฏิบัติการเพื่อกำหนดเป้าหมายและแผนปฏิบัติการร่วมกัน ระหว่างโรงเรียนและภาคีเครือข่ายในพื้นที่ ทั้งภาครัฐ เอกชน และภาคประชาสังคม</p> <p>1.16.3 จัดตั้งคณะกรรมการติดตามและหนุนเสริมการขับเคลื่อนยกระดับคุณภาพโรงเรียนในพื้นที่</p>
1.17 พัฒนากลไกการยกระดับสมรรถนะครูประจำการ โดยการพัฒนาหลักสูตรการพัฒนาสมรรถนะครูประจำการในโรงเรียนกลุ่มที่มีที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษา (O-NET) น้อยที่สุดร้อยละ 20 ล่างของประเทศ และโรงเรียนในโครงการพระราชดำริ	<p>1.17.1 ยกระดับสมรรถนะครูประจำการ</p> <p>1.17.2 พัฒนาแพลตฟอร์ม (online/offline) เครื่องมือและสื่อการเรียนรู้ เพื่อพัฒนาทักษะทางวิชาการและวิชาชีพครู จัดทำ platform การส่งเสริมให้เกิดการเรียนรู้บนฐานศักยภาพของผู้เรียน</p> <p>1.17.3 เครื่องมือและสื่อการเรียนรู้ที่ครูประจำการสามารถศึกษาเรียนรู้เพิ่มเติมได้ด้วยตนเอง เพื่อพัฒนาทักษะทางวิชาการและวิชาชีพครูอย่างต่อเนื่อง</p>

ยุทธศาสตร์ที่ 3

การยกระดับคุณภาพการศึกษา

ยุทธศาสตร์การยกระดับคุณภาพการศึกษา หมายถึง การยกระดับการจัดการเรียนการสอนของคณะ
อื่นๆ หรือสาขาวิชาอื่นๆ ที่นอกเหนือจากสาขาวิชาด้านครุศาสตร์ โดยใช้กลยุทธ์หลัก 6 กลยุทธ์ ได้แก่

1. ปรับปรุงหลักสูตรเดิมให้ทันสมัยและพัฒนาหลักสูตรใหม่ในรูปแบบสหวิทยาการที่ตอบสนอง
การพัฒนาท้องถิ่นและสอดคล้องกับแนวทางการพัฒนาประเทศ
2. พัฒนาศักยภาพผู้สอนให้เป็นผู้มืออาชีพ
3. พัฒนาห้องปฏิบัติการและอุปกรณ์การเรียนรู้เพื่อสนับสนุนการผลิตบัณฑิต
4. ปรับกระบวนการจัดการเรียนรู้ให้บูรณาการกับการทำงานและเสริมสร้างทักษะตลอดจน
จิตสำนึกในการพัฒนาท้องถิ่น
5. ผลิตบัณฑิตได้ตามความต้องการของผู้ใช้บัณฑิต ทั้งด้านสมรรถนะวิชาชีพ ทักษะบัณฑิต
ศตวรรษที่ 21 และคุณลักษณะ 4 ประการ คือ 1) มีทัศนคติที่ดีและถูกต้อง 2) มีพื้นฐานชีวิตที่มั่นคงเข้มแข็ง 3)
มีอาชีพมีงานทำ และ 4) มีความเป็นพลเมืองดี มีระเบียบวินัย
6. จัดทำแผนพัฒนาเพื่อยกระดับคุณภาพการศึกษาในลักษณะการ Reprofile อย่างเป็นรูปธรรม
โดยกำหนดเป้าหมายเชิงปริมาณและคุณภาพ รวมถึงระยะเวลาและขั้นตอนการดำเนินการ (Timeline) ในการ
ปฏิบัติอย่างชัดเจน

นับตั้งแต่ปี พ.ศ. 2562 มหาวิทยาลัยได้จัดทำโครงการที่เกี่ยวข้องกับการยกระดับคุณภาพศึกษามา
อย่างต่อเนื่อง หากแต่เป็นเพียงการบริหารจัดการรายคณะ ขาดการวางแผนการดำเนินการในภาพใหญ่ระดับ
มหาวิทยาลัย กอปรกับในยุคปัจจุบันที่ได้รับผลกระทบจากสถานการณ์การแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโร
นา (โควิด 19) ทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงอย่างพลิกผันของความต้องการของตลาดแรงงาน คุณค่าหรือความนิยม
ในสาขาวิชาต่างๆ และการจัดการเรียนการสอนในมหาวิทยาลัย ดังนั้น จึงมีความจำเป็นเร่งด่วนในการจัดทำ
แผนปฏิบัติการเชิงยุทธศาสตร์ ระยะ 5 ปี (พ.ศ. 2566 - 2570) ที่มีจุดเน้นเชิงยุทธศาสตร์ เป้าประสงค์ ตัวชี้วัด
แผนงานบูรณาการ และโครงการที่ชัดเจน เพื่อให้มหาวิทยาลัยสามารถรองรับปรับตัวต่อสภาวะการณ์ในปัจจุบัน
และอนาคต โดยมุ่งเน้นการพัฒนาการจัดการเรียนการสอนเพื่อสร้างทักษะทางสังคมและทักษะเชิงสมรรถนะ
การจัดการศึกษาเพื่อตอบโจทย์ความต้องการของสถานประกอบการ มุ่งเน้นการพัฒนาอัตลักษณ์การเป็น
มหาวิทยาลัยราชภัฏเพื่อการพัฒนาท้องถิ่นมุ่งสู่ความเป็นนานาชาติ ตลอดจนการส่งเสริมการเรียนรู้ตลอดชีวิต
ของศิษย์เก่าและประชาชนทั่วไป

จุดเน้นเชิงยุทธศาสตร์

มหาวิทยาลัยใช้กระบวนการ “วิศวกรสังคม” เป็นกลไกการพัฒนา Soft Skills คุณลักษณะ 4 ประการ ตาม พระราโชบาย และสมรรถนะทางวิชาชีพของนักศึกษาและบัณฑิตมหาวิทยาลัยราชภัฏ เพื่อเป็นผู้นำการเปลี่ยนแปลง และพัฒนาชุมชนท้องถิ่น พลิกโฉมการจัดการศึกษาในทุกคณะและทุกสาขาเพื่อพัฒนาผู้เรียนทุกช่วงวัยตามความ ต้องการของท้องถิ่น ทุกพื้นที่ที่สามารถเข้าถึงแหล่งการเรียนรู้ของมหาวิทยาลัยราชภัฏที่มีเอกลักษณ์ ตอบโจทย์ความ ต้องการของผู้เรียนที่เปลี่ยนแปลงไปและความต้องการของพื้นที่ มุ่งเน้นความเป็นเลิศทางการศึกษา หลักสูตรฐาน สมรรถนะ การจัดการศึกษาร่วมกับพันธมิตร การบูรณาการองค์ความรู้จากท้องถิ่นสู่มาตรฐานสากล การยกระดับการจัด การศึกษาและงานวิจัยร่วมกับภาคีเครือข่ายทั้งระดับชาติและนานาชาติรวมทั้งการนำเทคโนโลยีมาใช้ในการ จัด การศึกษา

เป้าประสงค์และตัวชี้วัด

เป้าประสงค์ที่ 1 พัฒนาการจัดการศึกษาเพื่อสร้างทักษะ Soft Skills และทักษะเชิงสมรรถนะโดยใช้ชุมชน เป็นฐาน (Social Lab- based)

ตัวชี้วัด	หน่วยนับ	ข้อมูล พื้นฐาน ปี พ.ศ. 2565	มหาวิทยาลัย	คณะ 2566	คณะ 2567	คณะ 2568	คณะ 2569	คณะ 2570
3.1 ร้อยละของนักศึกษามี ทักษะ Soft Skills เพิ่มขึ้นจากการอบรมด้วย กระบวนการวิศวกรสังคม ⁵ และได้รับผลการประเมิน ทักษะที่มีมาตรฐาน	ร้อยละ	N/A	80	90	90	90	90	90
3.2 ร้อยละของหลักสูตรที่มี การจัดการเรียนรู้โดยมี ชุมชนเป็นฐาน	ร้อยละ	N/A	10	10	15	20	25	30
3.3 ร้อยละของนักศึกษาที่มี ทักษะการเป็น ผู้ประกอบการ	ร้อยละ	N/A	80	80	80	80	80	80

⁵ กระบวนการวิศวกรสังคม หมายถึง กระบวนการพัฒนานักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏเพื่อการเป็นบัณฑิตที่มีคุณลักษณะและทักษะในศตวรรษที่ 21 ที่ตอบสนองต่อบทบาทการพัฒนาท้องถิ่นของมหาวิทยาลัยราชภัฏ โดยใช้ชุมชนท้องถิ่นเป็นห้องเรียนสำหรับการทำกิจกรรมของนักศึกษา ภายใต้ กรอบแนวคิดของการวิเคราะห์ศักยภาพชุมชน การยกระดับองค์ความรู้ของชุมชน การสร้างนวัตกรรมเพื่อแก้ปัญหาชุมชน และการสร้างความยั่งยืนใน การแก้ปัญหาเชิงพื้นที่บนฐานข้อมูลชุมชน (อ้างอิงจากเอกสารประกอบการบรรยายในหัวข้อ แนวคิดของวิศวกรสังคม โดยผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ภู สิทธิ์ ภูคำชะโนด)

3.4 ร้อยละของนักศึกษาที่มี หนี้ครัวเรือนและต้องการ มีรายได้ระหว่างเรียน ได้รับการดูแลและจัดหา ช่องทางการมีรายได้ ⁶	ร้อยละ	N/A	80	80				
3.5 จำนวนนวัตกรรมเพื่อ สังคม/นวัตกรรมชุมชน ⁷ ของอาจารย์หรือนักศึกษา มีการรับรองการนำผลงาน ไปใช้ประโยชน์หรือการ สร้างผลกระทบที่ชัดเจน ต่อสังคม/ชุมชน/ท้องถิ่น ⁸	รายการ	N/A	1	1				

เป้าประสงค์ที่ 2 พัฒนารูปแบบการเรียนรู้ให้ตอบโจทย์การพัฒนาประเทศ ทั้งในระดับท้องถิ่น ระดับภูมิภาค และระดับประเทศ

ตัวชี้วัด	หน่วยนับ	ข้อมูล พื้นฐาน ปี พ.ศ. 2565	มหาวิทยาลัย	คณะ 2566	คณะ 2567	คณะ 2568	คณะ 2569	คณะ 2570
3.6 ร้อยละของนักศึกษาที่ผ่าน หลักสูตรการเรียนรู้ที่บูรณาการ กับสถานประกอบการ	ร้อยละ	N/A	30	30	30	30	30	30
3.7 ร้อยละของนักศึกษาที่ได้รับการ จ้างงานจากการเข้าร่วม หลักสูตรการเรียนรู้ที่บูรณาการ กับสถานประกอบการ	ร้อยละ	N/A	25	25	25	25	25	25

⁶ ช่องทางการมีรายได้ระหว่างเรียนของนักศึกษา อาทิ นักศึกษาเข้าร่วมในโครงการวิจัยและการบริการวิชาการ การร่วมทำงานในศูนย์บ่มเพาะของมหาวิทยาลัย การเข้าร่วมในหลักสูตร Co-creation ร่วมกับสถานประกอบการ (Apprenticeship) หรือการใช้ทักษะผู้ประกอบการเพื่อดำเนินธุรกิจของตนเอง

⁷ นวัตกรรมทางสังคม หมายถึง แนวทางใหม่ในการแก้ปัญหาสังคมที่ได้ผลดี มีประสิทธิภาพ ประสิทธิผล มีความยั่งยืนหรือมากกว่าแนวทางแก้ไขที่มีอยู่ และคุณค่าที่สร้างขึ้นจะเกิดขึ้นกับสังคมโดยรวมเป็นหลักมากกว่าตัวบุคคล (ที่มา : ประกาศ ก.พ.อ. เรื่องหลักเกณฑ์และวิธีการแต่งตั้งบุคคลให้ดำรงตำแหน่ง ผศ. รศ. และ ศ. พ.ศ. 2564)

⁸ ผลกระทบที่เกิดขึ้นพิจารณาจากการนำไปสู่แนวทางการแก้ปัญหาจากความต้องการของผู้ใช้ประโยชน์ มีการนำไปใช้เป็นต้นแบบ หรือมีการถ่ายทอดการดำเนินงานไปยังองค์กรหรือเครือข่ายองค์กรหรือชุมชนอื่น และก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงที่ดีขึ้นและส่งผลกระทบทางบวกต่อภาคส่วนผู้ใช้งาน หรือสร้างมูลค่าเพิ่มทางเศรษฐกิจ (Economic Value Added : EVA) ที่สูงขึ้น (อ้างอิงจากประกาศ ก.พ.อ. เรื่องหลักเกณฑ์และวิธีการแต่งตั้งบุคคลให้ดำรงตำแหน่ง ผศ. รศ. และ ศ. พ.ศ. 2564)

ตัวชี้วัด	หน่วยนับ	ข้อมูลพื้นฐาน ปี พ.ศ. 2565	มหาวิทยาลัย	คณะ 2566	คณะ 2567	คณะ 2568	คณะ 2569	คณะ 2570
จำนวนหลักสูตรที่สถานประกอบการในชุมชนมีส่วนร่วม	หลักสูตร	N/A	1	1	1	1	1	1
3.8 จำนวนผลงานวิจัยหรือนวัตกรรมที่สถานประกอบการในชุมชนมีส่วนร่วม	ผลงาน	N/A	1	1	1	1	1	1

เป้าประสงค์ที่ 3 มุ่งนำอัตลักษณ์มหาวิทยาลัยเพื่อท้องถิ่นของมหาวิทยาลัยราชภัฏให้เป็นที่ยอมรับระดับชาติ และมุ่งสู่ความเป็นนานาชาติเพื่อยกระดับคุณภาพการศึกษา

ตัวชี้วัด	หน่วยนับ	ข้อมูลพื้นฐาน ปี พ.ศ. 2565	มหาวิทยาลัย	คณะ 2566	คณะ 2567	คณะ 2568	คณะ 2569	คณะ 2570
3.9 ผลการจัดอันดับของมหาวิทยาลัยด้านความยั่งยืน โดย THE Impact Ranking	อันดับ	N/A	401-500	401-500	301-200	201-100	101-200	<100
3.10 ร้อยละของนักศึกษาที่มีส่วนร่วมในโครงการความร่วมมือระหว่างประเทศ (Participated Student)	ร้อยละ	N/A	10	10	10	10	10	10
3.11 ร้อยละของอาจารย์ที่เข้าร่วมโครงการแลกเปลี่ยนระหว่างประเทศ (Faculty Exchange)	ร้อยละ	N/A	15	15	15	15	15	15
3.12 จำนวนบทความที่ส่งตีพิมพ์ในวารสาร Sustainable Community Development Journal (SCD Journal) ให้เข้าสู่ฐาน Scopus	บทความ	N/A	1	1	1	1	1	1

ตัวชี้วัด	หน่วยนับ	ข้อมูลพื้นฐาน ปี พ.ศ. 2565	มหาวิทยาลัย ยาฬย	คณะ 2566	คณะ 2567	คณะ 2568	คณะ 2569	คณะ 2570
3.13 ร้อยละของนักศึกษาที่เข้า สอบวัดสมรรถนะทักษะ การใช้ภาษาอังกฤษผ่าน เกณฑ์ตามมาตรฐาน CEFR ปริญญาตรีระดับ B2, ปริญญาโทระดับ B2 และ ปริญญาเอกระดับ C1	ร้อยละ	50	55	55	60	65	70	75
3.14 ร้อยละของนักศึกษา ปริญญาตรีชั้นปีสุดท้ายที่ เข้าสอบวัดสมรรถนะทักษะ ดิจิทัลและสอบผ่านเกณฑ์ มาตรฐานที่มหาวิทยาลัย กำหนด หรือ เกณฑ์ มาตรฐานสากล (IC3)	ร้อยละ	50	60	60	65	70	75	80

เป้าประสงค์ที่ 4 ส่งเสริมการเรียนรู้ตลอดชีวิต (Upskill/Reskill/New Skill) ของศิษย์เก่าและ
ประชากรในพื้นที่ที่เกี่ยวข้องกับคณะและสาขาวิชาต่าง ๆ ของมหาวิทยาลัยราชภัฏ

ตัวชี้วัด	หน่วยนับ	ข้อมูลพื้นฐาน ปี พ.ศ. 2565	มหาวิทยาลัย ยาฬย	คณะ 2566	คณะ 2567	คณะ 2568	คณะ 2569	คณะ 2570
3.15 จำนวนประชากรในพื้นที่ ทุกช่วงวัยเข้าร่วมแพลตฟอร์ม การเรียนรู้ตลอดชีวิต (LLL: Life Long Learning)	คน	N/A	50	50	50	50	50	50
3.16 จำนวนหลักสูตรระยะสั้น สำหรับการ Upskill/ Reskill/ New skill ที่เกี่ยวข้องและทัน ต่อสภาการณ์ บรรจุใน แพลตฟอร์ม (Online/ Onsite/ Hybrid)	หลักสูตร	N/A	3	1	1	1	1	1
3.17 จำนวนผู้เข้าเรียนใน หลักสูตรระยะสั้นเพื่อ Upskill/ Reskill/ New skill ใน	คน	N/A	30	35	35	40	45	50

ตัวชี้วัด	หน่วยนับ	ข้อมูลพื้นฐาน ปี พ.ศ. 2565	มหาวิทยาลัย ยาละ	คณะ 2566	คณะ 2567	คณะ 2568	คณะ 2569	คณะ 2570
แพลตฟอร์ม (Online/ Onsite/ Hybrid) ที่มหาวิทยาลัยจัดทำ ขึ้น								

ปัจจัยแห่งความสำเร็จ

- บุคลากรของมหาวิทยาลัยมีความรู้ความสามารถทั้งเชิงวิชาการและประสบการณ์การทำงานเน้นการปฏิบัติในหน่วยงานทั้งภาครัฐและภาคเอกชน
- มหาวิทยาลัยมีระบบประกันคุณภาพการศึกษาที่สอดคล้องกับการดำเนินการตามพันธกิจ
- มหาวิทยาลัยมีระบบเทคโนโลยีสารสนเทศและฐานข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาทักษะการจัดการเรียนการสอน
- มหาวิทยาลัยมีเครือข่ายความร่วมมือทั้งภายในและภายนอกประเทศที่มีความเข้มแข็ง
- มหาวิทยาลัยมีกองทุนสนับสนุนการวิจัยและพัฒนาความร่วมมือกับเครือข่ายทั้งภายในและภายนอกประเทศ
- บัณฑิตมีความรอบรู้ในศาสตร์ที่ศึกษา สอดคล้องกับความต้องการของผู้ใช้บัณฑิต มีอัตลักษณ์สมรรถนะ คุณลักษณะ 4 ประการ พร้อมรองรับบริบทสู่การเปลี่ยนแปลงฐานวิถีชีวิตใหม่ (New Normal)

แผนงานบูรณาการและโครงการหลัก

แผนงานบูรณาการหลักที่ 1 ใช้กระบวนการ “วิศวกรสังคม” เป็นกลไกการพัฒนา Soft Skills และคุณลักษณะของนักศึกษาและบัณฑิตมหาวิทยาลัยให้เป็นผู้ประกอบการเปลี่ยนแปลง

โครงการหลักที่ 1 โครงการพัฒนาทักษะ Soft Skills ด้วยกระบวนการ “วิศวกรสังคม” เพื่อสร้างนักศึกษาและบัณฑิตให้เป็นผู้ประกอบการเปลี่ยนแปลง

โครงการหลักแต่ละโครงการมีกิจกรรมและแนวทางการดำเนินงาน ดังนี้

โครงการหลักที่ 1 โครงการพัฒนาทักษะ Soft Skills ด้วยกระบวนการ “วิศวกรสังคม” เพื่อสร้างนักศึกษาและบัณฑิตให้เป็นผู้ประกอบการเปลี่ยนแปลง	
กิจกรรม	แนวทางการดำเนินงาน
3.1 สร้างกลไกการพัฒนากระบวนการศึกษาเพื่อพัฒนาเข้าสู่กระบวนการวิศวกรสังคม	<p>พื้นที่การบ่มเพาะ :</p> <p>3.1.1 แต่งตั้งคณะกรรมการดำเนินงานที่เกี่ยวข้องกับโครงการวิศวกรสังคม อาทิ การใช้เครื่องมือวิศวกรสังคมให้กับนักศึกษาแกนนำ การขยายผลโครงการวิศวกรสังคมให้แก่นักศึกษา</p> <p>3.1.2 สร้างการรับรู้โครงการวิศวกรสังคมแก่คณาจารย์และบุคลากรอย่างต่อเนื่อง อาทิ การเป็นที่ปรึกษาโครงการวิศวกรสังคม</p> <p>3.1.3 นำทักษะที่ผ่านการอบรม/ความรู้ไปใช้แก้ปัญหาผ่านการจัดทำโครงการวิศวกรสังคมของนักศึกษา เพื่อเป็นการพัฒนาทักษะการทำงานและแก้ไขปัญหาพร้อมกับชุมชน</p>
3.2 สร้างกลไกและแพลตฟอร์มของมหาวิทยาลัยที่สนับสนุน “วิศวกรสังคม” เพื่อยกระดับ Soft Skills ของนักศึกษาและบัณฑิตในการสร้างสรรค์ผลงานนวัตกรรมเพื่อสังคมชุมชน	<p>พื้นที่การเรียนรู้ :</p> <p>3.2.1 สนับสนุนการจัดตั้งสมาพันธ์วิศวกรสังคมแห่งมหาวิทยาลัยราชภัฏ โดยมีส่วนร่วมในการจัดทำแผนปฏิบัติการประจำปี เพื่อกำหนดแนวทางการสนับสนุนและการขับเคลื่อนงานวิศวกรสังคม เช่น การกำหนดเกณฑ์การสร้างสรรค์ การประเมินทักษะ Soft Skills สรุปผลและถอดบทเรียนการดำเนินกิจกรรมวิศวกรสังคม ประเมินผลการดำเนินกิจกรรม และประชาสัมพันธ์นวัตกรรมการจัดการเรียนรู้ควบคู่กับนวัตกรรมเพื่อสังคม/นวัตกรรมชุมชนที่เกิดขึ้น</p> <p>3.2.2 ประกวดการออกแบบกิจกรรมวิศวกรสังคม เพื่อนำเสนอผลงานและการถอดบทเรียนองค์ความรู้ที่ได้จากการดำเนินงาน</p>
3.3 ส่งเสริมบัณฑิตให้มีบทบาทและส่วนสำคัญในการพัฒนาสังคมชุมชนท้องถิ่น รวมไปถึงการพัฒนาธุรกิจเพื่อสังคม (Social Enterprise: SE) และสถานประกอบการท้องถิ่น	<p>ประลองสนามสร้างประสบการณ์ :</p> <p>3.3.1 ดำเนินงานขยายผลโครงการวิศวกรสังคม โดยกำหนดเป้าหมายเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตชุมชนท้องถิ่น ด้านสังคม ด้านเศรษฐกิจ ด้านสุขภาพและด้านสิ่งแวดล้อม</p> <p>1) เพื่อสร้างภาคีเครือข่ายร่วมปฏิบัติให้เป็นต้นแบบการพัฒนาสังคมชุมชนท้องถิ่นแบบมีส่วนร่วม</p>

โครงการหลักที่ 1 โครงการพัฒนาทักษะ Soft Skills ด้วยกระบวนการ“วิศวกรสังคม” เพื่อสร้างนักศึกษาและบัณฑิตให้เป็นผู้ประกอบการเปลี่ยนแปลง	
กิจกรรม	แนวทางการดำเนินงาน
	<p>2) เพื่อสร้างผู้นำการเปลี่ยนแปลงที่มีคุณลักษณะที่พึงประสงค์ คือ รู้หน้าที่ มีใจอยากทำ มีความรู้ทักษะที่จะทำเพื่อชุมชน เคารพตัวเองเคารพสังคม และลงมือทำตามศักยภาพ</p> <p>3) เพื่อสร้างการมีอาชีพ-มีงานทำ หรือการมีรายได้ระหว่างเรียน สำหรับนักศึกษาจากการค้นพบทุนชุมชนหรือโมเดลธุรกิจแบบ ร่วมคิดร่วมสร้าง (Co-creation) ร่วมกับผู้ประกอบการในพื้นที่</p> <p>3.3.2 การนำผลการดำเนินงานตามข้อ 1 มาต่อยอดเพื่อการพัฒนาท้องถิ่น ภายใต้ยุทธศาสตร์มหาวิทยาลัยราชภัฏ โดยขับเคลื่อนร่วมกับภาคี เครือข่าย ได้แก่ ภาครัฐ ภาควิชาการ ภาคเอกชน ภาคประชาสังคม ภาคประชาชน ให้เกิดธุรกิจเพื่อสังคม (Social Enterprise)</p>

แผนงานบูรณาการหลักที่ 2 หลักสูตรร่วมคิดร่วมสร้างสรรค์ (Co-creation) ที่รองรับอาชีพในอนาคต (Career of the Future) และการเติบโตของเศรษฐกิจท้องถิ่น (Local Economic Growth)

โครงการหลักที่ 2 โครงการพัฒนาหลักสูตรที่รองรับการจัดสหกิจศึกษาและการศึกษาเชิงบูรณาการกับการทำงาน (Cooperative and Work Integrated Education: CWIE)

โครงการหลักที่ 3 โครงการพัฒนาศักยภาพบุคลากรในการทำงานร่วมกับภาคอุตสาหกรรม

โครงการหลักแต่ละโครงการมีกิจกรรมและแนวทางการดำเนินงาน ดังนี้

โครงการหลักที่ 2 โครงการพัฒนาหลักสูตรที่รองรับการจัดสหกิจศึกษาและการศึกษาเชิงบูรณาการกับการทำงาน (Cooperative and Work Integrated Education: CWIE)	
กิจกรรม	แนวทางการดำเนินงาน
3.4 กลไกพัฒนาความร่วมมือกับชุมชนท้องถิ่น และสถานประกอบการ เช่น CWIE Higher Education Sandbox เพื่อพัฒนาการจัดการเรียนการสอนของมหาวิทยาลัย	<p>3.4.1 สร้างความรู้ความเข้าใจ ของนักศึกษา มหาวิทยาลัย สถานประกอบการ และหน่วยงานภายนอก เกี่ยวกับแนวคิด มาตรฐานการบริหารจัดการและประโยชน์ของการจัดสหกิจศึกษาและการศึกษาเชิงบูรณาการกับการทำงาน (Cooperative and Work Integrated Education: CWIE) เพื่อสร้างการยอมรับและร่วมอุดมการณ์</p> <p>3.4.2 มีข้อมูลสมรรถนะและทักษะของกำลังแรงงานที่เป็นที่ต้องการของพื้นที่</p> <p>3.4.3 สร้างเวทีจับคู่ความร่วมมือระหว่างอุปสงค์ (Demand) และอุปทาน (Supply) เพื่ออำนวยความสะดวกในการศึกษาข้อมูลและค้นหาข้อมูลซึ่งกันและกันผ่านระบบอิเล็กทรอนิกส์ เช่น</p>

โครงการหลักที่ 2 โครงการพัฒนาหลักสูตรที่รองรับการจัดสหกิจศึกษาและการศึกษาเชิงบูรณาการกับการทำงาน (Cooperative and Work Integrated Education: CWIE)	
กิจกรรม	แนวทางการดำเนินงาน
	<p>ข้อมูลหลักสูตร จำนวนนักศึกษา สถานที่ปฏิบัติงาน ตำแหน่งงาน เป็นต้น</p> <p>3.4.4 เครือข่ายความร่วมมือร่วมกันออกแบบหลักสูตรการเรียนการสอน และร่วมกันออกแบบผลลัพธ์ผู้เรียน (Learning Outcome: Knowledge Professional Skill / Soft Skill) ที่พร้อมสู่การทำงานจริง และเครือข่ายความร่วมมือร่วมออกแบบระบบบริหารจัดการ CWIE</p> <p>3.4.5 นักศึกษา มหาวิทยาลัย และสถานประกอบการ มีการสอบทาน และทบทวนผลลัพธ์การเรียนรู้ (Learning Outcome) ของนักศึกษา การประเมินผลลัพธ์ที่นักศึกษาได้รับ หรือสมรรถนะของนักศึกษา ระบบบริหารจัดการ CWIE ปัญหา อุปสรรค เพื่อพัฒนาปรับปรุงอย่างต่อเนื่อง</p> <p>3.4.6 การต่อยอดและยกระดับ CWIE เพิ่มคุณค่าให้กับนักศึกษา มหาวิทยาลัย และสถานประกอบการ โดยการพัฒนา Career for the Future (Skills for Future) International CWIE การยกระดับนักศึกษา CWIE สู่การเป็นผู้ประกอบการ พัฒนา CWIE เพื่อยกระดับคุณภาพสถานประกอบการผ่านโจทย์วิจัยเชิงลึก</p>

โครงการหลักที่ 3 โครงการพัฒนาศักยภาพบุคลากรในการทำงานร่วมกับภาคอุตสาหกรรม	
กิจกรรม	แนวทางการดำเนินงาน
3.5 ขับเคลื่อนการเคลื่อนย้ายบุคลากรสู่ภาคอุตสาหกรรมและบริการ (Faculty Mobility to Industry and Service Sectors) เพื่อสนับสนุนการเคลื่อนย้ายบุคลากรไปทำงานร่วมกับสถานประกอบการ	<p>3.5.1 จัดเวทีประชุมเพื่อสร้างความเข้าใจให้บุคลากรในมหาวิทยาลัยไปปฏิบัติงานเพื่อแก้ไขปัญหาและเพิ่มขีดความสามารถในการผลิตให้กับภาคอุตสาหกรรมและบริการ โดยเปิดรับสมัครบุคลากรที่มีความประสงค์ที่จะเข้าร่วมโครงการ มอบทุนสนับสนุนการทำวิจัยในการเพิ่มขีดความสามารถในการผลิตให้กับภาคอุตสาหกรรมและบริการ</p> <p>3.5.2 เตรียมความพร้อมและพัฒนาบุคลากรก่อนไปปฏิบัติงานร่วมกับภาคเอกชน ฝึกอบรมหลักสูตรการเตรียมความพร้อมและการพัฒนาบุคลากรเพื่อรองรับการปฏิบัติงาน แก้ไขปัญหาและเพิ่มขีดความสามารถในการผลิตให้กับภาคอุตสาหกรรมและบริการ โดยมีการเตรียมความพร้อมและการพัฒนาอาจารย์/นักวิจัยก่อนไปปฏิบัติงานร่วมกับภาคเอกชน เช่น การพัฒนาศักยภาพด้านการวิจัยของบุคลากร การเตรียมความพร้อมบุคลากรที่ปฏิบัติงาน</p>

โครงการหลักที่ 3 โครงการพัฒนาศักยภาพบุคลากรในการทำงานร่วมกับภาคอุตสาหกรรม	
กิจกรรม	แนวทางการดำเนินงาน
	<p>สนับสนุนการดำเนินการโครงการ เช่น การจัดการงานด้านงบประมาณ การจัดการงานด้านธุรการ การจัดการด้านทรัพย์สินทางปัญญาและถ่ายทอดเทคโนโลยี (IP/TLO) การถ่ายทอดและพัฒนาเทคโนโลยี (Translational Research) เป็นต้น</p> <p>3.5.3 ดำเนินงานโครงการส่งเสริมนักวิจัยในมหาวิทยาลัย และสถาบันภาครัฐในประเทศให้มีการร่วมทำงานในสถานประกอบการเพื่อยกระดับขีดความสามารถในการแข่งขันทางเทคโนโลยี และนวัตกรรมไทยให้เป็นรูปธรรม (Talent Mobility) ส่งเสริมและสนับสนุนให้บุคลากรวิจัยในสถาบันอุดมศึกษาไปปฏิบัติงานเพื่อการวิเคราะห์โจทย์ แก้ไขปัญหาในเบื้องต้น และเพิ่มขีดความสามารถในการผลิตให้กับภาคอุตสาหกรรมและบริการพัฒนาศักยภาพด้านการวิจัยของบุคลากรวิจัยในมหาวิทยาลัย และพัฒนางานวิจัยในระดับที่สูงขึ้นในฐานะนักวิจัยอาชีพและสามารถนำองค์ความรู้ใหม่จากการทำงานมาประยุกต์ใช้ในการเรียนการสอนในมหาวิทยาลัย</p>

แผนงานบูรณาการหลักที่ 3 เชื่อมโยงนานาชาติ สร้างความเป็นเลิศทางการศึกษาในสาขาที่มีฐานความเข้มแข็งและอัตลักษณ์ที่สอดคล้องกับต้นทุนทางวัฒนธรรมและภูมิสังคมของพื้นที่

โครงการหลักที่ 4 โครงการพัฒนาหลักสูตรเพื่อความเป็นเลิศตามเกณฑ์มาตรฐานคุณภาพระดับสากล

โครงการหลักที่ 5 โครงการพัฒนาศักยภาพการวิจัยในการยกระดับคุณภาพการศึกษาและการพัฒนาที่ยั่งยืน

โครงการหลักที่ 6 โครงการพัฒนาสมรรถนะภาษาอังกฤษในศตวรรษที่ 21

โครงการหลักที่ 7 โครงการพัฒนาสมรรถนะและทักษะดิจิทัล (Digital Literacy) เพื่อมุ่งสู่ SMART UNIVERSITY

โครงการหลักแต่ละโครงการมีกิจกรรมและแนวทางการดำเนินงาน ดังนี้

โครงการหลักที่ 4 โครงการพัฒนาหลักสูตรเพื่อความเป็นเลิศตามเกณฑ์มาตรฐานคุณภาพระดับสากล	
กิจกรรม	แนวทางการดำเนินงาน
3.6 พัฒนาศักยภาพหลักสูตรรองรับระบบประกันคุณภาพหลักสูตรที่บ่งชี้ถึงอัตลักษณ์ของมหาวิทยาลัย เพื่อการพัฒนาท้องถิ่นที่ได้รับการยอมรับในระดับนานาชาติ	3.6.1 พัฒนาศักยภาพหลักสูตรรองรับระบบประกันคุณภาพหลักสูตรที่บ่งชี้ถึงอัตลักษณ์ของมหาวิทยาลัยเพื่อการพัฒนาท้องถิ่นที่ได้รับการยอมรับในระดับนานาชาติ อาทิ ระบบประกันคุณภาพเครือข่ายมหาวิทยาลัยอาเซียน (ASEAN University Network Quality Assurance: AUN-QA) เกณฑ์คุณภาพการศึกษาเพื่อการค้าดำเนินการที่เป็นเลิศ (Education Criteria for Performance

โครงการหลักที่ 4 โครงการพัฒนาหลักสูตรเพื่อความเป็นเลิศตามเกณฑ์มาตรฐานคุณภาพระดับสากล	
กิจกรรม	แนวทางการดำเนินงาน
	Excellence: EdPEX) ที่เป็นต้นแบบของรางวัลคุณภาพแห่งชาติ (Thailand Quality Award: TQA) เป็นต้น
3.7 พัฒนากลไกและบูรณาการความร่วมมือกับเครือข่ายต่างประเทศ เช่น การเคลื่อนย้ายบุคลากร การวิจัยร่วม การสร้างความร่วมมือผ่านหน่วยงาน	<p>3.7.1 ศึกษาทิศทางความต้องการของประเทศ จากนโยบายและยุทธศาสตร์การพัฒนาประเทศในระดับต่างๆ รวมถึงแผนการดำเนินงานของหน่วยจัดสรรทุนต่างๆ</p> <p>3.7.2 กำหนดยุทธศาสตร์และกลยุทธ์ในการดำเนินงานที่สอดคล้อง รวมถึงพัฒนากระบวนการเทียบข้อบังคับ</p> <p>3.7.3 พิจารณาและระบุ (Identify) หน่วยงานพันธมิตรทั้งในและต่างประเทศ</p> <p>3.7.4 จัดทำโครงการ ร่างกรอบและขอบข่ายของงาน รวมถึงแสวงหาความร่วมมือกับหน่วยงานต่างประเทศ และแหล่งทุนสนับสนุนการดำเนินงาน</p>
3.8 พัฒนาหลักสูตรนานาชาติ	<p>3.8.1 ประเมินความต้องการ (Need Assessment)</p> <p>3.8.2 แสวงหาเครือข่ายความร่วมมือ และจัดทำหนังสือข้อตกลงความร่วมมือ (MOU)</p> <p>3.8.3 จัดทำร่างหลักสูตรนานาชาติเสนอต่อคณะกรรมการวิชาการ สภาวิชาการ และสภามหาวิทยาลัย จากนั้นเสนอต่อ อว.</p>

โครงการหลักที่ 5 โครงการพัฒนาศักยภาพการวิจัยในการยกระดับคุณภาพการศึกษาและการพัฒนาที่ยั่งยืน	
กิจกรรม	แนวทางการดำเนินงาน
3.9 พัฒนางานวิจัยที่ส่งเสริมการยกระดับคุณภาพการศึกษาและการพัฒนาที่ยั่งยืน	<p>3.9.1 กำหนดยุทธศาสตร์การวิจัยที่สอดคล้องกับความเชี่ยวชาญของมหาวิทยาลัยและเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (Sustainable Development Goals: SDGs)</p> <p>3.9.2 ผลักดันให้เกิดระบบในการพัฒนางานวิจัยและนวัตกรรมโดยความร่วมมือกับนักวิจัยทั้งในระดับท้องถิ่นและสากล</p> <p>3.9.3 แสวงหาทุนวิจัยเชิงรุกจากแหล่งทุนภายในและต่างประเทศ เพื่อยกระดับคุณภาพนักวิจัยให้มีสมรรถนะด้านการวิจัยที่โดดเด่น และมีความเข้มแข็งด้านวิจัยในอนาคต</p> <p>3.9.4 มีการแลกเปลี่ยนนักวิจัย การเชิญนักวิชาการและนักวิจัยจากต่างประเทศ (Foreign Researcher / Foreign Lecturer) ที่มีความเชี่ยวชาญในสาขาต่างๆ ที่สอดคล้องกับยุทธศาสตร์ในการพัฒนาของมหาวิทยาลัย</p> <p>3.9.5 ส่งนักศึกษา/นักวิจัยไปแลกเปลี่ยนองค์ความรู้ด้านการวิจัยและทำวิจัยในท้องถิ่นและในต่างประเทศ</p>

โครงการหลักที่ 5 โครงการพัฒนาศักยภาพการวิจัยในการยกระดับคุณภาพการศึกษาและการพัฒนาที่ยั่งยืน	
กิจกรรม	แนวทางการดำเนินงาน
	3.9.6 ผลักดันให้เกิดการตีพิมพ์ผลงานวิจัยอันเนื่องมาจากโครงการตามพระราชโองบายใน SCD journal อย่างน้อย 10 เรื่อง/ปี
3.10 พัฒนาความร่วมมือด้านงานวิจัยร่วมกับต่างประเทศเพื่อตอบโจทย์การจัดอันดับ SDG Ranking ของมหาวิทยาลัย	3.10.1 ศึกษาเกณฑ์การจัดอันดับของ SDG และแสวงหาความร่วมมือด้านงานวิจัยที่เกี่ยวข้องร่วมกับต่างประเทศ อันจะส่งผลให้สามารถยื่นขอพิจารณาการจัดอันดับได้

โครงการหลักที่ 6 โครงการพัฒนาสมรรถนะภาษาอังกฤษในศตวรรษที่ 21	
กิจกรรม	แนวทางการดำเนินงาน
3.11 พัฒนาและปรับปรุงกระบวนการพัฒนาทักษะและสมรรถนะภาษาอังกฤษ	<p>3.11.1 ประเมินสมรรถนะพื้นฐานทางภาษาอังกฤษของนักศึกษา (Evaluation)</p> <p>3.11.2 ปรับปรุงหลักสูตรภาษาอังกฤษที่มีอยู่ให้ทันสมัย สอดคล้องกับเกณฑ์ CEFR โดยใช้ Model ของสาขาครุศาสตร์ ทบอ. มรภ. ที่เน้นการวางพื้นฐานภาษาอังกฤษให้กับนักศึกษาในทุกชั้นปี</p> <p>3.11.3 สร้าง Online Platform เพื่อพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษให้มีประสิทธิภาพและทันสมัยร่วมกัน เช่น การสอนโดย Influencers เพื่อสร้างแรงจูงใจสำหรับผู้เรียน (RU- English Learning Online Platform: RU-ELOP)</p>
3.12 กระบวนการพัฒนาทักษะและสมรรถนะภาษาอังกฤษ	<p>3.12.1 จัดกิจกรรมพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษที่หลากหลายทันสมัย เน้นการปฏิบัติ โดยบูรณาการในรายวิชาภาษาอังกฤษแต่ละชั้นปี (Teach)</p> <p>3.12.2 สร้างโอกาสให้นักศึกษาได้ฝึกทักษะภาษาอังกฤษที่หลากหลาย (Train) เช่น</p> <p>3.12.3 เสริมห้องเรียนคู่ขนานเพื่อพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษสำหรับนักศึกษา เช่น การเรียนร่วมกับนักศึกษามหาวิทยาลัยเครือข่ายในต่างประเทศ การให้บริการโปรแกรมสำเร็จรูปในการพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษ (Alternative English Learning Classroom)</p> <p>3.12.4 ส่งเสริมบรรยากาศในการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ จัดกิจกรรมส่งเสริมการฝึกทักษะทางภาษาในรูปแบบต่างๆ</p> <p>3.12.5 ฝึกประสบการณ์ทำงานในต่างประเทศ การศึกษาดูงาน การเข้าค่ายฝึกภาษาในต่างประเทศ (Tour)</p>

โครงการหลักที่ 6 โครงการพัฒนาสมรรถนะภาษาอังกฤษในศตวรรษที่ 21	
กิจกรรม	แนวทางการดำเนินงาน
3.13 ประเมินผลความสามารถทางภาษาอังกฤษ	3.13.1 สร้างข้อสอบมาตรฐานตามแนว CEFR ของมหาวิทยาลัยราชภัฏ (Rajabhat University English Proficiency Test: RU-EPT) เพื่อให้แนวทางเดียวกัน 3.13.2 จัดสอบประเมินผลความสามารถทางภาษาอังกฤษของนักศึกษา (Test)

โครงการหลักที่ 7 โครงการพัฒนาสมรรถนะและทักษะดิจิทัล (Digital Literacy) เพื่อมุ่งสู่ SMART UNIVERSITY	
กิจกรรม	แนวทางการดำเนินงาน
3.14 เสริมสร้างสมรรถนะและการยกระดับความสามารถการใช้ทักษะดิจิทัล	3.14.1 สร้างการรับรู้และกระตุ้นให้บุคลากรทุกภาคส่วนในองค์กรเกิดความสนใจและรับทราบถึงประโยชน์ รวมถึงความจำเป็นของการพัฒนาทักษะความเข้าใจและใช้เทคโนโลยีดิจิทัล (Digital Literacy) 3.14.2 กำหนดนโยบายการพัฒนาสมรรถนะและทักษะดิจิทัล (Digital Literacy) ขององค์กร 3.14.3 สร้างบรรยากาศการทำงานแบบ Digital ให้เกิดขึ้นในองค์กรโดยมีการดำเนินการ 3.14.4 พัฒนาบุคลากรในองค์กรให้มีทักษะความเข้าใจและใช้เทคโนโลยีดิจิทัล ส่วนราชการวางแผนการพัฒนาทักษะความเข้าใจและใช้เทคโนโลยีดิจิทัล โดยอาจจำแนกบุคคลออกเป็นกลุ่มตามความสามารถและความสนใจในการพัฒนา และกำหนดแนวทางในการพัฒนาให้สอดคล้องกับศักยภาพของบุคคล 3.14.5 ส่งเสริมและสนับสนุนให้มีการพัฒนาทักษะความเข้าใจและใช้เทคโนโลยีดิจิทัลด้วยตนเอง โดยอาจนำวิธีการพัฒนาทักษะความเข้าใจและใช้เทคโนโลยีดิจิทัล (6 Step) มาใช้เป็นแนวทางการพัฒนา 3.14.6 ติดตามผลการพัฒนาทักษะความเข้าใจและใช้เทคโนโลยีดิจิทัล เพื่อให้ทราบถึงระดับการพัฒนาการ รวมถึงการนำทักษะดังกล่าวไปประยุกต์ใช้ในการปฏิบัติงาน

แผนงานบูรณาการหลักที่ 4 พัฒนามหาวิทยาลัยให้เป็นมหาวิทยาลัยแห่งการเรียนรู้ตลอดชีวิตสำหรับประชาชน (University of Lifelong Learning for All)

โครงการหลักที่ 8 โครงการพัฒนามหาวิทยาลัยแห่งการเรียนรู้ตลอดชีวิตสำหรับประชาชน (University of Lifelong Learning for All)

โครงการหลักดังกล่าวมีกิจกรรมและแนวทางการดำเนินงานดังนี้

โครงการหลักที่ 8 โครงการพัฒนามหาวิทยาลัยแห่งการเรียนรู้ตลอดชีวิตสำหรับประชาชน (University of Lifelong Learning for All)	
กิจกรรม	แนวทางการดำเนินงาน
3.15 กลไกการส่งเสริมการเรียนรู้ตลอดชีวิตสำหรับกลุ่มเปราะบาง ผู้สูงอายุ แรงงาน และประชาชนในพื้นที่	3.15.1 แสวงหาหน่วยงานพันธมิตรที่มีพันธกิจโดยตรงในการพัฒนากลุ่มเปราะบาง ผู้สูงอายุ แรงงาน และประชาชนในพื้นที่ 3.15.2 เชื่อมโยงความต้องการของหน่วยงานพันธมิตรกับศักยภาพของมหาวิทยาลัย 3.15.3 จัดทำหลักสูตรระยะสั้นที่สอดคล้องกับความต้องการของหน่วยงานพันธมิตร 3.15.4 พัฒนาแพลตฟอร์มการเรียนรู้ตลอดชีวิตในสาขาที่มหาวิทยาลัยมีศักยภาพสูง และมีกลุ่มผู้เรียนแน่นอน 3.15.5 สร้างรูปแบบการเรียนรู้เฉพาะกลุ่ม เช่น ศูนย์การเรียนรู้ในชุมชน พื้นที่สำหรับ Show & Share
3.16 จัดทำระบบการสะสมและเทียบโอนหน่วยกิต	3.16.1 จัดทำระบบและกลไกการสะสมและเทียบโอนหน่วยกิต รวมถึงการปรับปรุงประกาศ ระเบียบข้อบังคับที่เกี่ยวข้อง

ยุทธศาสตร์ที่ 4

การพัฒนาระบบบริหารจัดการ

ยุทธศาสตร์มหาวิทยาลัยราชภัฏเพื่อการพัฒนาท้องถิ่น ระยะ 20 ปี (พ.ศ. 2560-2579) ในยุทธศาสตร์ที่ 4 การพัฒนาระบบบริหารจัดการ มี 2 เป้าหมาย คือ 1) ต้องการให้มหาวิทยาลัยราชภัฏได้รับการยอมรับระดับชาติ และนานาชาติด้านการเป็นสถาบันการศึกษาเพื่อท้องถิ่นที่สร้างความมั่นคงให้กับประเทศ และ 2) มหาวิทยาลัยราชภัฏมียุทธศาสตร์ที่มีประสิทธิภาพและคล่องตัว มุ่งเน้นการสร้างธรรมาภิบาลความพร้อมและความสามารถปรับตัวอย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผลกับสถานะมหาวิทยาลัยในกำกับของรัฐ ที่มุ่งพัฒนาบุคลากรหรือทรัพยากรมนุษย์ของมหาวิทยาลัยราชภัฏเป็นสำคัญทั้งการพัฒนาความสามารถ หรือการสร้างเครือข่ายความร่วมมือระหว่างกัน และขยายผลไปถึงการพัฒนาระบบบริหารจัดการ ตลอดระยะเวลา 5 ปี ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2560 ที่ผ่านมาพบว่า การปรับตัวและพัฒนาของบุคลากรมหาวิทยาลัยราชภัฏยังไม่รวดเร็วและเป็นองค์ประกอบทั้งหมดอย่างที่ควรจะเป็น โดยเฉพาะการนำเอาการขับเคลื่อนการทำงานโดยใช้ข้อมูล (Data) และเทคโนโลยีทั้งการปรับการทำงานแบบออนไลน์ให้เป็นแบบดิจิทัลเพื่อความรวดเร็วและลดขั้นตอนการทำงาน และการใช้ประโยชน์จากระบบการจัดการสารสนเทศ (Management Information System: MIS) เพื่อนำไปสู่การตัดสินใจสำหรับผู้บริหารที่ถูกต้องและตรงประเด็นมากที่สุด

มหาวิทยาลัยราชภัฏขับเคลื่อนการดำเนินงานในช่วงที่บริบทแวดล้อมมหาวิทยาลัยเปลี่ยนแปลงไปทั้งทางด้านเศรษฐกิจ สังคม วัฒนธรรมและเทคโนโลยี ทำให้มหาวิทยาลัยจำเป็นต้องมีการปรับเปลี่ยนการดำเนินงานให้สามารถสอดคล้องการเปลี่ยนแปลงแวดล้อมที่เกิดขึ้น การลดลงของจำนวนนักศึกษา วิจัยคิดและกระแสสังคมที่เปลี่ยนแปลงสู่ความเป็นปัจเจกและหลีกเลี่ยงการกลับมาให้ความสำคัญกับการพัฒนาท้องถิ่นของคนรุ่นหลัง ล้วนส่งเสริมให้มหาวิทยาลัยราชภัฏต้องเปลี่ยนแปลงการจัดการเรียนการสอนสู่การพัฒนาท้องถิ่นมากขึ้นตาม การเก็บรวบรวมข้อมูลพื้นฐานที่สำคัญนี้สามารถนำมาใช้ประกอบการวางแผนการทำงานของมหาวิทยาลัยได้ตรงประเด็นความต้องการมากกว่าการใช้ความคิดเห็น และนำไปสู่การพัฒนาเป็นสารสนเทศในด้านที่สัมพันธ์กันเพื่อประโยชน์ด้านอื่น ๆ ต่อไป ปัจจัยสำคัญที่จะนำไปสู่การรวบรวมข้อมูลพื้นฐานดังกล่าวได้จำเป็นต้องพัฒนา Big Data Platform ขึ้นและทุกมหาวิทยาลัยต้องร่วมมือในการนำเข้าข้อมูลพื้นฐานของตนเองอย่างพร้อมเพรียง

นอกจากนี้บริบทการทำงานที่พึ่งพาการใช้เทคโนโลยีได้เข้ามามีบทบาทในการเปลี่ยนแปลงและปรับรูปแบบการทำงานให้รวดเร็ว ง่าย และสามารถใช้ประโยชน์ได้หลายทางมากขึ้น อย่างไรก็ตาม บุคลากรในหลาย ๆ ส่วนงานยังไม่ได้รับการพัฒนาทักษะทางด้านเทคโนโลยีสารสนเทศเท่าที่ควร อันจะมีผลต่อการขับเคลื่อนการเป็นองค์การดิจิทัล (Digital Organization) ของมหาวิทยาลัยได้ นั้นทำให้การเร่งพัฒนาทักษะทางเทคโนโลยีสารสนเทศแก่บุคลากรมหาวิทยาลัยราชภัฏจึงมีความสำคัญอย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้ ทั้งการส่งเสริมบุคลากรที่มีความสามารถอยู่แล้วให้พัฒนายิ่งขึ้นไป และการพัฒนากลุ่มที่ยังขาดความรู้หรือความชำนาญ จุดหมายปลายทาง

ของการพัฒนาบุคลากรอันเป็นทรัพยากรมนุษย์ที่สำคัญให้สามารถปรับตัวได้เท่าทันการเปลี่ยนแปลง ด้วยเป้าหมายการพัฒนาองค์กรสู่ Digital Organization และการทำให้การบริหารงานภายในมหาวิทยาลัยมีการยกระดับสูงขึ้นในท้ายที่สุด

จุดเน้นเชิงยุทธศาสตร์

ผืนีกกำลังระหว่างกลุ่มมหาวิทยาลัยราชภัฏ พัฒนาองค์กรสู่ Digital Organization และข้อมูล ควบคู่กับการพัฒนาบุคลากรให้เป็นผู้นำการเปลี่ยนแปลง Agile Learner และพร้อมทำงานเชิงรุก

เป้าประสงค์และตัวชี้วัด

เป้าประสงค์ที่ 1 ปรับเปลี่ยนองค์กรเพื่อไปสู่ Digital Organization & Green University ที่มีความคล่องตัวและมีประสิทธิภาพ

เป้าประสงค์ที่ 2 สร้าง Platform การแลกเปลี่ยนทรัพยากรทั้งบุคลากร ครุภัณฑ์ นวัตกรรม ผลงาน และการวิจัยร่วมกันระหว่างมหาวิทยาลัยราชภัฏ รวมถึงการเชื่อมโยงกับหน่วยงานภายนอก

ตัวชี้วัด	หน่วยนับ	ข้อมูลพื้นฐานปี พ.ศ. 2565	มหาวิทยาลัย	คณะ 2566	คณะ 2567	คณะ 2568	คณะ 2569	คณะ 2570
4.1 ระดับความสำเร็จในการพัฒนา Big Data Platform และแพลตฟอร์มสำหรับการแลกเปลี่ยนและเข้าถึงทรัพยากร (Resources)	ระดับความสำเร็จ	N/A	1	1	1	1	1	1
4.2 อันดับการประเมินมหาวิทยาลัยสีเขียวโลก (Green University Ranking)	อันดับ	N/A	501-600	501-600	401-500	301-400	201-300	101-200
4.3 ร้อยละของหลักสูตรที่ใช้ระบบการประกันคุณภาพตามเกณฑ์มาตรฐานสากล (AUN-QA)	ร้อยละ	N/A	20	-	20	40	60	80

ตัวชี้วัด	หน่วยนับ	ข้อมูลพื้นฐานปี พ.ศ. 2565	มหาวิทยาลัย	คณะ 2566	คณะ 2567	คณะ 2568	คณะ 2569	คณะ 2570
4.4 ร้อยละของหน่วยงานภายในที่ใช้ระบบการประกันคุณภาพตามเกณฑ์มาตรฐานสากล (EdPEX)	ร้อยละ	N/A	√ -	-	√	√	√	√
4.5 ระดับคะแนนด้านคุณธรรมและความโปร่งใสในการดำเนินงานของหน่วยงานภาครัฐ (Integrity and Transparency Assessment: ITA)	คะแนน	92.25	>90	>90	>90	>90	>90	>90

เป้าประสงค์ที่ 3 บุคลากรมหาวิทยาลัยราชภัฏ มีสมรรถนะสูง สอดคล้องตามสาขางานและมีทักษะรองรับการเปลี่ยนแปลง

ตัวชี้วัด	หน่วยนับ	ข้อมูลพื้นฐานปี พ.ศ. 2565	มหาวิทยาลัย	คณะ 2566	คณะ 2567	คณะ 2568	คณะ 2569	คณะ 2570
4.6 ร้อยละของบุคลากรในมหาวิทยาลัยได้รับการ Reskill/Upskill/New Skill ไม่น้อยกว่า 50 ชั่วโมงต่อปี	ร้อยละ	N/A	80	80	80	80	80	80
4.7 ร้อยละของอาจารย์ที่ได้รับการแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งทางวิชาการที่สูงขึ้น	ร้อยละ	N/A	5	5	5	5	5	5

ตัวชี้วัด	หน่วย นับ	ข้อมูล พื้นฐาน ปี พ.ศ. 2565	มหาวิทยาลัย	คณะ 2566	คณะ 2567	คณะ 2568	คณะ 2569	คณะ 2570
4.8 ร้อยละของบุคลากรสาย สนับสนุนที่ได้รับการ แต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่ง สูงขึ้น	ร้อยละ	N/A	5	5	5	5	5	5
4.9 ร้อยละของอาจารย์ที่ได้รับ การแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่ง ทางวิชาการที่สูงขึ้นด้วย การทำผลงานประเภท ผลงานรับใช้ท้องถิ่นและ สังคม ⁹	ร้อยละ	N/A	1	1	1	1	1	1
4.10 จำนวนศาสตราจารย์ เพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง	คน	3	1	1	1	1	1	1

ปัจจัยแห่งความสำเร็จ (Key Success Factor)

1. มหาวิทยาลัยนำเข้าสู่ระบบบริหารจัดการข้อมูลขนาดใหญ่ (Big Data) ของส่วนกลางเพื่อขับเคลื่อนยุทธศาสตร์มหาวิทยาลัยราชภัฏเพื่อการพัฒนาท้องถิ่น ถูกต้องสมบูรณ์เพื่อประโยชน์ในการวางแผนและขับเคลื่อนการทำงานต่อไป
2. มหาวิทยาลัยแก้ไขกฎหมาย/ระเบียบภายในเพื่อให้เอื้อต่อการขับเคลื่อนยุทธศาสตร์และแผนปฏิบัติการ
3. การวางแผนและขับเคลื่อนการดำเนินงานมาจากการนำข้อมูลหรือสารสนเทศจาก Big Data Platform กลาง มาเป็นปัจจัยการตัดสินใจเป็นสำคัญ
4. มหาวิทยาลัยสามารถพัฒนาระบบสารสนเทศที่นำไปสู่ Digital Organization เฉพาะด้าน จากการนำสารสนเทศที่รวบรวมจาก Big Data Platform กลาง ยกตัวอย่างเช่น ด้านทรัพยากรมนุษย์ หรือระบบการแลกเปลี่ยนทรัพยากร เป็นต้น

⁹ ผลงานรับใช้ท้องถิ่นและสังคม หมายถึง ผลงานที่เป็นประโยชน์ต่อสังคมหรือท้องถิ่นที่เกิดขึ้นโดยใช้ความเชี่ยวชาญในสาขาวิชาอย่างน้อยหนึ่งสาขาวิชา และปรากฏผลที่สามารถประเมินได้เป็นรูปธรรมโดยประจักษ์ต่อสาธารณะ ผลงานที่เป็นประโยชน์ต่อท้องถิ่นและสังคมนี้ต้องเป็นผลให้เกิดการเปลี่ยนแปลงในทางที่ดีขึ้นทางด้านใดด้านหนึ่งหรือหลายด้านเกี่ยวกับชุมชน วิถีชีวิต การศึกษา ศิลปวัฒนธรรม สิ่งแวดล้อม อาชีพเศรษฐกิจ การเมืองการปกครอง คุณภาพชีวิต หรือสุขภาพ หรือเป็นผลงานที่นำไปสู่การจดทะเบียนสิทธิบัตรหรือทรัพย์สินทางปัญญาในรูปแบบอื่นที่สามารถแสดงได้เป็นที่ประจักษ์ว่าสามารถใช้แก้ปัญหาหรือพัฒนาสังคมและก่อให้เกิดประโยชน์อย่างชัดเจน หรือเป็นการเปลี่ยนแปลงในความตระหนักและการรับรู้ในปัญหาและแนวทางแก้ไขของชุมชน ทั้งนี้ ไม่นับรวมงานที่แสวงหากำไรและได้รับผลตอบแทนส่วนบุคคลในเชิงธุรกิจ

แผนงานบูรณาการและโครงการหลัก

แผนงานบูรณาการหลักที่ 1 พัฒนา Digitalization¹⁰ และ Agile ระบบบริหารจัดการของมหาวิทยาลัย และเชื่อมโยงระบบข้อมูลและทรัพยากรร่วมกันระหว่างมหาวิทยาลัยราชภัฏ

โครงการหลักที่ 1 โครงการพัฒนาระบบบริหารจัดการมหาวิทยาลัยสู่ความเป็นเลิศ

โครงการหลักที่ 2 โครงการพัฒนาระบบบริหารจัดการที่มีคุณภาพตามมาตรฐานสากล

โครงการหลักที่ 3 โครงการพัฒนาทรัพยากรและสิ่งแวดล้อมสู่การเป็นมหาวิทยาลัยสีเขียว

โครงการหลักที่ 4 โครงการพัฒนาระบบเทคโนโลยีสารสนเทศที่ตอบสนองการบริหารงานยุคดิจิทัล

โครงการหลักแต่ละโครงการมีกิจกรรมและแนวทางการดำเนินงาน ดังนี้

โครงการหลักที่ 1 โครงการพัฒนาระบบบริหารจัดการมหาวิทยาลัยสู่ความเป็นเลิศ	
กิจกรรม	แนวทางการดำเนินงาน
4.1 พัฒนาโครงสร้างระบบ IT ให้พร้อมใช้งาน	4.1.1 นำเข้าข้อมูลสู่ Big Data Platform เพื่อเป็นเครื่องมือขับเคลื่อนการรวบรวมข้อมูลทรัพยากรประกอบการตัดสินใจ
4.2 ปรับปรุงกฎระเบียบที่เป็นอุปสรรคต่อการบริหารจัดการ พร้อมกับจัดทำวัฒนธรรมการบริหารจัดการ	4.2.1 จัดให้มีทีมวิจัย/คณะทำงานด้านการปรับปรุงแก้ไขกฎระเบียบปฏิบัติหน้าที่รับจ้างศึกษา วิจัยและเสนอแนวทางการแก้ไขปัญหา และริเริ่มระบบบริหารจัดการในรูปแบบใหม่ๆ
	4.2.2 ใช้ประโยชน์จาก Big Data Platform มากำหนด/แก้ไขระเบียบข้อบังคับแต่ละมหาวิทยาลัยให้เอื้อต่อการบริหารจัดการแบบ Digital Organization
4.3 พัฒนากลไกการบริหารจัดการงบประมาณ เพื่อขับเคลื่อน Digital Organization	4.3.1 ยกร่างระเบียบกลางทั้งทางด้านการบริหารงบประมาณการเงิน การคลัง การเชื่อมโยงข้อมูลการเชื่อมโยงทรัพยากรทั้งทางด้านบุคลากร โครงสร้างพื้นฐานหลักสูตรและเครือข่ายพันธมิตรการสนับสนุนโครงการที่เลี้ยงเพื่อการขอกำหนดตำแหน่งทางวิชาการ และระเบียบรองรับ University as a Market Place โดยเฉพาะด้านการเงิน การบัญชี
4.4 พัฒนาทักษะ Digital Literacy ของบุคลากรในระดับต่าง ๆ เพื่อการพัฒนาองค์กรสู่ Digital Organization	4.4.1 ยกระดับ Digital Literacy ของบุคลากรตามสมรรถนะประจำตำแหน่งงาน เพื่อให้มีทักษะเพียงพอต่อการทำงาน

¹⁰ Digitalization หมายถึง การปรับปรุงกระบวนการทำงาน (Working Process) โดยการนำระบบดิจิทัลเข้ามาใช้ อาทิ การใช้ระบบ E-document ทดแทนงานเอกสารแบบเดิม

โครงการหลักที่ 2 โครงการพัฒนาระบบบริหารจัดการที่มีคุณภาพตามมาตรฐานสากล	
กิจกรรม	แนวทางการดำเนินงาน
4.5 พัฒนาระบบบริหารจัดการองค์กรสู่มาตรฐานคุณภาพระดับสากลด้วยหลักธรรมาภิบาล	4.5.1 การประเมินเกณฑ์ประกันคุณภาพตามเกณฑ์มาตรฐานสากล (AUN-QA, EdPEX)
	4.5.2 การบริหารจัดการเพื่อขับเคลื่อนการดำเนินงานด้านคุณธรรมและความโปร่งใสในการดำเนินงานของหน่วยงานภาครัฐ (Integrity and Transparency Assessment: ITA)

โครงการหลักที่ 3 โครงการพัฒนาทรัพยากรและสิ่งแวดล้อมสู่การเป็นมหาวิทยาลัยสีเขียว	
กิจกรรม	แนวทางการดำเนินงาน
4.6 พัฒนาทรัพยากรและสิ่งแวดล้อมสู่การเป็นมหาวิทยาลัยสีเขียว	4.6.1 จัดทำแผนแม่บทการประหยัดพลังงานและเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม
	4.6.2 กำหนดพื้นที่รับผิดชอบให้แก่หน่วยงานร่วมกันดำเนินการขับเคลื่อนสู่มหาวิทยาลัยสีเขียวในระดับหน่วยงานร่วมกับมหาวิทยาลัย
	4.6.3 เข้าร่วมการจัดอันดับมหาวิทยาลัยสีเขียวโลก (UI Green Metric World University Ranking)

โครงการหลักที่ 4 โครงการพัฒนาระบบเทคโนโลยีสารสนเทศที่ตอบสนองการบริหารงานยุคดิจิทัล	
กิจกรรม	แนวทางการดำเนินงาน
4.7 รวบรวมและนำเข้าข้อมูลต้นทุนความพร้อมและศักยภาพของมหาวิทยาลัย อาทิ บุคลากรและความเชี่ยวชาญ ความเชี่ยวชาญในแต่ละกลุ่มสาขา/อุตสาหกรรมงบประมาณ	4.7.1 พัฒนากลไกการจัดทำ Data Catalog และ Open Data Exchange
	4.7.2 นำสารสนเทศจาก Big Data Platform มาพัฒนาระบบสารสนเทศเพื่อรองรับการขับเคลื่อนการดำเนินการบริหารจัดการแบบ Digital Organization ในส่วนของระบบข้อมูลบุคลากร
	4.7.3 พัฒนากลไกการรวบรวมข้อมูลประเมินผลกระทบต่อเศรษฐกิจ สังคม สิ่งแวดล้อม และการศึกษา (ROI/SROI) เพื่อเชื่อมโยงกับการเข้าสู่ตำแหน่งทางวิชาการ โดยนำสารสนเทศจาก Big Data Platform มาพัฒนาระบบสารสนเทศสำหรับวางแผนการประเมินผลกระทบต่อเศรษฐกิจ สังคม สิ่งแวดล้อม และการศึกษา (ROI/SROI) เพื่อเชื่อมโยงกับการเข้าสู่ตำแหน่งทางวิชาการ
4.8 พัฒนากลไกการเชื่อมโยงทรัพยากรระหว่างมหาวิทยาลัยราชภัฏ	4.8.1 นำสารสนเทศจาก Big Data Platform กลาง มาพัฒนาระบบสารสนเทศเพื่อรองรับการขับเคลื่อนการดำเนินการบริหารจัดการแบบ Digital Organization ในส่วนของระบบการเชื่อมโยงทรัพยากร ประกอบด้วย บุคลากร ครุภัณฑ์ นวัตกรรม ผลงานและการวิจัย ข้อมูลศักยภาพความเชี่ยวชาญบุคลากร โครงสร้าง

โครงการหลักที่ 4 โครงการพัฒนาระบบเทคโนโลยีสารสนเทศที่ตอบสนองการบริหารงานยุคดิจิทัล	
กิจกรรม	แนวทางการดำเนินงาน
	<p>พื้นฐาน ห้องปฏิบัติการ หลักสูตร เครือข่ายการทำงานจัดทำระเบียบรองรับการเคลื่อนย้ายบุคลากรระหว่างมหาวิทยาลัยราชภัฏ</p> <p>4.8.2 จัดทำระเบียบรองรับการเคลื่อนย้ายบุคลากรระหว่างมหาวิทยาลัยราชภัฏ</p> <p>4.8.3 จัดทำระเบียบรองรับที่เอื้อต่อการแบ่งปันแลกเปลี่ยนทรัพยากรระหว่างมหาวิทยาลัยราชภัฏ</p>

แผนงานบูรณาการหลักที่ 2 เชื่อมกับหน่วยงานภายนอกเพื่อสร้างแหล่งสนับสนุนอื่นๆ ด้านนโยบายและแหล่งรายได้

โครงการหลักที่ 5 โครงการพัฒนาศูนย์บริการชุมชนท้องถิ่นเชิงพาณิชย์

โครงการหลักดังกล่าวมีกิจกรรมและแนวทางการดำเนินงาน ดังนี้

โครงการหลักที่ 5 โครงการพัฒนาศูนย์บริการชุมชนท้องถิ่นเชิงพาณิชย์	
กิจกรรม	แนวทางการดำเนินงาน
4.9 ร่วมทำงานกับหน่วยงานในจังหวัดสุพรรณบุรี สมุทรสาคร กทม. โดยใช้จุดแข็งในด้านการติดตามประเมินผลโครงการ	<p>4.9.1 มีส่วนร่วมในการขับเคลื่อนการทำงานของหน่วยงานภายนอก ตั้งแต่ขั้นตอนการวางแผนของหน่วยงานเป้าหมาย</p> <p>4.9.2 สร้างบุคคลผู้นำ (Key Man) ในแต่ละภูมิภาคเป็นผู้นำในเข้าถึงที่มราชภัฏในภูมิภาคเดียวกันเข้าไปมีส่วนร่วมตั้งแต่ต้น</p>
4.10 ยกระดับความร่วมมือระดับภูมิภาคเพื่อร่วมกำหนดแนวทางการทำงานร่วมกันกับหน่วยงานภายนอก	<p>4.10.1 จัดทำโครงการความร่วมมือระหว่างมหาวิทยาลัยราชภัฏในระดับภูมิภาค</p> <p>4.10.2 ผู้บริหารมหาวิทยาลัยในพื้นที่ภูมิภาคร่วมกันแบ่งปันข้อมูลการทำงานร่วมกับภายนอกเพื่อสร้างความเข้าใจและแลกเปลี่ยนแนวทางการดำเนินงาน</p> <p>4.10.3 แต่งตั้งคณะทำงานทั้งบุคลากรสายวิชาการและสายสนับสนุนการทำงานร่วมกันกับหน่วยงานภายนอก</p>

แผนงานบูรณาการหลักที่ 3 พัฒนาศักยภาพและความก้าวหน้าทางอาชีพบุคลากรของมหาวิทยาลัย

โครงการหลักที่ 6 โครงการพัฒนาศักยภาพทางวิชาการและวิชาชีพของคณาจารย์และบุคลากร

โครงการหลักดังกล่าวมีกิจกรรมและแนวทางการดำเนินงาน ดังนี้

โครงการหลักที่ 6 โครงการพัฒนาศักยภาพทางวิชาการและวิชาชีพของคณาจารย์และบุคลากร	
กิจกรรม	แนวทางการดำเนินงาน
4.11 พัฒนาคณาจารย์และทักษะการบริหารโครงการเพื่อบรรลุเป้าหมายการเป็นมหาวิทยาลัยเพื่อการพัฒนาท้องถิ่น	4.11.1 นำสารสนเทศจาก Big Data Platform มาพัฒนาระบบสารสนเทศเพื่อรองรับการรวบรวมแผนพัฒนาคณาจารย์เพื่อประโยชน์ในการวางแผนและใช้ประโยชน์ด้านทรัพยากรมนุษย์ 4.11.2 จัดทำระบบพี่เลี้ยง (Mentoring/Coaching) เพื่อสร้างขีดความสามารถการพัฒนาและบริหารจัดการโครงการวิจัยหรือการบริการวิชาการขนาดใหญ่ 4.11.3 จัดเวทีแลกเปลี่ยนประสบการณ์/การจัดการความรู้ (Knowledge Management)/ระบบพี่เลี้ยงร่วมกัน
4.12 จัดทำระบบและกลไกสนับสนุนเพื่อข้อกำหนดตำแหน่งทางวิชาการตามเกณฑ์การประเมินกลางที่เป็นที่ยอมรับในด้านรับใช้ท้องถิ่นและสังคม และด้านอื่นๆ	4.12.1 สร้างความเข้าใจหลักเกณฑ์และเส้นทางการขอตำแหน่งทางวิชาการด้านรับใช้ท้องถิ่นและสังคม 4.12.2 ใช้ Big Data Platform รวบรวมฐานข้อมูลพี่เลี้ยงเพื่อการขอตำแหน่งทางวิชาการจากผู้มีประสบการณ์และเทคนิคในการถ่ายทอด
4.13 ส่งเสริมการ Upskil/Reskill และสร้าง New skills บุคลากร ให้มีความรู้เท่าทันการเปลี่ยนแปลง	4.13.1 นำสารสนเทศจาก Big Data Platform มาพัฒนาระบบสารสนเทศเพื่อรองรับการรวบรวมแผนพัฒนาคณาจารย์เพื่อประโยชน์ในการวางแผนและใช้ประโยชน์ด้านทรัพยากรมนุษย์ 4.13.2 กำหนด Specific Critical Skills บุคลากรของมหาวิทยาลัยเป็น 1 ใน KPI การพัฒนาตนเอง/กลุ่มสายงานในการประเมินการปฏิบัติงาน (เช่น สัดส่วนไม่ต่ำกว่าร้อยละ 5)

ภาคผนวก
รายละเอียดตัวชี้วัด

รายละเอียดตัวชี้วัด

ยุทธศาสตร์และแผนปฏิบัติการเชิงยุทธศาสตร์
(Strategic Action Plan) มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา
ระยะ 5 ปี (พ.ศ. 2566-2570)

ยุทธศาสตร์ที่ 1 : การพัฒนาท้องถิ่น

- 1.1 ร้อยละรายได้ในชุมชนเป้าหมายโดยภาพรวมเพิ่มขึ้น
- 1.2 จำนวนผู้ประกอบการรายใหม่ในพื้นที่เป้าหมาย
- 1.3 จำนวนผู้จ้างงานใหม่ในพื้นที่เป้าหมาย
- 1.4 จำนวนนวัตกรรมการใช้ประโยชน์จากพืชหรือสัตว์เพื่อเศรษฐกิจ
- 1.5 จำนวนทุนทางวัฒนธรรมหรือนวัตกรรมทางวัฒนธรรมที่นำมาใช้ประโยชน์เพื่อการท่องเที่ยวและเศรษฐกิจสร้างสรรค์
- 1.6 จำนวนครัวเรือนของชุมชนในพื้นที่รับผิดชอบได้รับการยกระดับให้พ้นเส้นความยากจน
- 1.7 จำนวน Platform ที่รวบรวมข้อมูลผลงานนวัตกรรมชุมชน ข้อมูลผู้เชี่ยวชาญ และนวัตกรรมชุมชน
- 1.8 จำนวนครัวเรือนของนักศึกษา และบุคลากรที่สามารถลดหนี้
- 1.9 ร้อยละคะแนนทดสอบผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาที่เพิ่มขึ้นของโรงเรียนในกลุ่มที่มีคะแนนทดสอบน้อยที่สุดร้อยละ 20 ล่าง ในพื้นที่บริการของมหาวิทยาลัย เพิ่มขึ้นร้อยละต่อปี
- 1.10 ร้อยละรายได้ที่เพิ่มขึ้นของกลุ่มเปราะบาง (เช่น กลุ่มผู้สูงอายุ ผู้พิการ ฯลฯ) ที่เข้ารับการพัฒนาในหลักสูตรระยะสั้นเพื่อสร้างอาชีพ
- 1.11 ร้อยละของครูประจำการทั่วไปที่เข้ารับการพัฒนาสมรรถนะการจัดการเรียนรู้เชิงรุก (Active Learning) และมีสมรรถนะตามหลักสูตรฐานสมรรถนะของครูในพื้นที่บริการของมหาวิทยาลัย
- 1.12 จำนวนเครื่องมือและสื่อการเรียนรู้เพื่อยกระดับวิทยฐานะของครูประจำการ
- 1.13 ร้อยละการเพิ่มขึ้นของอัตราการเรียนต่อระดับอุดมศึกษาและการเรียนรู้ตลอดชีวิตของประชากรในพื้นที่บริการของมหาวิทยาลัย

รายละเอียดตัวชี้วัดมีดังนี้

ตัวชี้วัดที่ 1.1 ร้อยละรายได้ในชุมชนเป้าหมายโดยภาพรวมเพิ่มขึ้น

คำอธิบายตัวชี้วัด

การสนับสนุนการดำเนินภารกิจพื้นฐานของชุมชนเป้าหมาย เพื่อให้ครัวเรือนของชุมชนเป้าหมายมีคุณภาพชีวิตที่ดี มีรายได้สูงขึ้น หลุดพ้นจากกับดักความยากจนโดยมหาวิทยาลัยส่งเสริมให้บริการ และถ่ายทอดองค์ความรู้ทางวิชาการ และหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงที่เหมาะสมกับชุมชนหรือหมู่บ้าน เพื่อการพัฒนาท้องถิ่น สร้างรายได้ และการมีงานทำ โดยดำเนินการในรูปของกลุ่มอาชีพ และกลุ่มวิสาหกิจชุมชน ส่งเสริมการพัฒนาศักยภาพการผลิตภาคการเกษตร การสนับสนุนการสร้างรายได้จากการท่องเที่ยวและบริการ เช่น ประวัติศาสตร์ วัฒนธรรม ประเพณีท้องถิ่น การยกระดับผลิตภาพแรงงาน เพื่อให้ชุมชน หมู่บ้านสามารถพัฒนาตนเองได้อย่างต่อเนื่องและยั่งยืน

การจัดเก็บข้อมูล

การจัดเก็บข้อมูลรวบรวมจากการสำรวจรายได้โดยภาพรวมของกลุ่มอาชีพหรือกลุ่มวิสาหกิจชุมชนในชุมชนเป้าหมายปีปัจจุบันเปรียบเทียบกับปีก่อนหน้า และเทียบบัญญัติไตรยางค์เป็นค่าร้อยละ โดยใช้สูตรการคำนวณ ดังนี้

$$\text{ร้อยละรายได้ในชุมชนเป้าหมาย โดยภาพรวมเพิ่มขึ้น} = \frac{\text{รายได้ในชุมชนเป้าหมายปีปัจจุบัน} - \text{รายได้ในชุมชนเป้าหมายปีก่อนหน้า}}{\text{รายได้ในชุมชนเป้าหมายปีก่อนหน้า}} \times 100$$

เกณฑ์การประเมิน

รายได้ในชุมชนเป้าหมายโดยภาพรวมเพิ่มขึ้นอย่างน้อยร้อยละ 10 ต่อปี

ตัวชี้วัดที่ 1.2 จำนวนผู้ประกอบการรายใหม่ในชุมชนเป้าหมาย

คำอธิบายตัวชี้วัด

มหาวิทยาลัยราชภัฏเพื่อการพัฒนาท้องถิ่นมีบทบาทที่สำคัญประการหนึ่งคือการสร้างโอกาสและความเสมอภาคทางสังคม โดยการถ่ายทอดองค์ความรู้เพื่อการประยุกต์ใช้ในการพัฒนาท้องถิ่นให้ประชาชนมีคุณภาพชีวิตที่ดี สามารถพึ่งพาตนเองได้ โดยเฉพาะการสร้างโอกาสและช่องทางใหม่ๆ ทางธุรกิจแก่ผู้ประกอบการรายใหม่ให้สามารถดำเนินธุรกรรมตามความถนัดความเชี่ยวชาญของตนเอง ส่งผลให้เกิดอาชีพ รายได้ พึ่งพาตนเองได้ หรือยกระดับเศรษฐกิจในชุมชนท้องถิ่นโดยภาพรวม

มหาวิทยาลัยมีบทบาทในการบ่มเพาะและพัฒนาผู้ประกอบการท้องถิ่นมุ่งเน้นให้เกิดการต่อยอดสู่การทำเป็นอาชีพ ร่วมกับหน่วยงานรัฐ และภาคเอกชนในพื้นที่ โดยเปิดพื้นที่ภายในมหาวิทยาลัยดำเนินงานในรูปแบบ One-Stop Service ครอบคลุมตั้งแต่การหาแหล่งทุน การสนับสนุนองค์ความรู้และเทคโนโลยี (Community Knowledge Sharing Space) อุปกรณ์ โครงสร้างพื้นฐาน การจับคู่ผู้ประกอบการ (Business Matching) และ ระบบเครือข่ายการกระจายสินค้าเพื่อรองรับผลผลิตจากผู้ประกอบการชุมชนผ่านภาคเอกชนสู่ตลาดระดับภูมิภาคและระดับประเทศ

ผู้ประกอบการ (Entrepreneurs) ในที่นี้หมายถึง ผู้ที่มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ในการจำหน่ายสินค้าหรือให้บริการในทางธุรกิจหรือวิชาชีพ ตามความถนัดหรือความสนใจของบุคคลหรือกลุ่มบุคคล โดยมีความมุ่งหวังให้ธุรกรรมนั้นเกิดความเจริญเติบโตอย่างยั่งยืน

การจัดเก็บข้อมูล

การจัดเก็บข้อมูลนับจำนวนผู้ประกอบการรายใหม่ในชุมชนเป้าหมายที่มหาวิทยาลัยกำหนดไว้ในแผนงานประจำปี

เกณฑ์การประเมิน

จำนวนผู้ประกอบการรายใหม่ในชุมชนเป้าหมาย ไม่น้อยกว่า 5 ราย

ตัวชี้วัดที่ 1.3 จำนวนผู้จ้างงานใหม่ในชุมชนเป้าหมาย

คำอธิบายตัวชี้วัด

พันธกิจสำคัญประการหนึ่งของมหาวิทยาลัยคือการผลิตบัณฑิตเพื่อการประกอบอาชีพที่เหมาะสม สามารถสร้างงานสร้างรายได้แก่ตนเองและครอบครัว ลดหนี้ครัวเรือน สร้างโอกาสและช่องทางใหม่ทางธุรกิจและการประกอบอาชีพ ยกระดับคุณภาพชีวิต และส่งผลต่อการยกระดับเศรษฐกิจในชุมชนท้องถิ่นโดยภาพรวม

การจ้างงานใหม่ หมายถึง การจ้างงานบัณฑิตที่จบจากมหาวิทยาลัยที่มีค่าตอบแทนทางการเงินอย่างเหมาะสม กับคุณวุฒิที่สำเร็จการศึกษา โดยหมายรวมถึงการเปลี่ยนอาชีพใหม่ ทั้งนี้ไม่นับรวมการจ้างงานบัณฑิตจบใหม่

การจัดเก็บข้อมูล

การจัดเก็บข้อมูลใช้วิธีการทำแบบสำรวจจำนวนผู้ได้รับการจ้างงานใหม่ในชุมชนเป้าหมายที่มหาวิทยาลัยกำหนดไว้ในแผนงานประจำปี

เกณฑ์การประเมิน

จำนวนผู้จ้างงานใหม่ในชุมชนเป้าหมาย ไม่น้อยกว่า 50 ราย

ตัวชี้วัดที่ 1.4 จำนวนนวัตกรรมการใช้ประโยชน์จากพืชหรือสัตว์เพื่อเศรษฐกิจ

คำอธิบายตัวชี้วัด

พืชเศรษฐกิจ หมายถึง พืชที่ใช้ในการดำรงชีวิตของประชาชน หากมีคุณค่าและมีปริมาณมากพอ สามารถนำมาใช้ประโยชน์ในเชิงเศรษฐกิจ สามารถสร้างอาชีพสร้างรายได้ให้กับครัวเรือนและชุมชนท้องถิ่นทั้งแบบผลผลิตหรือการแปรรูป

สัตว์เศรษฐกิจ หมายถึง สัตว์เลี้ยงที่ใช้ในการดำรงชีวิตของประชาชน หากมีคุณค่าและมีปริมาณมากพอสามารถนำมาใช้ประโยชน์ในเชิงเศรษฐกิจ สามารถสร้างอาชีพสร้างรายได้ให้กับครัวเรือนและชุมชนท้องถิ่นทั้งแบบผลผลิตหรือการแปรรูป

นวัตกรรม หมายถึง ผลิตภัณฑ์ สิ่งประดิษฐ์ บริการ กรรมวิธีเกี่ยวกับการผลิต การจัดโครงสร้างองค์กร ระบบบริหารจัดการ การบริหารการเงิน ธุรกิจ การตลาดหรือในการอื่นใด ทั้งนี้เป็นสิ่งใหม่หรือพัฒนาให้ดีขึ้นกว่าเดิมอย่างมีนัยสำคัญ และนำไปใช้ประโยชน์ได้ในวงกว้าง ทั้งในเชิงพาณิชย์และเชิงสาธารณะ

นวัตกรรมการใช้ประโยชน์จากพืชหรือสัตว์เพื่อเศรษฐกิจ หมายถึง การดำเนินการศึกษาค้นคว้าวิจัยเพื่อพัฒนานวัตกรรมการใช้ประโยชน์จากพืช สัตว์ รวมถึงวัฒนธรรมท้องถิ่น ทำให้มูลค่าสินค้าการเกษตรสูงขึ้น ด้วยการแปรรูป การบรรจุ การเก็บรักษา การจัดส่ง การจัดจำหน่าย รวมถึงความปลอดภัยของอาหาร ที่ส่งผลต่อการพัฒนาเศรษฐกิจ BCG ในพื้นที่ โดยเฉพาะด้านการท่องเที่ยว การเกษตร และความมั่นคงทางอาหาร เกิด Value Creation สูตลาดโลก (พืช สัตว์ วัฒนธรรมท้องถิ่น)

การจัดเก็บข้อมูล

การจัดเก็บข้อมูลนับจำนวนนวัตกรรมการใช้ประโยชน์จากพืชหรือสัตว์เพื่อเศรษฐกิจในชุมชนเป้าหมายที่มหาวิทยาลัยกำหนดไว้ในแผนงานประจำปี

เกณฑ์การประเมิน

นวัตกรรมการใช้ประโยชน์จากพืชหรือสัตว์เพื่อเศรษฐกิจ จำนวน 1 รายการ

ตัวชี้วัดที่ 1.5 จำนวนทุนทางวัฒนธรรมหรือนวัตกรรมทางวัฒนธรรมที่นำมาใช้ประโยชน์เพื่อการท่องเที่ยวและเศรษฐกิจสร้างสรรค์

คำอธิบายตัวชี้วัด

ทุนทางวัฒนธรรม (Cultural Capital) หมายถึง ผลผลิตทางวัฒนธรรมทั้งที่จับต้องได้และจับต้องไม่ได้ ทุนทางวัฒนธรรมที่จับได้ เช่น โบราณสถาน มรดกทางวัฒนธรรม ผลงานศิลปะแขนงต่างๆ เป็นต้น ส่วนทุนวัฒนธรรมที่จับต้องไม่ได้ ได้แก่ ความเชื่อ จารีต ประเพณี วิถีชีวิต เป็นต้น

นวัตกรรมทางวัฒนธรรม (Innovation Culture) หมายถึง วัฒนธรรมที่สนับสนุนให้เกิดการสร้างสรรค์สิ่งใหม่ หรือนวัตกรรม ไม่ว่าจะอยู่ในรูปของผลิตภัณฑ์ กระบวนการ หรือรูปแบบธุรกิจใหม่ ที่ก่อให้เกิดประโยชน์ในด้านต่าง ๆ

การสร้างคุณค่าและมูลค่าเพิ่มด้วยทุนทางวัฒนธรรม จึงเป็นการนำภูมิปัญญาท้องถิ่นมาส่งเสริมและพัฒนาต่อยอด เพื่อก่อให้เกิดประโยชน์ทางด้านต่าง ๆ และก่อให้เกิดเศรษฐกิจสร้างสรรค์ (Creative Economy) โดยมีแนวทางการดำเนินงาน ได้แก่ การจัดกิจกรรม/โครงการ เพื่อสร้างคุณค่าและมูลค่าเพิ่มโดยใช้ทุนทางวัฒนธรรม เพื่อก่อให้เกิดรายได้แก่ชุมชน การนำภูมิปัญญาท้องถิ่นมาส่งเสริมและพัฒนาต่อยอดเพื่อให้เกิดประโยชน์ทางด้านการท่องเที่ยวและเศรษฐกิจสร้างสรรค์

การจัดเก็บข้อมูล

การจัดเก็บข้อมูลนับจำนวนทุนทางวัฒนธรรมหรือนวัตกรรมทางวัฒนธรรมที่นำมาใช้ประโยชน์เพื่อการท่องเที่ยว และเศรษฐกิจสร้างสรรค์

เกณฑ์การประเมิน

กิจกรรม/โครงการ ที่นำทุนทางวัฒนธรรมหรือนวัตกรรมทางวัฒนธรรม ที่นำมาใช้ประโยชน์เพื่อการท่องเที่ยว และเศรษฐกิจสร้างสรรค์ จำนวน 7 รายการ

ตัวชี้วัดที่ 1.6 จำนวนครัวเรือนของชุมชนในพื้นที่รับผิดชอบได้รับการยกระดับให้พ้นเส้นความยากจน

คำอธิบายตัวชี้วัด

มหาวิทยาลัยสามารถดำเนินกิจกรรมเพื่อช่วยยกระดับประชาชนในชุมชนท้องถิ่นให้พ้นเส้นความยากจน โดยการสร้างนวัตกรรมชุมชนประจำทุกหมู่บ้านและครัวเรือนเพื่อขจัดความยากจนร่วมกับหน่วยงานภาครัฐ จัดทำหลักสูตรสร้างผู้นำการเปลี่ยนแปลง (Change Agent) และสร้างนวัตกรรมชุมชน อาทิ ด้านเกษตร ท่องเที่ยว เศรษฐกิจสร้างสรรค์ การศึกษา สิ่งแวดล้อม หรือด้านนวัตกรรมสังคม ซึ่งเป็นบุคลากรในพื้นที่ อาทิ ครู บัณฑิตมหาวิทยาลัยราชภัฏ ประชาชนในพื้นที่ ที่เคยดำเนินงานร่วมกับมหาวิทยาลัยราชภัฏในรูปแบบต่างๆ อาทิ การฝึกอบรม การทำงานวิจัยร่วมกัน ซึ่งจะเป็นกลุ่มคนที่กระจายองค์ความรู้ให้กับประชาชนในพื้นที่อื่นๆ (Sharing Economy) โดยมีนวัตกรรมชุมชนประจำ

ตำบล จำนวน 1 คน/ตำบล และขยายผลไปสู่แต่ละชุมชน มีนวัตกรรมชุมชน 1 คน/ชุมชน รวมถึงการหนุนเสริมบัณฑิตคืนถิ่นเป็นผู้นำการเปลี่ยนแปลง (Change Agent) และ/หรือ นวัตกรรมชุมชน

เส้นความยากจน (Poverty Line) หมายถึง การสะท้อนค่าใช้จ่ายมาตรฐานขั้นต่ำที่คนจะดำรงชีวิตอยู่ได้ (Minimum Requirement) ในสังคม โดยคนที่มีค่าใช้จ่ายในการดำรงชีพต่ำกว่าเส้นความยากจนจะถือว่าเป็นคนจน ทั้งนี้ ในปี 2563 เส้นความยากจนมีมูลค่า 2,762 บาทต่อคนต่อเดือน (อ้างอิงจากรายงานการวิเคราะห์สถานการณ์ความยากจนและความเหลื่อมล้ำในประเทศไทย ปี 2563 สภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ (สศช.))

การจัดเก็บข้อมูล

การจัดเก็บข้อมูลใช้วิธีการทำแบบสำรวจจำนวนครัวเรือนของชุมชนในพื้นที่รับผิดชอบที่ได้รับการยกระดับให้พ้นเส้นความยากจน คือ มีรายได้สูงกว่า 2,762 บาทต่อคนต่อเดือน

เกณฑ์การประเมิน

ครัวเรือนของชุมชนในพื้นที่รับผิดชอบได้รับการยกระดับให้พ้นเส้นความยากจน จำนวน 100 ครัวเรือน

ตัวชี้วัดที่ 1.7 จำนวนแพลตฟอร์มที่รวบรวมข้อมูลผลงานนวัตกรรมชุมชน ข้อมูลผู้เชี่ยวชาญ และนวัตกรรมชุมชน

คำอธิบายตัวชี้วัด

แพลตฟอร์ม (Platform) หมายถึง แหล่งเชื่อมโยงข้อมูล เปรียบเสมือนชานชาลาหรือชุมทางในการรวบรวมข้อมูล ซึ่งในที่นี้คือข้อมูลผลงานนวัตกรรมชุมชน ข้อมูลผู้เชี่ยวชาญ และนวัตกรรม ที่ก่อให้เกิดความร่วมมือหรือแบ่งปันผลประโยชน์ร่วมกันในชุมชนท้องถิ่น

การจัดเก็บข้อมูล

การจัดเก็บข้อมูลนับจากจำนวน Platform ที่มหาวิทยาลัยสร้างขึ้นเพื่อรวบรวมข้อมูลผลงานนวัตกรรมชุมชน ข้อมูลผู้เชี่ยวชาญ และนวัตกรรมชุมชน

เกณฑ์การประเมิน

แพลตฟอร์มที่รวบรวมข้อมูลผลงานนวัตกรรมชุมชน ข้อมูลผู้เชี่ยวชาญ และนวัตกรรมชุมชน จำนวน 1 แพลตฟอร์ม

ตัวชี้วัดที่ 1.8 จำนวนครุเรือนของนักศึกษาและบุคลากรที่สามารถลดหนี้

คำอธิบายตัวชี้วัด

มหาวิทยาลัยราชภัฏเป็นคลังสมอง คลังปัญญา เพื่อการพัฒนาท้องถิ่นอย่างยั่งยืนทั้งด้านเศรษฐกิจ สังคม สิ่งแวดล้อม และการศึกษา ทั้งยังมีส่วนร่วมในการแก้ปัญหาความยากจนและลดความเหลื่อมล้ำระดับชาติ รวมถึงมีบทบาทสำคัญในการพัฒนาการศึกษาและเศรษฐกิจ นักศึกษาและบุคลากรเป็นทรัพยากรบุคคลที่สำคัญยิ่งขององค์กร ดังนั้นเป้าหมายการดำเนินโครงการต่างๆ ของมหาวิทยาลัยประการหนึ่งคือเพื่อลดหนี้และสร้างวินัยทางการเงินของครุเรือนนักศึกษาและบุคลากร โดยการผลิตบัณฑิตทุกระดับ ทุกคณะ ทุกสาขาให้มีอาชีพที่ดี มีงานทำและมีวินัยทางการเงิน

การจัดเก็บข้อมูล

การจัดเก็บข้อมูลใช้วิธีการทำแบบสำรวจหนี้สินของครุเรือนนักศึกษาและบุคลากรในมหาวิทยาลัย โดยเปรียบเทียบจำนวนครุเรือนของนักศึกษาและบุคลากรที่สามารถลดหนี้ในปีปัจจุบันและปีก่อนหน้า

เกณฑ์การประเมิน

ครุเรือนของนักศึกษาและบุคลากรที่สามารถลดหนี้ จำนวน 10 ครุเรือน

ตัวชี้วัดที่ 1.9 ร้อยละคะแนนทดสอบผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาที่เพิ่มขึ้นของโรงเรียนในกลุ่มที่มีคะแนนทดสอบน้อยที่สุดร้อยละ 20 ล่าง ในพื้นที่บริการของมหาวิทยาลัย เพิ่มขึ้นร้อยละต่อปี

คำอธิบายตัวชี้วัด

ผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาของโรงเรียนที่จะนำมาจัดเรียงคะแนนเพื่อหากลุ่มโรงเรียนที่มีคะแนนทดสอบไม่เกิน ร้อยละ 20 ในพื้นที่บริการของมหาวิทยาลัย สามารถพิจารณาคะแนนทดสอบได้สองรูปแบบ ดังนี้

(1) คะแนนตามเกณฑ์ที่สถานศึกษาระดับการศึกษาขั้นพื้นฐานได้กำหนดไว้เพื่อรับการประเมินคุณภาพภายนอก (การประเมิน SAR ของโรงเรียน) จากสำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา (องค์การมหาชน) (สมศ.)

(2) คะแนนจากผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาตินี้ขั้นพื้นฐาน (O-NET)

การจัดเก็บข้อมูล

การจัดเก็บข้อมูลสำรวจจากคะแนนเฉลี่ยจากการทดสอบของโรงเรียนในกลุ่มที่มีคะแนนทดสอบน้อยที่สุด ร้อยละ 20 ล่าง ในพื้นที่บริการของมหาวิทยาลัยปีปัจจุบันเปรียบเทียบกับปีก่อนหน้า และเทียบบัญญัติไตรยางค์ เป็นค่าร้อยละ โดยใช้สูตรการคำนวณ ดังนี้

ร้อยละของ คะแนนที่เพิ่มขึ้น ในปีที่ประเมิน	=	(คะแนนเฉลี่ยจากการทดสอบของโรงเรียนในกลุ่มที่มีคะแนนทดสอบน้อยที่สุดร้อยละ 20 ล่าง ในพื้นที่บริการของมหาวิทยาลัยปีปัจจุบัน-คะแนนเฉลี่ยจากการทดสอบของโรงเรียนในกลุ่มที่มีคะแนนทดสอบน้อยที่สุดร้อยละ 20 ล่าง ในพื้นที่บริการของมหาวิทยาลัยปีก่อนหน้า)	X	100
		คะแนนเฉลี่ยจากการทดสอบของโรงเรียนในกลุ่มที่มีคะแนนทดสอบน้อยที่สุด ร้อยละ 20 ล่าง ในพื้นที่บริการของมหาวิทยาลัยปีปัจจุบัน		

เกณฑ์การประเมิน

คะแนนทดสอบผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาของโรงเรียนในกลุ่มที่มีคะแนนทดสอบน้อยที่สุดร้อยละ 20 ล่าง เพิ่มขึ้นร้อยละ 10

ตัวชี้วัดที่ 1.10 ร้อยละรายได้ที่เพิ่มขึ้นของกลุ่มเปราะบางที่เข้ารับการพัฒนาในหลักสูตรระยะสั้นเพื่อสร้างอาชีพ

คำอธิบายตัวชี้วัด

มหาวิทยาลัยสามารถพัฒนาชุดองค์ความรู้เฉพาะพื้นที่ที่ตอบโจทย์ความต้องการของพื้นที่ (Demand-Oriented) และหลักสูตรระยะสั้นเพื่อสร้างอาชีพให้กับกลุ่มเปราะบาง เพื่อนำไปสู่การสร้างมูลค่าทางเศรษฐกิจ การแก้ปัญหาสังคม ยกระดับศักยภาพชุมชนและแก้ปัญหาความยากจน

โดยเริ่มจากการศึกษาบริบทพื้นที่และกลั่นกรองชุดองค์ความรู้ที่เหมาะสมร่วมกับผู้ใช้งานและกลุ่มเป้าหมาย ผู้เรียน สร้างความร่วมมือร่วมกับหน่วยงานที่มีศักยภาพ (Potential Partner) อาทิ กรมพัฒนาฝีมือแรงงาน องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น กระทรวงเกษตรและสหกรณ์และเชื่อมโยงกับฝั่งผู้ใช้ในการค้นหาอุปสงค์ (Demand) และกลุ่มผู้เรียน เชื่อมโยงกับฝั่งอุปทาน (Supply) โดยมหาวิทยาลัยราชภัฏทำหน้าที่เป็น Content Provider และดำเนินงานในรูปแบบ Co-creation & Benefit Sharing ร่วมกับหน่วยงานตัวกลาง พัฒนาชุดองค์ความรู้เฉพาะพื้นที่ที่ตอบโจทย์ความต้องการของพื้นที่ (Demand-Oriented) และหลักสูตรระยะสั้นเพื่อสร้างอาชีพให้กับกลุ่มเปราะบาง ได้แก่ กลุ่มผู้สูงอายุ และผู้พิการ นำไปสู่การใช้ความรู้ในการสร้างมูลค่าทางเศรษฐกิจ การแก้ปัญหาสังคม ยกระดับศักยภาพชุมชนและแก้ปัญหาความยากจน

กลุ่มเปราะบาง หมายถึง กลุ่มประชากรที่มีความอ่อนแอมีความเสี่ยงสูงที่จะถูกชักจูง ครอบงำ และคุกคาม จากปัจจัยเสี่ยงด้านต่างๆ เช่น วงจรชีวิต สุขภาพ สังคม เศรษฐกิจ สิ่งแวดล้อม และภัยพิบัติทางธรรมชาติต่างๆ ตลอดจนขาดศักยภาพในการจัดการกับปัจจัยเสี่ยงที่เผชิญอยู่และผลกระทบที่ตามมา ตัวอย่างกลุ่มเปราะบาง เช่น กลุ่มผู้สูงอายุ ผู้พิการ ผู้ด้อยโอกาสทางเศรษฐกิจ ผู้เจ็บป่วยเรื้อรัง ผู้เจ็บป่วยทางจิต เป็นต้น

การจัดเก็บข้อมูล

การจัดเก็บข้อมูลรวบรวมจากการสำรวจรายได้ของกลุ่มเปราะบางในพื้นที่เป้าหมายในปีปัจจุบันเปรียบเทียบกับปีก่อนหน้า เพื่อเปรียบเทียบอัตราที่เพิ่มขึ้นของรายได้ และเทียบบัญญัติไตรยางค์เป็นค่าร้อยละ โดยใช้สูตรการคำนวณ ดังนี้

ร้อยละรายได้ที่เพิ่มขึ้นของกลุ่มเปราะบางที่เข้ารับการพัฒนาในหลักสูตรระยะสั้นเพื่อสร้างอาชีพ	=	$\frac{\text{รายได้ของกลุ่มเปราะบางในปีปัจจุบัน} - \text{รายได้ของกลุ่มเปราะบางปีก่อนหน้า}}{\text{รายได้ทั้งหมดในปีงบประมาณในปีปัจจุบัน}} \times 100$
---	---	---

เกณฑ์การประเมิน

รายได้ที่เพิ่มขึ้นของกลุ่มเปราะบางที่เข้ารับการพัฒนาในหลักสูตรระยะสั้นเพื่อสร้างอาชีพ อย่างน้อยร้อยละ 10 ต่อปี

ตัวชี้วัดที่ 1.11 ร้อยละของครูประจำการทั่วไปที่เข้ารับการพัฒนาสมรรถนะการจัดการเรียนรู้เชิงรุก (Active Learning) และมีสมรรถนะตามหลักสูตรฐานสมรรถนะของครูในพื้นที่ บริการของมหาวิทยาลัย

ครูประจำการทั่วไปที่เข้ารับการพัฒนาสมรรถนะการจัดการเรียนรู้เชิงรุก (Active Learning) และสมรรถนะตามหลักสูตรฐานสมรรถนะของครูในพื้นที่บริการของมหาวิทยาลัยให้อ้างอิงตามการประเมินสมรรถนะครูสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน พ.ศ. 2553 ซึ่งกำหนดไว้ว่า สมรรถนะ ประกอบด้วย (1) สมรรถนะหลักและ (2) สมรรถนะประจำสายงาน ดังนี้

(1) สมรรถนะหลัก (Core Competency) ประกอบด้วย 5 สมรรถนะ คือ การมุ่งผลสัมฤทธิ์ในการปฏิบัติงาน การบริการที่ดี การพัฒนาตนเอง การทำงานเป็นทีม จริยธรรม และจรรยาบรรณวิชาชีพครู

(2) สมรรถนะประจำสายงาน (Functional Competency) ประกอบด้วย 6 สมรรถนะ คือ การบริหารหลักสูตรและการจัดการเรียนรู้ การพัฒนาผู้เรียน การบริหารจัดการชั้นเรียน การวิเคราะห์ สังเคราะห์ และการวิจัย เพื่อพัฒนาผู้เรียน ภาวะผู้นำครู การสร้างความสัมพันธ์และความร่วมมือกับชุมชนเพื่อการจัดการเรียนรู้

การจัดเก็บข้อมูล

การจัดเก็บข้อมูลรวบรวมจากจำนวนครูประจำการที่เข้ารับการพัฒนาสมรรถนะการจัดการเรียนรู้เชิงรุก (Active Learning) และมีสมรรถนะตามหลักสูตรฐานสมรรถนะของครูในพื้นที่บริการของมหาวิทยาลัยเทียบกับจำนวนครูประจำการที่เข้ารับการพัฒนาสมรรถนะการจัดการเรียนรู้เชิงรุก (Active Learning) ทั้งหมดในพื้นที่บริการของมหาวิทยาลัย และเทียบบัญญัติไตรยางค์เป็นค่าร้อยละ โดยใช้สูตรการคำนวณ ดังนี้

ร้อยละของครูประจำการทั่วไปที่ เข้ารับการพัฒนาสมรรถนะการ	=	จำนวนครูประจำการที่เข้ารับการพัฒนาสมรรถนะการ จัดการเรียนรู้เชิงรุก (Active Learning) และมีสมรรถนะ	X 100
--	---	--	-------

จัดการเรียนรู้เชิงรุก (Active Learning) และมีสมรรถนะตามหลักสูตรฐานสมรรถนะของครูในพื้นที่บริการของมหาวิทยาลัย	ตามหลักสูตรฐานสมรรถนะของครูในพื้นที่บริการของมหาวิทยาลัย
	จำนวนครูประจำการที่เข้ารับการพัฒนาสมรรถนะการจัดการเรียนรู้เชิงรุก (Active Learning) ทั้งหมดในพื้นที่บริการของมหาวิทยาลัย

เกณฑ์การประเมิน

ครูประจำการทั่วไปที่เข้ารับการพัฒนาสมรรถนะการจัดการเรียนรู้เชิงรุก (Active Learning) และมีสมรรถนะตามหลักสูตรฐานสมรรถนะของครูในพื้นที่บริการของมหาวิทยาลัย อย่างน้อยร้อยละ 10

ตัวชี้วัดที่ 1.12 จำนวนเครื่องมือและสื่อการเรียนรู้เพื่อยกระดับวิทยฐานะของครูประจำการ

คำอธิบายตัวชี้วัด

เครื่องมือและสื่อการเรียนรู้ หมายถึง สิ่งใดๆ ก็ตามที่ใช้ในการจัดการเรียนรู้ ในที่นี้ หมายถึง จำนวนเครื่องมือและสื่อการเรียนรู้ที่ครูในพื้นที่บริการของมหาวิทยาลัย ได้นำไปเป็นส่วนหนึ่งในกระบวนการขอรับการประเมินด้านที่ 1 ด้านทักษะการจัดการเรียนรู้และการจัดการชั้นเรียน และด้านที่ 1 ด้านผลลัพธ์การเรียนรู้ของผู้เรียน ตามหลักเกณฑ์และวิธีการประเมินตำแหน่งและวิทยฐานะข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา ตำแหน่งครู

การจัดเก็บข้อมูล

การจัดเก็บข้อมูลนับจากจำนวนเครื่องมือและสื่อการเรียนรู้ที่ครูประจำการในพื้นที่บริการของมหาวิทยาลัย ใช้ประกอบการยกระดับวิทยฐานะ ตามหลักเกณฑ์และวิธีการประเมินตำแหน่งและวิทยฐานะข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา ตำแหน่งครู

เกณฑ์การประเมิน

เครื่องมือและสื่อการเรียนรู้เพื่อยกระดับวิทยฐานะของครูประจำการ จำนวน 4 รายการ

**ตัวชี้วัดที่ 1.13 ร้อยละการเพิ่มขึ้นของอัตราการเรียนต่อระดับอุดมศึกษาและการเรียนรู้ตลอดชีวิต
ของประชากรในพื้นที่บริการของมหาวิทยาลัย**

คำอธิบายตัวชี้วัด

การศึกษาระดับอุดมศึกษา (Higher Education) ถือว่าเป็นการศึกษาระดับสูงที่ต่อเนื่องจากการศึกษาระดับมัธยมศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏในฐานะที่เป็นพลังปัญญาแห่งแผ่นดิน มีการจัดการเรียนการสอนระดับอุดมศึกษาในรูปแบบที่หลากหลาย ทั้งการศึกษาในระบบและการเรียนรู้ตลอดชีวิต เป็นแหล่งการศึกษาที่เปิดโอกาสกว้างสำหรับประชาชนทั่วไปให้สามารถเข้าถึงได้อย่างเท่าเทียม

การจัดเก็บข้อมูล

การจัดเก็บข้อมูลรวบรวมจากการสำรวจอัตราการเรียนต่อระดับอุดมศึกษาและการเรียนรู้ตลอดชีวิตของประชากรในพื้นที่บริการของมหาวิทยาลัยในปีปัจจุบันเปรียบเทียบกับปีก่อนหน้า และเทียบบัญญัติไตรยางค์เป็นค่าร้อยละ โดยใช้สูตรการคำนวณ ดังนี้

การเพิ่มขึ้นของอัตราการ เรียนต่อระดับอุดมศึกษา และการเรียนรู้ตลอดชีวิต ของประชากรในพื้นที่ บริการของมหาวิทยาลัย	=	(อัตราการเรียนต่อระดับอุดมศึกษาและการเรียนรู้ตลอดชีวิต ในปีปัจจุบัน-อัตราการเรียนต่อระดับอุดมศึกษาและการเรียนรู้ ตลอดชีวิตในปีก่อนหน้า) <hr/> อัตราการเรียนต่อระดับอุดมศึกษาและการเรียนรู้ตลอดชีวิต ในปีปัจจุบัน	X 100
---	---	--	-------

เกณฑ์การประเมิน

การเพิ่มขึ้นของอัตราการเรียนต่อระดับอุดมศึกษาและการเรียนรู้ตลอดชีวิตของประชากรในพื้นที่บริการ
ของมหาวิทยาลัย อย่างน้อยร้อยละ 5

ยุทธศาสตร์ที่ 2 : การผลิตและพัฒนาครู

- 2.1 ร้อยละของครูประจำการที่เป็นศิษย์เก่าได้รับการยกระดับสมรรถนะและความก้าวหน้าทางวิชาชีพครู เพื่อตอบสนองต่อความมั่นคงทางเศรษฐกิจและสังคมตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง
- 2.2 ร้อยละของหลักสูตรครุศาสตรบัณฑิตที่มีการส่งเสริมสมรรถนะตาม 17 สมรรถนะที่ส่วนกลางกำหนดและสมรรถนะตามอัตลักษณ์บัณฑิตของคณะครุศาสตร์และมหาวิทยาลัย
- 2.3 ร้อยละของผู้สอนหลักสูตรครุศาสตรบัณฑิตที่มีประสบการณ์ในการสอนในโรงเรียนไม่น้อยกว่า 60 ชั่วโมง/ปี
- 2.4 ร้อยละของผู้สอนหลักสูตรครุศาสตรบัณฑิตที่ได้รับการพัฒนาศักยภาพไม่น้อยกว่า 50 ชั่วโมง/ปี
- 2.5 ร้อยละของหลักสูตรครุศาสตรบัณฑิตที่มีการจัดอบรมอาชีพทางเลือกให้นักศึกษา อย่างน้อย 1 อาชีพ โดยมีการระบุตามฐานสมรรถนะที่สอดคล้องอาชีพนั้นอย่างชัดเจน
- 2.6 จำนวนนวัตกรรมทางการศึกษาที่เน้นผลลัพธ์การเรียนรู้ (Learning Outcome) ของผู้เรียน และการวัดผลกระทบ (Impact) การและการวัดและประเมินผลผู้เรียนในโรงเรียนสาธิต
- 2.7 ร้อยละของรายวิชาที่มีการจัดการเรียนการสอนฐานสมรรถนะที่ส่งผลให้เกิดผลลัพธ์ที่พึงประสงค์ของผู้เรียนในโรงเรียนสาธิต
- 2.8 ร้อยละของรายวิชาที่มีการจัดการเรียนการสอนที่สร้างผู้เรียนให้มีคุณลักษณะ 4 ประการตามพระบรมราโชบายด้านการศึกษาในโรงเรียนสาธิต

มีรายละเอียด ดังนี้

ตัวชี้วัดที่ 2.1 ร้อยละของครูประจำการที่เป็นศิษย์เก่าได้รับการยกระดับสมรรถนะและความก้าวหน้าทางวิชาชีพครู เพื่อตอบสนองต่อความมั่นคงทางเศรษฐกิจและสังคมตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง

คำอธิบายตัวชี้วัด

ครูประจำการที่เป็นศิษย์เก่า คือ ศิษย์เก่าที่สำเร็จการศึกษาจากมหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา และได้เข้ารับราชการเป็นข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา ที่เข้าร่วมโครงการ/กิจกรรมต่าง ๆ ที่ตอบสนองต่อความมั่นคงทางเศรษฐกิจ สังคม และตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงกับมหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา เพื่อพัฒนาระดับสมรรถนะ และความก้าวหน้าทางวิชาชีพครูของตนเอง

การจัดเก็บข้อมูล

การจัดเก็บข้อมูลรวบรวมจากจำนวนครูประจำการที่เป็นศิษย์เก่าที่เข้ารับการพัฒนาจากโครงการ/กิจกรรมที่มหาวิทยาลัยจัดขึ้นเทียบกับจำนวนครูประจำการที่เป็นศิษย์เก่าที่สำเร็จการศึกษาจากมหาวิทยาลัยในรอบปีการศึกษาที่ดำเนินการจัดทำโครงการ/กิจกรรม และเทียบบัญญัติไตรยางค์เป็นค่าร้อยละ โดยใช้สูตรการคำนวณ ดังนี้

ร้อยละของครูประจำการที่เป็นศิษย์เก่า ที่ได้รับการยกระดับสมรรถนะและ ความก้าวหน้าทางวิชาชีพครู เพื่อตอบโจทย์ ความมั่นคงทางเศรษฐกิจและสังคมตาม หลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง	จำนวนครูประจำการที่เป็นศิษย์เก่า ที่เข้ารับการพัฒนาจากโครงการ/กิจกรรม ที่มหาวิทยาลัยจัดขึ้น	
	$= \frac{\text{จำนวนครูประจำการที่เป็นศิษย์เก่าที่สำเร็จการศึกษาจากมหาวิทยาลัยในรอบปีการศึกษาที่ดำเนินการจัดทำโครงการ/กิจกรรม}}{\text{จำนวนครูประจำการที่เป็นศิษย์เก่าที่สำเร็จการศึกษาจากมหาวิทยาลัยในรอบปีการศึกษาที่ดำเนินการจัดทำโครงการ/กิจกรรม}} \times 100$	

เกณฑ์การประเมิน

ครูประจำการที่เป็นศิษย์เก่าได้รับการยกระดับสมรรถนะและความก้าวหน้าทางวิชาชีพครู เพื่อตอบโจทย์ความมั่นคงทางเศรษฐกิจและสังคมตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง ร้อยละ 70

ตัวชี้วัดที่ 2.2 ร้อยละของหลักสูตรครุศาสตรบัณฑิตที่มีการส่งเสริมสมรรถนะตาม 17 สมรรถนะที่
ส่วนกลางกำหนดและสมรรถนะตามอัตลักษณ์บัณฑิตของคณะครุศาสตร์และมหาวิทยาลัย

คำอธิบายตัวชี้วัด

หลักสูตรครุศาสตรบัณฑิต เป็นหลักสูตรที่พัฒนาขึ้นจากคณะครุศาสตร์ จำนวน 10 หลักสูตร และคณะร่วมผลิต ได้แก่ คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี จำนวน 5 หลักสูตร คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ จำนวน 5 หลักสูตร และวิทยาลัยการดนตรี จำนวน 2 หลักสูตร รวมทั้งสิ้น 19 หลักสูตร โดยทุกหลักสูตรจะต้องส่งเสริมตามกรอบแนวคิดการผลิตและพัฒนาครูด้านสมรรถนะผู้เรียน 17 สมรรถนะ ได้แก่ 1) คิดวิเคราะห์สร้างสรรค์ มีวิจรณ์ญาณคิดเชิงนวัตกรรม 2) สัมพันธ์ชุมชนร่วมแก้ปัญหาผู้เรียน 3) ออกแบบบริหารจัดการชั้นเรียน 4) ทำงานเป็นทีม มีภาวะผู้สื่อ

สร้างสรรค์ 5) ใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในการเรียนการสอน 6) ฟังพูดอ่านเขียนภาษาไทย-อังกฤษในระดับดี 7) มีบุคลิกภาพ รักและศรัทธาวิชาชีพ 8) มีจิตอาสาจิตสาธารณะ 9) ประยุกต์ พัฒนาผลิตสื่อการเรียนการสอนได้ดี 10) เน้นแนวปรึกษา ช่วยเหลือ พัฒนาเข้าใจความแตกต่าง 11) วัดและประเมินผลการเรียนรู้ได้ใช้ทักษะการคำนวณ 12) ใช้ปรัชญา ของเศรษฐกิจพอเพียง 13) ร่วมออกแบบและพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา 14) มีจิตวิญญาณความเป็นครู 15) พัฒนา ตนเองให้มีความรู้ 16) วิจัยสร้างนวัตกรรมมีความเป็นนวัตกรรม และ 17) จัดกิจกรรมเสริมทักษะการบูรณาการการสอน TPACK-CLILL รวมทั้งมีจิตสาธารณะ ทักษะสื่อสาร การใช้เทคโนโลยี มีความเป็นไทย และเข้าใจหลักสากล ที่จะต้อง ส่งเสริมตามอัตลักษณ์บัณฑิตของมหาวิทยาลัย

การจัดเก็บข้อมูล

การจัดเก็บข้อมูลรวบรวมจากจำนวนหลักสูตรครุศาสตรบัณฑิตที่มีการส่งเสริมสมรรถนะตาม 17 สมรรถนะ ที่ส่วนกลางกำหนดและสมรรถนะตามอัตลักษณ์บัณฑิตของคณะครุศาสตร์และมหาวิทยาลัย เทียบกับจำนวนหลักสูตร ครุศาสตรบัณฑิตทั้งหมด และเทียบบัญญัติไตรยางค์เป็นร้อยละ โดยใช้สูตรการคำนวณ ดังนี้

ร้อยละของหลักสูตรครุศาสตรบัณฑิต ที่มีการส่งเสริมสมรรถนะตาม 17 สมรรถนะ ที่ส่วนกลางกำหนดและสมรรถนะ ตามอัตลักษณ์บัณฑิตของคณะครุศาสตร์ และมหาวิทยาลัย	=	จำนวนหลักสูตรครุศาสตรบัณฑิต ที่มีการส่งเสริมสมรรถนะตาม 17 สมรรถนะ ที่ส่วนกลางกำหนดและสมรรถนะ ตามอัตลักษณ์บัณฑิตของคณะครุศาสตร์ และมหาวิทยาลัย	X 100
		<hr style="width: 50%; margin: auto;"/> จำนวนหลักสูตรครุศาสตรบัณฑิตทั้งหมด	

เกณฑ์การประเมิน

หลักสูตรครุศาสตรบัณฑิตที่มีการส่งเสริมสมรรถนะตาม 17 สมรรถนะที่ส่วนกลางกำหนดและสมรรถนะตามอัตลักษณ์บัณฑิตของคณะครุศาสตร์และมหาวิทยาลัย ร้อยละ 100

ตัวชี้วัดที่ 2.3 ร้อยละของผู้สอนหลักสูตรครุศาสตรบัณฑิตที่มีประสบการณ์ในการสอนในโรงเรียนไม่น้อยกว่า 60 ชั่วโมง/ปี

คำอธิบายตัวชี้วัด

ผู้สอนหลักสูตรครุศาสตรบัณฑิต ซึ่งเป็นครูของครู ควรมีโอกาสในการเรียนรู้ประสบการณ์ภาคสนาม จากการปฏิบัติงานในสถานที่จริงอย่างต่อเนื่อง เพื่อให้มีความรู้ความเข้าใจในการปฏิบัติหน้าที่ของครูในโรงเรียน ได้อย่างถ่องแท้ ทันสมัย และทันการณ์ ไม่ใช่รู้เชิงทฤษฎีแต่เพียงอย่างเดียว นอกจากนี้ ยังสามารถนำประสบการณ์ ภาคปฏิบัติดังกล่าว มาถ่ายทอดแนะนำ แก่นักศึกษาหลักสูตรครุศาสตรบัณฑิตให้สามารถเข้ารับการฝึกประสบการณ์ วิชาชีพครูได้อย่างเหมาะสมต่อไป

การจัดเก็บข้อมูล

การจัดเก็บข้อมูลรวบรวมจากจำนวนผู้สอนหลักสูตรครุศาสตรบัณฑิตที่มีประสบการณ์ในการสอนในโรงเรียน ไม่น้อยกว่า 60 ชั่วโมง/ปี เทียบกับจำนวนผู้สอนหลักสูตรครุศาสตรบัณฑิตทั้งหมด และเทียบบัญญัติไตรยางค์เป็นค่า ร้อยละ โดยใช้สูตรการคำนวณ ดังนี้

				จำนวนผู้สอนหลักสูตรครุศาสตรบัณฑิต
ร้อยละของผู้สอนหลักสูตรครุศาสตรบัณฑิต				ที่มีประสบการณ์ในการสอนในโรงเรียน
ที่มีประสบการณ์ในการสอนในโรงเรียน	=	ไม่น้อยกว่า 60 ชั่วโมง/ปี	×	100
ไม่น้อยกว่า 60 ชั่วโมง/ปี				จำนวนครูผู้สอน
				หลักสูตรครุศาสตรบัณฑิตทั้งหมด

เกณฑ์การประเมิน

ผู้สอนหลักสูตรครุศาสตรบัณฑิตที่มีประสบการณ์ในการสอนในโรงเรียนไม่น้อยกว่า 60 ชั่วโมง/ปี ร้อยละ 80

ตัวชี้วัดที่ 2.4 ร้อยละของผู้สอนหลักสูตรครุศาสตรบัณฑิตที่ได้รับการพัฒนาศักยภาพไม่น้อยกว่า 50 ชั่วโมง/ปี

คำอธิบายตัวชี้วัด

ผู้สอนหลักสูตรครุศาสตรบัณฑิต ซึ่งเป็นครูของครู ควรได้รับการพัฒนาศักยภาพทางวิชาการและทางวิชาชีพ อย่างต่อเนื่อง การพัฒนาศักยภาพสามารถดำเนินการได้หลากหลายรูปแบบ ได้แก่ การประชุมวิชาการ การฝึกอบรม การศึกษาดูงาน การผลิตและเผยแพร่ผลงานทางวิชาการ การจัดกิจกรรมแลกเปลี่ยนเรียนรู้ เป็นต้น การเข้ารับ

การพัฒนาศักยภาพอาจมีจุดมุ่งหมายแตกต่างกันออกไป เช่น เพื่อพัฒนาคุณภาพการเรียนการสอน เพื่อเพิ่มวิทยฐานะ ด้านตำแหน่งทางวิชาการ เพื่อเพิ่มคุณวุฒิ หรือเพื่อตอบสนองความสนใจส่วนบุคคล โดยสามารถเข้าร่วมโครงการ หรือกิจกรรมพัฒนาศักยภาพทั้งที่จัดขึ้นโดยหน่วยงานภายในหรือหน่วยงานภายนอก

การจัดเก็บข้อมูล

การจัดเก็บข้อมูลรวบรวมจากจำนวนผู้สอนหลักสูตรครุศาสตรบัณฑิตที่ได้รับการพัฒนาศักยภาพไม่น้อยกว่า 50 ชั่วโมง/ปี เทียบกับจำนวนผู้สอนหลักสูตรครุศาสตรบัณฑิตทั้งหมด และเทียบบัญญัติไตรยางค์เป็นค่าร้อยละ โดยใช้สูตรการคำนวณ ดังนี้

$$\text{ร้อยละของผู้สอนที่ได้รับการพัฒนา ศักยภาพไม่น้อยกว่า 50 ชั่วโมง/ปี} = \frac{\text{จำนวนผู้สอนหลักสูตรครุศาสตรบัณฑิต ที่ได้รับการพัฒนา ศักยภาพไม่น้อยกว่า 50 ชั่วโมง/ปี}}{\text{จำนวนผู้สอนหลักสูตรครุศาสตรบัณฑิตทั้งหมด}} \times 100$$

เกณฑ์การประเมิน

ผู้สอนหลักสูตรครุศาสตรบัณฑิตที่ได้รับการพัฒนา ศักยภาพไม่น้อยกว่า 50 ชั่วโมง/ปี ร้อยละ 80

ตัวชี้วัดที่ 2.5 ร้อยละของหลักสูตรครุศาสตรบัณฑิตที่มีการจัดอบรมอาชีพทางเลือกให้นักศึกษา อย่างน้อย 1 อาชีพ โดยมีการระบุตามฐานสมรรถนะที่สอดคล้องอาชีพนั้นอย่างชัดเจน

คำอธิบายตัวชี้วัด

หลักสูตรครุศาสตรบัณฑิตที่มีการจัดอบรมอาชีพทางเลือกให้นักศึกษา อย่างน้อย 1 อาชีพ โดยมีการระบุตามฐานสมรรถนะ 17 สมรรถนะ ได้แก่ 1) คติวิเคราะห์สร้างสรรค์ มีวิจารณ์ญาณคิดเชิงนวัตกรรม 2) สัมพันธ์ชุมชนร่วมแก้ปัญหาผู้เรียน 3) ออกแบบบริการจัดการชั้นเรียน 4) ทำงานเป็นทีม มีภาวะผู้สื่อข่าวสร้างสรรค์ 5) ใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในการเรียนการสอน 6) ฟังพูดอ่านเขียนภาษาไทย-อังกฤษในระดับดี 7) มีบุคลิกภาพ รักและศรัทธาวิชาชีพ 8) มีจิตอาสาจิตสาธารณะ 9) ประยุกต์ พัฒนาผลิตสื่อการเรียนการสอนได้ดี 10) แนะนำปรึกษาช่วยเหลือ พัฒนาเข้าใจความแตกต่าง 11) วัดและประเมินผลการเรียนรู้ได้ใช้ทักษะการคำนวณ 12) ใช้ปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง 13) ร่วมออกแบบและพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา 14) มีจิตวิญญาณความเป็นครู 15) พัฒนาตนเองให้มีความรู้

16) วิจัยสร้างนวัตกรรมมีความเป็นนวัตกรรม และ 17) จัดกิจกรรมเสริมทักษะการบูรณาการการสอน TPCK-CLILL รวมทั้งมีจิตสาธารณะ ทักษะสื่อสาร การใช้เทคโนโลยี มีความเป็นไทย และเข้าใจหลักสากล ที่จะต้องส่งเสริมตามอัตลักษณ์บัณฑิตของมหาวิทยาลัย

การจัดเก็บข้อมูล

การจัดเก็บข้อมูลรวบรวมจากจำนวนหลักสูตรครุศาสตรบัณฑิตที่มีการจัดอบรมอาชีพทางเลือกให้นักศึกษาอย่างน้อย 1 อาชีพ โดยมีการระบุตามฐานสมรรถนะที่สอดคล้องอาชีพนั้นอย่างชัดเจนเทียบกับจำนวนหลักสูตรครุศาสตรบัณฑิตทั้งหมด และเทียบบัญญัติไตรยางค์เป็นค่าร้อยละ โดยใช้สูตรการคำนวณ ดังนี้

จำนวนหลักสูตรครุศาสตรบัณฑิต	
ที่มีการจัดอบรมอาชีพทางเลือกให้นักศึกษา	
=	× 100
อย่างน้อย 1 อาชีพ โดยมีการระบุตามฐานสมรรถนะที่สอดคล้องอาชีพนั้นอย่างชัดเจน	จำนวนหลักสูตรครุศาสตรบัณฑิตทั้งหมด

เกณฑ์การประเมิน

หลักสูตรครุศาสตรบัณฑิตที่มีการจัดอบรมอาชีพทางเลือกให้นักศึกษา อย่างน้อย 1 อาชีพ โดยมีการระบุตามฐานสมรรถนะที่สอดคล้องอาชีพนั้นอย่างชัดเจน ร้อยละ 20

ตัวชี้วัดที่ 2.6 จำนวนนวัตกรรมทางการศึกษาที่เน้นผลลัพธ์การเรียนรู้ (Learning Outcome) ของผู้เรียน และมีการวัดผลกระทบ (Impact) และการวัดและประเมินผลผู้เรียนในโรงเรียนสาธิต

คำอธิบายตัวชี้วัด

นวัตกรรมทางการศึกษา คือ นวัตกรรมที่จะช่วยให้การ ศึกษาและการเรียนการสอนมีประสิทธิภาพดียิ่งขึ้นที่เน้นผลลัพธ์การเรียนรู้ (Learning Outcome) ตามคุณลักษณะการเรียนรู้และผลของการเรียนรู้ทั้งที่เกิดขึ้นจากกระบวนการ

เรียนรู้ตาม มาตรฐานการเรียนรู้ของหลักสูตรที่กำหนดไว้ในแต่ละระดับและประเภทการศึกษา และ/หรือประสบการณ์ที่เกิดขึ้นจากฝึกปฏิบัติและ/หรือจากการทำงาน และมีกระบวนการวัดและประเมินผลผู้เรียนในโรงเรียนสาธิต

การจัดเก็บข้อมูล

การจัดเก็บข้อมูลนับจากจำนวนนวัตกรรมทางการศึกษาที่เน้นผลลัพธ์การเรียนรู้ (Learning Outcome) ของผู้เรียน และมีการวัดผลกระทบ (Impact) และการวัดและประเมินผลผู้เรียนในโรงเรียนสาธิต

เกณฑ์การประเมิน

นวัตกรรมทางการศึกษาที่เน้นผลลัพธ์การเรียนรู้ (Learning Outcome) ของผู้เรียน และมีการวัดผลกระทบ (Impact) และการวัดและประเมินผลผู้เรียนในโรงเรียนสาธิต จำนวน 3 รายการ

ตัวชี้วัดที่ 2.7 ร้อยละของรายวิชาที่มีการจัดการเรียนการสอนฐานสมรรถนะที่ส่งผลให้เกิดผลลัพธ์ที่พึงประสงค์ของผู้เรียนในโรงเรียนสาธิต

คำอธิบายตัวชี้วัด

การจัดการเรียนการสอนฐานสมรรถนะ เป็นการจัดการเรียนการสอนที่ใช้ผลลัพธ์การเรียนรู้เป็นเป้าหมาย คือ มุ่งเน้นผลที่จะเกิดกับผู้เรียนซึ่งก็คือความสามารถของผู้เรียนในการประยุกต์ใช้ความรู้ ทักษะ เจตคติ และคุณลักษณะต่างๆ อย่างเป็นองค์รวม ในการปฏิบัติงาน การแก้ปัญหา และการใช้ชีวิต เป็นการเรียนการสอนที่เชื่อมโยงกับชีวิตจริง เรียนรู้เพื่อให้อาจสามารถใช้งานได้จริงในสถานการณ์ต่างๆ ในชีวิตจริง เป็นการเรียนเพื่อใช้ประโยชน์ ไม่ใช่การเรียนเพื่อรู้เท่านั้น การจัดการเรียนการสอนฐานสมรรถนะจำแนกเป็น 6 ด้าน ได้แก่ การจัดการตนเองอย่างมีสุขภาวะ การคิดขั้นสูงและการเรียนรู้ การสื่อสารด้วยภาษา การจัดการและการทำงานเป็นทีม การเป็นพลเมืองที่เข้มแข็งการอยู่ร่วมกับธรรมชาติและวิทยาการอย่างยั่งยืน ที่ส่งผลให้เกิดผลลัพธ์ที่พึงประสงค์ซึ่งเป็นคุณลักษณะของผู้เรียน อันเป็นผลที่เกิดจากการจัดการศึกษาตั้งแต่ระดับการศึกษาปฐมวัย การศึกษาขั้นพื้นฐาน

การจัดเก็บข้อมูล

การจัดเก็บข้อมูลรวบรวมจากจำนวนรายวิชาที่มีการจัดการเรียนการสอนฐานสมรรถนะในโรงเรียนสาธิตเทียบกับจำนวนรายวิชาทั้งหมดที่เปิดสอนในระดับการศึกษาปฐมวัย การศึกษาขั้นพื้นฐานในโรงเรียนสาธิต และเทียบบัญญัติไตรยางค์เป็นค่าร้อยละ โดยใช้สูตรการคำนวณ ดังนี้

ร้อยละของรายวิชาที่มีการจัดการเรียนการสอนฐานสมรรถนะ	จำนวนรายวิชาที่มีการจัดการเรียนการสอนฐานสมรรถนะในโรงเรียนสาธิต
ที่ส่งผลให้เกิดผลลัพธ์ที่พึงประสงค์ของผู้เรียนในโรงเรียนสาธิต	$= \frac{\text{จำนวนรายวิชาทั้งหมดที่เปิดสอนในระดับการศึกษาปฐมวัย การศึกษาขั้นพื้นฐานในโรงเรียนสาธิต}}{\text{จำนวนรายวิชาทั้งหมดที่เปิดสอนในระดับการศึกษาปฐมวัย การศึกษาขั้นพื้นฐานในโรงเรียนสาธิต}} \times 100$

เกณฑ์การประเมิน

รายวิชาที่มีการจัดการเรียนการสอนฐานสมรรถนะที่ส่งผลให้เกิดผลลัพธ์ที่พึงประสงค์ของผู้เรียนในโรงเรียนสาธิต ร้อยละ 80

ตัวชี้วัดที่ 2.8 ร้อยละของรายวิชาที่มีการจัดการเรียนการสอนที่สร้างผู้เรียนให้มีคุณลักษณะ 4 ประการตามพระบรมราโชบายด้านการศึกษาในโรงเรียนสาธิต

คำอธิบายตัวชี้วัด

การจัดการเรียนการสอนที่สร้างผู้เรียนให้มีคุณลักษณะ 4 ประการ ตามพระบรมราโชบายด้านการศึกษาที่มุ่งสร้างพื้นฐานให้แก่ผู้เรียน 4 ด้าน ประกอบด้วย 1) มีทัศนคติที่ถูกต้องต่อบ้านเมือง 2) มีพื้นฐานชีวิตที่มั่นคง-มีคุณธรรม 3) มีงานทำ-มีอาชีพ และ 4) เป็นพลเมืองที่ดี

การจัดเก็บข้อมูล

การจัดเก็บข้อมูลรวบรวมจากจำนวนรายวิชาที่มีการจัดการเรียนการสอนที่สร้างผู้เรียนให้มีคุณลักษณะ 4 ประการตามพระบรมราโชบายเทียบกับจำนวนรายวิชาทั้งหมดที่เปิดสอนในระดับการศึกษาปฐมวัย การศึกษาขั้นพื้นฐานในโรงเรียนสาธิต และเทียบบัญญัติไตรยางค์เป็นค่าร้อยละ โดยใช้สูตรการคำนวณ ดังนี้

ร้อยละของรายวิชาที่มีการจัดการเรียนการสอนที่สร้างผู้เรียนให้มีคุณลักษณะ 4 ประการ ตามพระบรมราโชบายด้านการศึกษาในโรงเรียนสาธิต	=	จำนวนรายวิชาที่มีการจัดการเรียนการสอนที่สร้างผู้เรียนให้มีคุณลักษณะ 4 ประการตามพระบรมราโชบายด้านการศึกษาในโรงเรียนสาธิต	×	100
		จำนวนรายวิชาทั้งหมดที่เปิดสอนในระดับการศึกษาปฐมวัย การศึกษาขั้นพื้นฐานในโรงเรียนสาธิต		

เกณฑ์การประเมิน

รายวิชาที่มีการจัดการเรียนการสอนที่สร้างผู้เรียนให้มีคุณลักษณะ 4 ประการ ตามพระบรมราโชบายด้านการศึกษาในโรงเรียนสาธิต ร้อยละ 80

ยุทธศาสตร์ที่ 3 : การยกระดับคุณภาพการศึกษา

- 3.1 ร้อยละของนักศึกษาที่มีทักษะทางสังคม (Soft Skills) เพิ่มขึ้นจากการอบรมด้วยกระบวนการวิศวกรสังคมและได้รับผลการประเมินทักษะที่มีมาตรฐาน
 - 3.2 ร้อยละของหลักสูตรที่มีการจัดการเรียนรู้โดยมีชุมชนเป็นฐาน
 - 3.3 ร้อยละของนักศึกษาที่มีทักษะการเป็นผู้ประกอบการ
 - 3.4 ร้อยละของนักศึกษาที่มีหนี้ครัวเรือนและต้องการมีรายได้ระหว่างเรียนได้รับการดูแลและจัดหาช่องทางการมีรายได้
 - 3.5 จำนวนนวัตกรรมเพื่อสังคม/นวัตกรรมชุมชนของอาจารย์หรือนักศึกษา มีการรับรองการนำผลงานไปใช้ประโยชน์หรือการสร้างผลกระทบที่ชัดเจนต่อสังคม/ชุมชน/ท้องถิ่น
 - 3.6 ร้อยละของนักศึกษาที่ผ่านหลักสูตรการเรียนรู้ที่บูรณาการกับสถานประกอบการ
 - 3.7 ร้อยละของนักศึกษาที่ได้รับการจ้างงานจากการเข้าร่วมหลักสูตรการเรียนรู้ที่บูรณาการกับสถานประกอบการ
 - 3.8 จำนวนของหลักสูตรที่สถานประกอบการในชุมชนมีส่วนร่วม
 - 3.9 จำนวนผลงานวิจัยหรือนวัตกรรมที่สถานประกอบการในชุมชนมีส่วนร่วม
 - 3.10 ผลการจัดอันดับของมหาวิทยาลัยด้านความยั่งยืน โดย THE Impact Ranking
 - 3.11 ร้อยละของนักศึกษาที่มีส่วนร่วมในโครงการความร่วมมือระหว่างประเทศ (Participated Student)
 - 3.12 ร้อยละของอาจารย์ที่เข้าร่วมโครงการแลกเปลี่ยนระหว่างประเทศ (Faculty Exchange)
 - 3.13 จำนวนบทความที่ส่งตีพิมพ์ในวารสาร Sustainable Community Development Journal (SCD Journal) ให้เข้าสู่ฐาน Scopus
 - 3.14 ร้อยละของนักศึกษาที่เข้าสอบวัดสมรรถนะทักษะการใช้ภาษาอังกฤษผ่านเกณฑ์ตามมาตรฐาน CEFR ปฏิญญาตรีระดับ B2, ปฏิญญาโทระดับ B2 และปฏิญญาเอกระดับ C1
 - 3.15 ร้อยละของนักศึกษาปริญญาตรีชั้นปีสุดท้ายที่เข้าสอบวัดสมรรถนะทักษะดิจิทัลและสอบผ่านเกณฑ์มาตรฐานที่มหาวิทยาลัยกำหนด หรือ เกณฑ์มาตรฐานสากล (IC3)
 - 3.16 จำนวนประชากรในพื้นที่ที่ทุกช่วยวัยเข้าร่วมแพลตฟอร์มการเรียนรู้ตลอดชีวิต (LLL: Life Long Learning)
 - 3.17 จำนวนหลักสูตรระยะสั้นสำหรับการ Upskill/ Reskill/ New skill ที่เกี่ยวข้องและทันต่อสภาวการณ์บรรจุในแพลตฟอร์ม (Online/ Onsite/ Hybrid)
 - 3.18 จำนวนผู้เข้าเรียนในหลักสูตรระยะสั้นเพื่อ Upskill/ Reskill/ New skill ในแพลตฟอร์ม (Online/ Onsite/ Hybrid) ที่มหาวิทยาลัยจัดทำขึ้น
- มีรายละเอียด ดังนี้

**ตัวชี้วัดที่ 3.1 ร้อยละของนักศึกษามีทักษะทางสังคม (Soft Skills) เพิ่มขึ้นจากการอบรมด้วยกระบวนการ
วิศวกรสังคมและได้รับผลการประเมินทักษะที่มีมาตรฐาน**

คำอธิบายตัวชี้วัด

การพัฒนาทักษะทางสังคม (Soft Skills) ด้วยกระบวนการวิศวกรสังคมโดยนักศึกษาต้องมีทักษะการคิดเชิงเหตุผล ทักษะการสื่อสาร ทักษะการทำงานร่วมกับผู้อื่น (ทักษะการประสาน) และทักษะการสร้างนวัตกรรมเพื่อให้ นักศึกษาสามารถนำทักษะดังกล่าวมาพัฒนาชุมชนและท้องถิ่น

กระบวนการวิศวกรสังคม หมายถึง กระบวนการพัฒนานักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏเพื่อการเป็นบัณฑิตที่มีคุณลักษณะและทักษะในศตวรรษที่ 21 ที่ตอบสนองต่อบทบาทการพัฒนาท้องถิ่นของมหาวิทยาลัยราชภัฏ โดยใช้ชุมชนท้องถิ่นเป็นห้องเรียนสำหรับการทำกิจกรรมของนักศึกษา ภายใต้กรอบแนวคิดของการวิเคราะห์ศักยภาพชุมชน การยกระดับองค์ความรู้ของชุมชน การสร้างนวัตกรรมเพื่อแก้ปัญหาชุมชน และการสร้างความยั่งยืนในการแก้ปัญหาเชิงพื้นที่บนฐานข้อมูลชุมชน (อ้างอิงจากเอกสารประกอบการบรรยายในหัวข้อ แนวคิดของวิศวกรสังคม โดยผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ภูสิทธิ์ ภูคำชะโนด)

การจัดเก็บข้อมูล

การจัดเก็บข้อมูลรวบรวมจากจำนวนนักศึกษาที่เข้าร่วมการอบรมทักษะ Soft Skills ด้วยกระบวนการวิศวกรสังคมที่มีผลการประเมินทักษะตามเกณฑ์มาตรฐานเพิ่มขึ้น โดยใช้สูตรการคำนวณ ดังนี้

ร้อยละของนักศึกษาที่ได้รับ ผลการประเมินทักษะที่มี มาตรฐานเพิ่มขึ้น	$= \frac{\text{นักศึกษาที่ได้รับผลการประเมินทักษะ Soft Skills จากการอบรมด้วยกระบวนการวิศวกรสังคมที่มีมาตรฐานเพิ่มขึ้น}}{\text{จำนวนนักศึกษาทั้งหมดที่เข้ารับการอบรมทักษะ Soft Skills ด้วยกระบวนการวิศวกรสังคม}} \times 100$
--	---

เกณฑ์การประเมิน

นักศึกษาที่มีทักษะทางสังคม (Soft Skills) เพิ่มขึ้นจากการอบรมด้วยกระบวนการวิศวกรรมสังคมและได้รับผลการประเมินทักษะที่มีมาตรฐาน ไม่ต่ำกว่าร้อยละ 80

ตัวชี้วัดที่ 3.2 ร้อยละของหลักสูตรที่มีการจัดการเรียนรู้โดยมีชุมชนเป็นฐาน

คำอธิบายตัวชี้วัด

หลักสูตร หมายถึง สาขาวิชาหรือโปรแกรมวิชาที่มีการจัดทำเป็นเอกสารรายละเอียดของหลักสูตร (มคอ.2) ตามเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรระดับต่างๆ ผู้สำเร็จการศึกษาตามหลักสูตรจะได้รับปริญญาบัตร (Degree Program) หมายถึงหลักสูตรระยะสั้นที่จัดทำขึ้นสำหรับการฝึกอบรมเพิ่มพูนทักษะความรู้ในเรื่องใดเรื่องหนึ่งตามความสนใจ และเป็นหลักสูตรที่ผ่านการเห็นชอบจากมหาวิทยาลัยแบบไม่มีปริญญาบัตร (Non-degree Program) โดยไม่นับรวมหลักสูตรอบรมที่เป็นส่วนหนึ่งของกิจกรรมการจัดโครงการที่ดำเนินการเป็นครั้งคราว

หลักสูตรที่มีการจัดการเรียนรู้โดยมีชุมชนเป็นฐาน หมายถึง หลักสูตรที่มีการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน และการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ ที่เกี่ยวข้องกับชุมชน ท้องถิ่นในกระบวนการใดกระบวนการหนึ่ง

การจัดเก็บข้อมูล

การจัดเก็บข้อมูลรวบรวมจากจำนวนหลักสูตรที่มีการจัดการเรียนรู้โดยมีชุมชนเป็นฐานเทียบกับจำนวนหลักสูตรทั้งหมด และเทียบบัญญัติไตรยางค์เป็นค่าร้อยละ โดยใช้สูตรการคำนวณ ดังนี้

$$\text{ร้อยละของหลักสูตรที่มีการจัดการเรียนรู้โดยมีชุมชนเป็นฐาน} = \frac{\text{จำนวนหลักสูตรที่มีการจัดการเรียนรู้โดยมีชุมชนเป็นฐาน}}{\text{จำนวนหลักสูตรทั้งหมด}} \times 100$$

เกณฑ์การประเมิน

หลักสูตรที่มีการจัดการเรียนรู้โดยมีชุมชนเป็นฐาน ร้อยละ 10

ตัวชี้วัดที่ 3.3 ร้อยละของนักศึกษาที่มีทักษะการเป็นผู้ประกอบการ

คำอธิบายตัวชี้วัด

ผู้ประกอบการ หมายถึง ผู้ที่มีความสามารถในการค้นหาโอกาส เช่น ผลงานประดิษฐ์ ผลิตภัณฑ์ นวัตกรรม และใช้โอกาสนั้นในการสร้างสินค้าและบริการ ผู้ประกอบการสามารถมองเห็นศักยภาพเชิงพาณิชย์ของผลงานประดิษฐ์ ผลิตภัณฑ์ นวัตกรรม และบริหารจัดการเงินทุน ความสามารถในการผลิต หรือ ทรัพยากรการผลิตอื่น ๆ ที่มี เพื่อประยุกต์ผลงานประดิษฐ์ ผลิตภัณฑ์ ให้กลายเป็นนวัตกรรมเชิงพาณิชย์ที่สร้างผลกำไรได้

ทักษะการเป็นผู้ประกอบการ หมายถึง ทักษะการทำกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับนวัตกรรมของกิจการ ความหมายในเชิงเศรษฐศาสตร์ จะโฟกัสไปที่การสร้างคุณค่าเชิงพาณิชย์ จากสิ่งประดิษฐ์และนวัตกรรม ทักษะการเป็นผู้ประกอบการ หมายถึง ทักษะการเป็นความสามารถในการจัดการเงิน ความสามารถในการผลิต ความสามารถในการสร้างแบรนด์ตัวเอง ความสามารถในการตระหนักถึงจุดแข็งและจุดอ่อน ความสามารถในการจ้างบุคคลที่ประสิทธิภาพ ความสามารถในการขาย ความสามารถในการใช้การตลาดขั้นพื้นฐาน

การดำเนินการโดยหลักสูตรร่วมกับมหาวิทยาลัยจัดกิจกรรม อบรมบ่มเพาะความสามารถในการเป็นผู้ประกอบการ ผ่านกิจกรรมในระดับสาขาวิชา หรือกิจกรรมระดับคณะ ผ่านรายวิชาหรือกิจกรรมการพัฒนานักศึกษาของหลักสูตร

การจัดเก็บข้อมูล

การจัดเก็บข้อมูลรวบรวมจากจำนวนหลักสูตรที่มีการจัดการเรียนรู้โดยมีชุมชนเป็นฐานเทียบกับจำนวนหลักสูตรทั้งหมด และเทียบบัญญัติไตรยางค์เป็นค่าร้อยละ โดยใช้สูตรการคำนวณ ดังนี้

$$\text{ร้อยละของนักศึกษาที่เข้ารับการอบรมการเป็นผู้ประกอบการ} = \frac{\text{จำนวนนักศึกษาที่ได้เข้ารับการอบรมการเป็นผู้ประกอบการ}}{\text{จำนวนนักศึกษาในปีการศึกษาปัจจุบัน}} \times 100$$

เกณฑ์การประเมิน

ร้อยละของนักศึกษาที่เข้ารับการอบรมการเป็นผู้ประกอบการ ร้อยละ 80

ตัวชี้วัดที่ 3.4 ร้อยละของนักศึกษาที่มีหนี้ครัวเรือนและต้องการมีรายได้ระหว่างเรียนได้รับการดูแลและจัดหาช่องทางการมีรายได้

คำอธิบายตัวชี้วัด

หนี้ครัวเรือน หมายถึง เงินให้กู้ยืมที่สถาบันการเงินให้แก่บุคคลธรรมดาที่มีถิ่นที่อยู่ในประเทศ ซึ่งบุคคลธรรมดาอาจนำเงินที่กู้ยืมไปใช้เพื่อการจับจ่ายใช้สอยหรือเพื่อประกอบธุรกิจ หากตามนิยามที่ธนาคารแห่งประเทศไทย (ธปท.) กำหนดไว้ ข้อมูลหนี้ครัวเรือนจะครอบคลุมเฉพาะเงินให้กู้ยืมของสถาบันการเงินโดยไม่รวมหนี้นอกระบบ

การที่ครอบครัวของนักศึกษามีหนี้ครัวเรือนอาจส่งผลกระทบต่อการศึกษาตลอดหลักสูตร มหาวิทยาลัยจึงควรดูแลและจัดหาแหล่งงานหรือช่องทางสำหรับนักศึกษาที่ต้องการมีรายได้ระหว่างเรียน ช่องทางการมีรายได้ระหว่างเรียนของนักศึกษา อาทิ นักศึกษาเข้าร่วมในโครงการวิจัยและการบริการวิชาการ การร่วมทำงานในศูนย์บ่มเพาะของมหาวิทยาลัย การเข้าร่วมในหลักสูตร Co-creation ร่วมกับสถานประกอบการ (Apprenticeship) หรือการใช้ทักษะผู้ประกอบการเพื่อดำเนินธุรกิจของตนเอง

การจัดเก็บข้อมูล

การจัดเก็บข้อมูลรวบรวมจากจำนวนนักศึกษาที่มีหนี้ครัวเรือนและต้องการมีรายได้ที่ได้รับการดูแลและจัดหาช่องทางการมีรายได้ เทียบกับจำนวนนักศึกษาที่มีหนี้ครัวเรือนทั้งหมด และเทียบบัญญัติไตรยางค์เป็นค่าร้อยละ โดยใช้สูตรการคำนวณ ดังนี้

$$\text{ร้อยละของนักศึกษาที่ได้รับการดูแลและจัดหาช่องทางการมีรายได้} = \frac{\text{จำนวนนักศึกษาที่มีหนี้ครัวเรือนและต้องการมีรายได้ที่ได้รับการดูแลและจัดหาช่องทางการมีรายได้}}{\text{จำนวนนักศึกษาที่มีหนี้ครัวเรือนทั้งหมด}} \times 100$$

เกณฑ์การประเมิน

นักศึกษาที่มีหนี้ครัวเรือนและต้องการมีรายได้ระหว่างเรียนได้รับการดูแลและจัดหาช่องทางการมีรายได้ ร้อยละ 80

ตัวชี้วัดที่ 3.5 จำนวนนวัตกรรมเพื่อสังคม/นวัตกรรมชุมชนของอาจารย์หรือนักศึกษา มีการรับรองการนำผลงานไปใช้ประโยชน์หรือการสร้างผลกระทบที่ชัดเจนต่อสังคม/ชุมชน/ท้องถิ่น

คำอธิบายตัวชี้วัด

การวิจัยเป็นพันธกิจหนึ่งที่สำคัญของสถาบันอุดมศึกษา หน่วยงานการดำเนินการตามพันธกิจอย่างมีประสิทธิภาพและประสบความสำเร็จนั้นสามารถพิจารณาได้จากผลงานวิจัย นวัตกรรม ผลงานสร้างสรรค์ และนวัตกรรมที่นำมาใช้ประโยชน์ในชุมชนและท้องถิ่นและแนวทางการพัฒนาประเทศจากการเปรียบเทียบจำนวนงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ของอาจารย์ประจำและนักวิจัย ที่จะนำไปใช้ประโยชน์ดังกล่าวตามวัตถุประสงค์ที่ระบุไว้ในโครงการวิจัยและรายงานการวิจัยโดยได้รับการรับรองการใช้ประโยชน์จากหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับจำนวนอาจารย์ประจำและนักวิจัย

งานวิจัย ผลงานสร้างสรรค์และนวัตกรรม ที่นำไปใช้ประโยชน์หมายถึง งานวิจัย ผลงานสร้างสรรค์ และนวัตกรรมที่ได้นำไปใช้ประโยชน์ในชุมชนและท้องถิ่นและแนวทางการพัฒนาประเทศตามวัตถุประสงค์ที่ระบุไว้ในโครงการวิจัยและรายงานวิจัยอย่างถูกต้อง สามารถนำไปสู่การแก้ปัญหาได้อย่างเป็นรูปธรรม มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ในการประยุกต์ใช้กับกลุ่มเป้าหมายโดยมีหลักฐานปรากฏชัดเจนถึงการนำไปใช้จนก่อให้เกิดประโยชน์ได้จริงอย่างชัดเจน ตามวัตถุประสงค์และ/หรือได้รับการรับรองการใช้ประโยชน์จากหน่วยงานที่เกี่ยวข้องโดยมีหลักฐานเชิงประจักษ์หรือการรับรอง การตรวจรับงานโดยหน่วยงานภายนอกสถานศึกษา

นวัตกรรมทางสังคม หมายถึง แนวทางใหม่ในการแก้ปัญหาสังคมที่ได้ผลดี มีประสิทธิภาพ ประสิทธิผล มีความยั่งยืนหรือมากกว่าแนวทางแก้ไขที่มีอยู่ และคุณค่าที่สร้างขึ้นจะเกิดขึ้นกับสังคมโดยรวมเป็นหลักมากกว่าตัวบุคคล (ที่มา : ประกาศ ก.พ.อ. เรื่องหลักเกณฑ์และวิธีการแต่งตั้งบุคคลให้ดำรงตำแหน่ง ผศ. รศ. และ ศ. พ.ศ. 2564)

ผลกระทบที่เกิดขึ้นพิจารณาจากการนำไปสู่แนวทางการแก้ปัญหาจากความต้องการของผู้ใช้ประโยชน์ มีการนำไปใช้เป็นต้นแบบ หรือมีการถ่ายทอดการดำเนินงานไปยังองค์กรหรือเครือข่ายองค์กรหรือชุมชนอื่น และก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงที่ดีขึ้นและส่งผลกระทบทางบวกต่อภาคส่วนผู้ใช้งาน หรือสร้างมูลค่าเพิ่มทางเศรษฐกิจ

(Economic Value Added : EVA) ที่สูงขึ้น (อ้างอิงจากประกาศ ก.พ.อ. เรื่องหลักเกณฑ์และวิธีการแต่งตั้งบุคคลให้ดำรงตำแหน่ง ผศ. รศ. และ ศ. พ.ศ. 2564)

ประเภทของการใช้ประโยชน์จากงานวิจัย ผลงานสร้างสรรค์และนวัตกรรม ที่สามารถนำไปสู่การแก้ปัญหาได้อย่างเป็นรูปธรรม มีดังนี้

1. การใช้ประโยชน์เชิงสาธารณะ เช่น ผลงานวิจัย ผลงานสร้างสรรค์และนวัตกรรม ที่นำไปใช้ประโยชน์แก่สาธารณชนในเรื่องต่างๆ ที่ทำให้คุณภาพชีวิตและเศรษฐกิจของประชาชนดีขึ้น ได้แก่ การใช้ประโยชน์ ด้านสาธารณสุข ด้านการบริหารจัดการสำหรับวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (SME) ด้านการส่งเสริมประชาธิปไตยภาคประชาชน ด้านศิลปะและวัฒนธรรม ด้านวิถีชีวิตตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง เป็นต้น

2. การใช้ประโยชน์ในเชิงนโยบาย เช่น ใช้ประโยชน์จากผลงานวิจัยเชิงนโยบายในการนำไปประกอบเป็นข้อมูลการประกาศใช้กฎหมาย หรือกำหนดมาตรการ กฎเกณฑ์ต่าง ๆ โดยองค์กร หรือหน่วยงานภาครัฐและเอกชน เป็นต้น

3. การใช้ประโยชน์ในเชิงพาณิชย์ เช่น งานวิจัย นวัตกรรม ผลงานสร้างสรรค์ที่นำไปสู่การพัฒนาสิ่งประดิษฐ์ หรือผลิตภัณฑ์ซึ่งก่อให้เกิดรายได้ หรือนำไปสู่การเพิ่มประสิทธิภาพการผลิต เป็นต้น

4. การใช้ประโยชน์ทางอ้อมของงานสร้างสรรค์ ซึ่งเป็นการสร้างคุณค่าทางจิตใจ ยกระดับจิตใจ ก่อให้เกิดสุนทรียภาพ สร้างความสุข เช่นงานศิลปะที่นำไปใช้ในโรงพยาบาลซึ่งได้มีการศึกษาและประเมินไว้

หน่วยงานที่เกี่ยวข้องในการรับรองการนำงานวิจัย ผลงานสร้างสรรค์และนวัตกรรม ไปใช้ประโยชน์หมายถึงหน่วยงานหรือองค์กรหรือชุมชนภายนอกสถานศึกษาระดับอุดมศึกษา ที่มีการนำงานวิจัย ผลงานสร้างสรรค์ และนวัตกรรม ของสถานศึกษาระดับอุดมศึกษาไปใช้ก่อให้เกิดประโยชน์ โดยมีหลักฐานเชิงประจักษ์หรือการรับรองการตรวจรับงานโดยหน่วยงานภายนอกสถานศึกษา

การนับจำนวนผลงานวิจัย ผลงานสร้างสรรค์และนวัตกรรมที่นำไปใช้ประโยชน์ ให้นับจากวันที่นำผลงานวิจัย ผลงานสร้างสรรค์และนวัตกรรมมาใช้ และเกิดผลชัดเจนโดยที่ผลงานวิจัย นวัตกรรม ผลงานสร้างสรรค์จะดำเนินการในช่วงเวลาใดก็ได้ ช่วงเวลาที่ใช้จะเป็นไปตามปีปฏิทินหรือปีงบประมาณหรือปีการศึกษา อย่างไรก็ตามระบบที่มหาวิทยาลัยจัดเก็บข้อมูลในกรณีที่งานวิจัย ผลงานสร้างสรรค์และนวัตกรรมมีการนำไปใช้ประโยชน์มากกว่า 1 ครั้ง ให้นับการใช้ประโยชน์ได้เพียงครั้งเดียว ยกเว้นในกรณีที่มีการนำไปใช้ประโยชน์แตกต่างกันชัดเจนตามมิติของประโยชน์ที่ไม่ซ้ำกัน

การจัดเก็บข้อมูล

การจัดเก็บข้อมูลนับจากจำนวนนวัตกรรมเพื่อสังคม/นวัตกรรมชุมชนของอาจารย์หรือนักศึกษา มีการรับรองการนำผลงานไปใช้ประโยชน์หรือการสร้างผลกระทบที่ชัดเจนต่อสังคม/ชุมชน/ท้องถิ่น

เกณฑ์การประเมิน

นวัตกรรมเพื่อสังคม/นวัตกรรมชุมชน ของอาจารย์หรือนักศึกษา มีการรับรองการนำผลงานไปใช้ประโยชน์หรือ การสร้างผลกระทบที่ชัดเจนต่อสังคม/ชุมชน/ท้องถิ่น จำนวน 5 รายการ

ตัวชี้วัดที่ 3.6 ร้อยละของนักศึกษาที่ผ่านหลักสูตรการเรียนรู้ที่บูรณาการกับสถานประกอบการ

คำอธิบายตัวชี้วัด

มหาวิทยาลัยมีหลักสูตรและการจัดการเรียนรู้ที่เน้นการพัฒนาผู้เรียนแบบบูรณาการกับ สถานประกอบการ เพื่อให้มีคุณลักษณะอันพึงประสงค์ ตอบสนองยุทธศาสตร์ชาติและความต้องการที่หลากหลายของประเทศ ทั้งใน ด้านเศรษฐกิจ สังคม และสิ่งแวดล้อม โดยการมีส่วนร่วมของชุมชน สังคม สถานประกอบการ ทั้งภาครัฐ และภาคเอกชน

การเรียนรู้แบบบูรณาการกับการทำงานในสถานประกอบการ มีหลายรูปแบบ อาทิ CWIE (Cooperative and Work Integrated Education) WIL (Work Integrated Learning) เป็นต้น โดยเน้นการจัดการเรียนการสอนที่ให้ผู้เรียนมีโอกาสในการเรียนรู้ทั้งภาคทฤษฎีและภาคปฏิบัติในสถานประกอบการกับผู้เชี่ยวชาญในเรื่องนั้นๆ อย่างเข้มข้น ภายใต้การเป็นหุ้นส่วนในการดำเนินการร่วมกันระหว่างสถานประกอบการและสถาบันอุดมศึกษา ถือเป็นหนึ่งในรูปแบบ การจัดการศึกษาที่ก่อให้เกิดการพัฒนาทักษะและศักยภาพในการปฏิบัติงานของผู้เรียนทำให้ได้ทรัพยากรมนุษย์ ที่มีคุณภาพเป็นกำลังสำคัญในการพัฒนาประเทศ และเป็นรูปแบบที่มีการนำมาใช้อย่างแพร่หลายในสถาบันอุดมศึกษา ชั้นนำในกลุ่มประเทศที่พัฒนาแล้ว โดยสามารถดำเนินการได้หลากหลายรูปแบบ ดังนี้ (อ้างอิงจาก ดร.สุเมธ แย้มมน, 2547: 23)

1. การกำหนดประสบการณ์ก่อนการศึกษา (Pre-course Experience)
2. การเรียนสลับกับการทำงาน (Sandwich Course)
3. สหกิจศึกษา (Cooperative Education)
4. การฝึกงานที่เน้นการเรียนรู้หรือการติดตามพฤติกรรมการทำงาน (Cognitive Apprenticeship or Job Shadowing)
5. หลักสูตรร่วมมหาวิทยาลัยและอุตสาหกรรม (Joint Industry University Course)
6. พนักงานฝึกหัดใหม่หรือพนักงานฝึกงาน (New Traineeship or Apprenticeship)

7. การบรรจุให้ทำงานหรือการฝึกเฉพาะตำแหน่ง (Placement or Practicum)
8. ปฏิบัติงานภาคสนาม (Fieldwork)
9. การฝึกปฏิบัติจริงภายหลังสำเร็จการเรียนทฤษฎี (Post-course Internship)

การจัดเก็บข้อมูล

การจัดเก็บข้อมูลรวบรวมจากจำนวนนักศึกษาที่ผ่านหลักสูตรการเรียนรู้ที่บูรณาการกับสถานประกอบการ เทียบกับจำนวนนักศึกษาทั้งหมด และคิดเป็นร้อยละโดยใช้สูตรการคำนวณ ดังนี้

$$\text{ร้อยละของนักศึกษาที่ผ่านหลักสูตรการเรียนรู้ที่บูรณาการกับสถานประกอบการ} = \frac{\text{จำนวนนักศึกษาที่ผ่านหลักสูตรการเรียนรู้ที่บูรณาการกับสถานประกอบการ}}{\text{จำนวนนักศึกษาทั้งหมด}} \times 100$$

เกณฑ์การประเมิน

นักศึกษาที่ผ่านหลักสูตรการเรียนรู้ที่บูรณาการกับสถานประกอบการ (อาทิ CWIE) ร้อยละ 30

ตัวชี้วัดที่ 3.7 ร้อยละของนักศึกษาที่ได้รับการจ้างงานจากการเข้าร่วมหลักสูตรการเรียนรู้ที่บูรณาการกับสถานประกอบการ

คำอธิบายตัวชี้วัด

หลักสูตรการเรียนรู้ที่บูรณาการกับสถานประกอบการ เป็นหลักสูตรการเรียนการสอนในลักษณะร่วมผลิตระหว่างสถาบันอุดมศึกษาและสถานประกอบการ (ภาครัฐ เอกชน ชุมชน ท้องถิ่น) โดยมีเป้าหมายเพื่อให้บัณฑิตพร้อมสู่โลกแห่งการทำงานจริงได้ทันที มีสมรรถนะพร้อมสู่โลกแห่งการทำงานยุคใหม่ มีสมรรถนะตรงกับความต้องการของตลาดงาน สามารถพัฒนาอาชีพในปัจจุบันและเตรียมพร้อมรองรับตำแหน่งงานในอนาคต รวมถึงการสร้างโอกาสให้นักศึกษาทุกคนได้เข้าถึงการศึกษาเชิงประสบการณ์อย่างเท่าเทียม มีโอกาสแลกเปลี่ยนเรียนรู้การปฏิบัติงานและมีความพร้อมในการเคลื่อนย้ายไปศึกษาเรียนรู้และทำงานทั้งในประเทศและต่างประเทศ

การจัดเก็บข้อมูล

การจัดเก็บข้อมูลรวบรวมจากจำนวนนักศึกษาที่ได้รับการจ้างงานจากการเข้าร่วมหลักสูตรการเรียนรู้ที่บูรณาการกับสถานประกอบการ เทียบกับจำนวนนักศึกษาที่ผ่านหลักสูตรการเรียนรู้ที่บูรณาการกับสถานประกอบการทั้งหมด และคิดเป็นร้อยละโดยใช้สูตรการคำนวณ ดังนี้

$$\text{ร้อยละของนักศึกษาที่ได้รับการจ้างงาน} = \frac{\text{จำนวนนักศึกษาที่ได้รับการจ้างงานจากการเข้าร่วมหลักสูตรการเรียนรู้ที่บูรณาการกับสถานประกอบการ}}{\text{จำนวนนักศึกษาที่ผ่านหลักสูตรการเรียนรู้ที่บูรณาการกับสถานประกอบการทั้งหมด}} \times 100$$

เกณฑ์การประเมิน

นักศึกษาที่ได้รับการจ้างงานจากการเข้าร่วมหลักสูตรการเรียนรู้ที่บูรณาการกับสถานประกอบการ ร้อยละ 25

ตัวชี้วัดที่ 3.8 จำนวนของหลักสูตรที่สถานประกอบการในชุมชนมีส่วนร่วม

คำอธิบายตัวชี้วัด

หลักสูตรที่สถานประกอบการในชุมชนมีส่วนร่วม เป็นหลักสูตรที่เปิดโอกาสให้สถานประกอบการในชุมชนมีส่วนร่วมในกระบวนการดำเนินงานของหลักสูตรขั้นตอนต่างๆ แสดงให้เห็นถึงความร่วมมืออย่างเข้มแข็งระหว่างมหาวิทยาลัยกับชุมชนท้องถิ่น ซึ่งจะนำไปสู่ความสัมพันธ์อันดีและการเป็นผู้ร่วมพัฒนาชุมชนท้องถิ่นตามความต้องการของชุมชนท้องถิ่นอย่างแท้จริง สอดคล้องกับการเป็นมหาวิทยาลัยกลุ่มการพัฒนาชุมชนท้องถิ่นหรือชุมชนอื่น (Area-Based and Community Engagement)

การจัดเก็บข้อมูล

การจัดเก็บข้อมูลรวมนับจากจำนวนหลักสูตรที่สถานประกอบการในชุมชนมีส่วนร่วมในกระบวนการดำเนินงานของหลักสูตรขั้นตอนต่างๆ อย่างชัดเจนเป็นรูปธรรม

เกณฑ์การประเมิน

หลักสูตรที่สถานประกอบการในชุมชนมีส่วนร่วม จำนวน 5 หลักสูตร

ตัวชี้วัดที่ 3.9 จำนวนผลงานวิจัยหรือนวัตกรรมที่สถานประกอบการในชุมชนมีส่วนร่วม

คำอธิบายตัวชี้วัด

ผลงานวิจัยหรือนวัตกรรมที่สถานประกอบการในชุมชนมีส่วนร่วม เป็นผลงานที่เกิดจากความร่วมมือของสถานประกอบการในชุมชนท้องถิ่นในกระบวนการดำเนินงานวิจัยหรือนวัตกรรมในขั้นตอนต่างๆ แสดงให้เห็นถึงความร่วมมืออย่างเข้มแข็งระหว่างมหาวิทยาลัยกับชุมชนท้องถิ่น ซึ่งจะนำไปสู่ความสัมพันธ์อันดีและการเป็นผู้ร่วมพัฒนาชุมชนท้องถิ่นตามความต้องการของชุมชนท้องถิ่นอย่างแท้จริง สอดคล้องกับการเป็นมหาวิทยาลัยกลุ่มการพัฒนาชุมชนท้องถิ่นหรือชุมชนอื่น (Area-Based and Community Engagement)

นวัตกรรม (Innovation) หมายถึง ผลิตภัณฑ์ สิ่งประดิษฐ์ บริการ กรรมวิธีที่เกี่ยวข้องกับการผลิต การจัดโครงสร้างองค์กร ระบบบริหารจัดการ การบริหารการเงิน ธุรกิจ การตลาด หรือในการอื่นใด ซึ่งเป็นสิ่งใหม่หรือพัฒนาให้ดีขึ้นกว่าเดิมอย่างมีนัยสำคัญ และนำไปใช้ประโยชน์ได้ในวงกว้าง ทั้งในเชิงพาณิชย์และสาธารณะ

การจัดเก็บข้อมูล

การจัดเก็บข้อมูลรวบรวมนับจากจำนวนผลงานวิจัยหรือนวัตกรรมที่สถานประกอบการในชุมชนมีส่วนร่วมในกระบวนการดำเนินงานในขั้นตอนต่างๆ และเกิดผลผลิต ผลลัพธ์อย่างชัดเจนเป็นรูปธรรม

เกณฑ์การประเมิน

ผลงานวิจัยหรือนวัตกรรมที่สถานประกอบการในชุมชนมีส่วนร่วม จำนวน 5 ผลงาน

ตัวชี้วัดที่ 3.10 ผลการจัดอันดับของมหาวิทยาลัยด้านความยั่งยืน โดย THE Impact Ranking

คำอธิบายตัวชี้วัด

ความยั่งยืนของสถาบันอุดมศึกษา ชุมชนและสังคม (Green/Sustainability) คือ ผลของการจัดอันดับด้านความยั่งยืนแสดงให้เห็นถึงการที่บัณฑิตที่จบการศึกษาไปแล้วมีคุณธรรม จริยธรรม ความดี ความรับผิดชอบ ต่อตนเอง ชุมชน สังคม หน่วยงาน องค์กรหรือสถานประกอบการที่ว่าจ้างให้ทำงาน ตลอดจนตระหนักถึงความสำคัญของเศรษฐกิจ สังคมและสิ่งแวดล้อม

ผลการจัดอันดับจากการประเมินคะแนนรวมของผลการดำเนินงานที่สอดคล้องตามเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (Sustainable Development Goals (SDGs)) จำนวนรวมทั้งสิ้น 17 เป้าหมาย โดยนิตยสาร Time Higher Education (THE) ที่สอดคล้องกับเป้าหมายขององค์การสหประชาชาติ ต้องมีการนำส่งข้อมูลที่สอดคล้องตามเป้าหมายอย่างน้อย 4 เป้าหมาย เพื่อสามารถใช้คำนวณหาค่าคะแนนรวม (คิดเป็นร้อยละ 100) และนำมาใช้ในการจัดอันดับตามเกณฑ์ที่นิตยสารกำหนด

วิธีการจัดอันดับคิดจากคะแนนรวมของเป้าหมายที่มีคะแนนสูงสุด 3 เป้าหมาย ที่ได้นำส่งข้อมูลเพื่อขอรับการประเมินผล รวมกับคะแนนในส่วนของเป้าหมายที่ 17 ทั้งนี้ เป้าหมายที่เลือกที่ได้รับการประเมินสูงสุดสามอันดับแรก คิดเป็นคะแนนรวมร้อยละ 78 แต่ละเป้าหมายคิดเป็นคะแนนร้อยละ 26 และ เป้าหมายที่บังคับหรือเป้าหมายที่ 17 คิดเป็นคะแนนร้อยละ 22

การจัดเก็บข้อมูล

การจัดเก็บข้อมูลพิจารณาจากผลการจัดอันดับของมหาวิทยาลัยด้านความยั่งยืน โดย THE Impact Ranking ในปีที่ผ่านมา

เกณฑ์การประเมิน

ผลการจัดอันดับโดยนิตยสาร Time Higher Education (THE) ที่สอดคล้องกับเป้าหมายขององค์การสหประชาชาติ และจำนวนเป้าหมายที่ดำเนินการส่งข้อมูลเพื่อใช้ในการจัดอันดับ ในอันดับที่ 401-500

ตัวชี้วัดที่ 3.11 ร้อยละของนักศึกษาที่มีส่วนร่วมในโครงการความร่วมมือระหว่างประเทศ (Participated Student)

คำอธิบายตัวชี้วัด

ความสำเร็จของการจัดการศึกษาหรือการผลิตบัณฑิตคือการที่นักศึกษามีความรู้ความสามารถมีทักษะการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 ที่เป็นสากล มหาวิทยาลัยจึงควรจัดประสบการณ์การเรียนรู้ที่สนับสนุนส่งเสริมให้นักศึกษามีโอกาสเข้าร่วมโครงการหรือกิจกรรมความร่วมมือระหว่างประเทศ ที่เกี่ยวข้องกับด้านภาษา วิถีชีวิต ศิลปะ วัฒนธรรม และงานวิจัย (International Arts and Culture Research Project Collaboration) โดยเป็นกิจกรรมที่จัดรวมระหว่างมหาวิทยาลัยหรือมหาวิทยาลัยเข้าไปมีส่วนร่วมทั้งรูปแบบ Online หรือ Onsite

การจัดเก็บข้อมูล

การจัดเก็บข้อมูลรวบรวมจากจำนวนนักศึกษาที่มีส่วนร่วม (Participated Student) ในโครงการหรือกิจกรรมความร่วมมือระหว่างประเทศ เทียบกับจำนวนนักศึกษาทั้งหมด และคิดเป็นค่าร้อยละโดยใช้สูตรการคำนวณ ดังนี้

$$\text{ร้อยละของนักศึกษาที่มีส่วนร่วมในโครงการความร่วมมือระหว่างประเทศ} = \frac{\text{จำนวนนักศึกษาที่มีส่วนร่วมในโครงการความร่วมมือระหว่างประเทศ}}{\text{จำนวนนักศึกษาทั้งหมด}} \times 100$$

เกณฑ์การประเมิน

นักศึกษาที่มีส่วนร่วมในโครงการความร่วมมือระหว่างประเทศ (Participated Student) ร้อยละ 10

ตัวชี้วัดที่ 3.12 ร้อยละของอาจารย์ที่เข้าร่วมโครงการแลกเปลี่ยนระหว่างประเทศ (Faculty Exchange)

คำอธิบายตัวชี้วัด

อาจารย์เป็นปัจจัยสำคัญของการผลิตบัณฑิต มหาวิทยาลัยจึงควรสนับสนุนส่งเสริมให้อาจารย์มีการพัฒนาตนเองให้มีความรู้ที่ทันสมัยเป็นสากลอยู่เสมอเพื่อนำความรู้มาขยายผลสู่นักศึกษาต่อไป การเข้าร่วมโครงการหรือกิจกรรมแลกเปลี่ยนระหว่างประเทศสามารถดำเนินการได้หลายด้าน เช่น ด้านภาษา วิถีชีวิต ศิลปะ วัฒนธรรม และงานวิจัย โดยเป็นกิจกรรมที่จัดร่วมระหว่างมหาวิทยาลัยหรือมหาวิทยาลัยเข้าไปมีส่วนร่วม ทั้งรูปแบบ Online หรือ Onsite

การจัดเก็บข้อมูล

การจัดเก็บข้อมูลรวบรวมจากจำนวนอาจารย์ที่เข้าร่วมโครงการแลกเปลี่ยนระหว่างประเทศ (Faculty Exchange) เทียบกับจำนวนอาจารย์ทั้งหมด และคิดเป็นค่าร้อยละโดยใช้สูตรการคำนวณ ดังนี้

สูตรการคำนวณ

$$\frac{\text{ร้อยละของอาจารย์ที่เข้าร่วมโครงการแลกเปลี่ยนระหว่างประเทศ}}{\text{จำนวนอาจารย์ที่เข้าร่วมโครงการแลกเปลี่ยนระหว่างประเทศ}} = \frac{\text{จำนวนอาจารย์ที่เข้าร่วมโครงการแลกเปลี่ยนระหว่างประเทศ}}{\text{จำนวนอาจารย์ทั้งหมด}} \times 100$$

เกณฑ์การประเมิน

อาจารย์ที่เข้าร่วมโครงการแลกเปลี่ยนระหว่างประเทศ (Faculty Exchange) ร้อยละ 15

ตัวชี้วัดที่ 3.13 จำนวนบทความที่ส่งตีพิมพ์ในวารสาร Sustainable Community Development Journal (SCD Journal) ให้เข้าสู่ฐาน Scopus

คำอธิบายตัวชี้วัด

ปัจจัยสำคัญที่สนับสนุนให้เกิดองค์ความรู้ทางวิชาการในสถาบันอุดมศึกษาคือการสร้างงานวิจัย งานสร้างสรรค์ หรือนวัตกรรมของอาจารย์และนักวิจัยในมหาวิทยาลัยนั้น ๆ ดังนั้นสถาบันอุดมศึกษาจึงต้องมีการผลักดันให้อาจารย์และนักวิจัยภายในมหาวิทยาลัยผลิตงานวิจัย งานสร้างสรรค์ หรือนวัตกรรม ทั้งที่เกิดจากการสนับสนุนจากภายในมหาวิทยาลัยหรือภายนอกมหาวิทยาลัย ที่สอดคล้องกับการพัฒนาท้องถิ่นและแนวทางการพัฒนาประเทศ จำนวนผลผลิตทางวิชาการ งานวิจัย งานสร้างสรรค์ นวัตกรรม หรืองานอื่น ๆ ของอาจารย์และนักวิจัยที่ได้รับการพัฒนา จึงเป็นตัวชี้วัดสำคัญที่จะบอกถึงผลสำเร็จ ประสิทธิภาพของการพัฒนา และสะท้อนให้เห็นถึงทิศทางการพัฒนาอาจารย์และนักวิจัยในแต่ละด้านอย่างชัดเจนยิ่งขึ้น

การจัดเก็บข้อมูล

การจัดเก็บข้อมูลพิจารณาจากจำนวนบทความที่ส่งตีพิมพ์ในวารสาร Sustainable Community Development Journal (SCD Journal) ให้เข้าสู่ฐาน Scopus

เกณฑ์การประเมิน

บทความที่ส่งตีพิมพ์ในวารสาร Sustainable Community Development Journal (SCD Journal) ให้เข้าสู่ฐาน Scopus จำนวน 3 บทความ

ตัวชี้วัดที่ 3.14 ร้อยละของนักศึกษาที่เข้าสอบวัดสมรรถนะทักษะการใช้ภาษาอังกฤษผ่านเกณฑ์ตามมาตรฐาน CEFR ปริญาตรีระดับ B2, ปริญาโทระดับ B2 และปริญาเอกระดับ C1

คำอธิบายตัวชี้วัด

เพื่อให้ผู้สำเร็จการศึกษาของมหาวิทยาลัยราชภัฏได้สอบวัดสมรรถนะทักษะการใช้ภาษาอังกฤษของผู้สำเร็จการศึกษาชั้นปีสุดท้ายของนักศึกษาทั่วไป และนักศึกษาคูผ่านเกณฑ์มาตรฐาน CEFR หรือเทียบเท่ามาตรฐานสากลอื่น ๆ ทั้งด้านความสามารถการใช้ภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวันและการทำงานได้เหมาะสมตามเกณฑ์มาตรฐานเป็นที่ยอมรับ

มาตรฐาน CEFR หมายความถึง มาตรฐานสากลที่ใช้อธิบายระดับความเชี่ยวชาญทางภาษา (Common European Framework of Reference for Language) ที่ใช้สำหรับการเรียนการสอน และการประเมินในการเรียนภาษาอังกฤษที่บอกระดับความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษทั้ง 4 ทักษะ ได้แก่ การพูด การฟัง การอ่าน และการเขียน

เกณฑ์มาตรฐาน CEFR ในระดับต่าง ๆ แบ่งได้ดังนี้

ระดับ A1 หมายความถึง ผู้เรียนสามารถใช้และเข้าใจประโยคง่าย ๆ ในชีวิตประจำวัน สามารถแนะนำตัวเอง และผู้อื่น ทั้งยังสามารถตั้งคำถามเกี่ยวกับบุคคลอื่นได้ เช่น เขาอยู่ที่ไหน รู้จักใครบ้าง มีอะไรบ้าง และตอบคำถามเหล่านั้นได้ ทั้งยังสามารถเข้าใจบทสนทนาเมื่อคู่สนทนาพูดช้าและชัดเจน BSRU-TEP ค่าคะแนนอยู่ที่ 1-20

ระดับ A2 หมายความถึง ผู้เรียนสามารถใช้และเข้าใจประโยคในชีวิตประจำวันในระดับกลางเช่น ข้อมูลเกี่ยวกับครอบครัว การจับจ่ายใช้สอย สถานที่ ภูมิศาสตร์ การทำงานและสามารถสื่อสารในประโยคการแลกเปลี่ยนข้อมูลทั่วไป และการใช้ชีวิตประจำวัน สามารถบรรยายความฝัน ความคาดหวัง ประวัติ สิ่งแวดล้อม และสิ่งอื่น ๆ ที่จำเป็นต้องใช้ BSRU-TEP ค่าคะแนนอยู่ที่ 21-40

ระดับ B1 หมายความถึง ผู้เรียนสามารถพูด เขียน และจับใจความสำคัญของข้อความทั่ว ๆ ไปได้ เมื่อเป็นหัวข้อที่คุ้นเคย หรือสนใจ เช่น การทำงาน โรงเรียน เวลาว่า ฯลฯ สามารถจัดการกับสถานการณ์ต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นระหว่างการเดินทางในประเทศที่ใช้ภาษาได้ สามารถบรรยายประสบการณ์ เหตุการณ์ ความฝัน ความหวัง พร้อมให้เหตุผลสั้น ๆ ได้ BSRU-TEP ค่าคะแนนอยู่ที่ 41-60

ระดับ B2 หมายความถึง ผู้เรียนมีความสามารถในการใช้ภาษาระดับดี สามารถใช้ภาษา พูดและเขียนได้แทบทุกเรื่อง อย่างถูกต้องและคล่องแคล่วขึ้น รวมทั้งสามารถอ่านและทำความเข้าใจบทความที่มีเนื้อหายากขึ้นได้ BSRU-TEP ค่าคะแนนอยู่ที่ 61-80

ระดับ C1 หมายความถึง ผู้เรียนสามารถเข้าใจข้อความยาว ๆ ที่ซับซ้อนในหัวข้อที่หลากหลาย และเข้าใจความหมายแฝงได้ สามารถแสดงความคิด ความรู้สึกของตนได้อย่างเป็นธรรมชาติ โดยไม่ต้องหยุดคิดหาคำศัพท์ สามารถใช้ภาษาทั้งในด้านสังคมการทำงาน หรือด้านการศึกษาได้อย่างมีประสิทธิภาพ สามารถพูดและเขียนข้อความที่ซับซ้อนได้อย่างชัดเจน และถูกต้องตามโครงสร้างไวยากรณ์ พร้อมทั้งสามารถใช้คำเชื่อมประโยคได้อย่างถูกต้อง BSRU-TEP ค่าคะแนนอยู่ที่ 81-100

ระดับ C2 หมายความถึง ผู้เรียนมีความสามารถในการใช้ภาษาได้อย่างดีเยี่ยม ไกล่เคียงเจ้าของภาษาสามารถใช้ภาษามาตรฐานได้อย่างสละสลวย ถูกต้องตามจุดประสงค์ที่จะสื่อสารได้ดี สามารถอ่านบทความที่เป็นภาษาต้นฉบับ

(โดยเฉพาะอย่างยิ่งด้านวรรณกรรม) ได้เข้าใจ สามารถและเลือกใช้ภาษาสำหรับพูดและเขียนได้อย่างเหมาะสม BSRU-TEP ค่าคะแนนอยู่ที่ 101-120

การจัดเก็บข้อมูล

การจัดเก็บข้อมูลรวบรวมจากจำนวนนักศึกษาที่สอบผ่านเกณฑ์การทดสอบความรู้ ความสามารถ ด้านภาษาอังกฤษ เทียบกับจำนวนนักศึกษาที่เข้ารับการทดสอบความรู้ความสามารถด้านภาษาอังกฤษทั้งหมด และคิดเป็น ค่าร้อยละโดยใช้สูตรการคำนวณ ดังนี้

$$\text{ร้อยละของนักศึกษาที่สอบผ่านเกณฑ์การทดสอบความรู้ ความสามารถ ด้านภาษาอังกฤษ} = \frac{\text{จำนวนนักศึกษาที่สอบผ่านเกณฑ์การทดสอบความรู้ ความสามารถด้านภาษาอังกฤษ}}{\text{จำนวนนักศึกษาที่เข้ารับการทดสอบความรู้ ความสามารถด้านภาษาอังกฤษทั้งหมด}} \times 100$$

เกณฑ์การประเมิน

นักศึกษาที่เข้าสอบวัดสมรรถนะทักษะการใช้ภาษาอังกฤษผ่านเกณฑ์ตามมาตรฐาน CEFR ร้อยละ 55

ตัวชี้วัดที่ 3.15 ร้อยละของนักศึกษาปริญญาตรีชั้นปีสุดท้ายที่เข้าสอบวัดสมรรถนะทักษะดิจิทัลและสอบผ่านเกณฑ์มาตรฐานที่มหาวิทยาลัยกำหนด หรือ เกณฑ์มาตรฐานสากล (IC3)

คำอธิบายตัวชี้วัด

ความสามารถด้านดิจิทัลเป็นสิ่งที่สะท้อนความสามารถของบัณฑิตที่มีความรู้ และทักษะในการนำเครื่องมือ อุปกรณ์ และเทคโนโลยีในปัจจุบันมาใช้ให้เกิดประโยชน์สูงสุดในการเรียนรู้การแก้ไขปัญหา การสื่อสาร ตลอดจนความสามารถในการคิดอย่างมีวิจารณญาณ เพื่อรู้ทำงานการใช้งานและการเปลี่ยนแปลงของเทคโนโลยีอย่างมีประสิทธิภาพ เพื่อเพิ่มโอกาสในการประกอบอาชีพ การสร้างนวัตกรรม และการเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง ตัวชี้วัดนี้ประเด็นการพิจารณาประกอบด้วยระดับความสามารถดิจิทัลของนักศึกษาปริญญาตรีชั้นปีสุดท้ายที่ผ่านเกณฑ์ IC3 หรือตามเกณฑ์ ที่มหาวิทยาลัยกำหนด เพื่อประเมินทักษะการใช้ Digital Literacy โดยใช้มาตรฐานระดับสากลที่รองรับความรู้

ความสามารถในการใช้งานทักษะด้านฮาร์ดแวร์ ซอฟต์แวร์ โปรแกรมสำเร็จรูป อินเทอร์เน็ต และการจัดระบบโครงข่ายระดับพื้นฐาน

การจัดเก็บข้อมูล

การจัดเก็บข้อมูลรวบรวมจากจำนวนของนักศึกษาปริญญาตรีชั้นปีสุดท้ายที่สอบผ่านเกณฑ์มาตรฐานที่มหาวิทยาลัยกำหนดหรือเกณฑ์มาตรฐานสากล (IC3) เทียบกับจำนวนของนักศึกษาปริญญาตรีชั้นปีสุดท้ายที่เข้าสอบวัดสมรรถนะทักษะดิจิทัลทั้งหมด และคิดเป็นร้อยละโดยใช้สูตรการคำนวณ ดังนี้

$$\text{ร้อยละของนักศึกษาสอบผ่านเกณฑ์มาตรฐานที่มหาวิทยาลัยกำหนด หรือ เกณฑ์มาตรฐานสากล (IC3)} = \frac{\text{จำนวนของนักศึกษาปริญญาตรีชั้นปีสุดท้ายที่สอบผ่านเกณฑ์มาตรฐานที่มหาวิทยาลัยกำหนด หรือเกณฑ์มาตรฐานสากล (IC3)}}{\text{จำนวนของนักศึกษาปริญญาตรีชั้นปีสุดท้ายที่เข้าสอบวัดสมรรถนะทักษะดิจิทัลทั้งหมด}} \times 100$$

เกณฑ์การประเมิน

นักศึกษาปริญญาตรีชั้นปีสุดท้ายที่เข้าสอบวัดสมรรถนะทักษะดิจิทัลและสอบผ่านเกณฑ์มาตรฐานที่มหาวิทยาลัยกำหนด หรือ เกณฑ์มาตรฐานสากล (IC3) ร้อยละ 60

ตัวชี้วัดที่ 3.16 จำนวนประชากรในพื้นที่ทุกช่วงวัยเข้าร่วมแพลตฟอร์มการเรียนรู้ตลอดชีวิต (LLL: Life Long Learning)

คำอธิบายตัวชี้วัด

มหาวิทยาลัยราชภัฏในฐานะสถาบันอุดมศึกษาเพื่อการพัฒนาชุมชนท้องถิ่น มีบทบาทในการส่งเสริมการเรียนรู้ตลอดชีวิตแก่ประชาชน โดยการจัดการเรียนรู้ทุกรูปแบบเพื่อให้ประชาชนทุกช่วงวัยที่ไม่สามารถเข้ารับการศึกษาระบบมีความเชี่ยวชาญตามความถนัดของตน มีโอกาสได้รับการศึกษาอย่างต่อเนื่องตลอดชีวิตมีความสัมพันธ์กับวิถีชีวิตให้มีความรู้ ทักษะ และประสบการณ์อย่างเพียงพอต่อการดำรงชีวิต ประกอบอาชีพ และสามารถรู้เท่าทัน ปรับตัวเข้ากับสิ่งแวดล้อม สังคม ที่เปลี่ยนแปลงได้อย่างเหมาะสม ในยุคปัจจุบันการส่งเสริมการเรียนรู้สามารถดำเนินการผ่านแพลตฟอร์ม

การเรียนรู้ของมหาวิทยาลัย (LLL: Life Long Learning) ในหลากหลายรูปแบบ เช่น เว็บไซต์ เว็บเพจ วิดีโอคลิปการสอน การให้บริการครอบคลุมทุกช่วงวัย ทั้งชาวไทย ชาวต่างชาติ ศิษย์เก่า (Alumni) รวมถึงกลุ่มเปราะบาง

การจัดเก็บข้อมูล

การจัดเก็บข้อมูลพิจารณาจากจำนวนประชากรในพื้นที่ทุกช่วงวัยเข้าร่วมแพลตฟอร์มการเรียนรู้ตลอดชีวิต (LLL: Life Long Learning) ทั้งชาวไทย ชาวต่างชาติ ศิษย์เก่า (Alumni) รวมถึงกลุ่มเปราะบาง เช่น เด็ก ผู้พิการ ผู้สูงอายุ ผู้ป่วย ผู้ต้องขัง ผู้ด้อยโอกาส เป็นต้น

เกณฑ์การประเมิน

ประชากรในพื้นที่ทุกช่วงวัยเข้าร่วมแพลตฟอร์มการเรียนรู้ตลอดชีวิต (LLL: Life Long Learning) จำนวน 300 คน

ตัวชี้วัดที่ 3.17 จำนวนหลักสูตรระยะสั้นสำหรับการ Upskill/ Reskill/ New skill ที่เกี่ยวข้องและทันต่อสภาวการณ์ บรรจุในแพลตฟอร์ม (Online/ Onsite/ Hybrid)

คำอธิบายตัวชี้วัด

หลักสูตรระยะสั้น เป็นหลักสูตรมีเนื้อหาสาระความรู้อย่างสั้น ใช้ระยะเวลาในการเรียนรู้ไม่ยาวนาน มุ่งให้ผู้เข้าร่วมมีความรู้ความสามารถหรือทักษะในด้านใดด้านหนึ่งเฉพาะเรื่อง เป็นหลักสูตรที่ช่วยส่งเสริมการประกอบอาชีพ การยกระดับคุณภาพชีวิต การเสริมสร้างสมรรถนะเฉพาะด้าน รวมถึงการสร้างคุณค่าเพิ่มให้กับตนเอง โดยที่มหาวิทยาลัยจัดหลักสูตรระยะสั้นสำหรับการ Upskill/ Reskill/ New skill ที่เกี่ยวข้องและทันต่อสภาวการณ์ บรรจุในแพลตฟอร์ม (Online/ Onsite/ Hybrid) เพื่อเป็นแหล่งเรียนรู้สำหรับการเสริมหรือค้นหาความรู้ที่จำเป็นต่อการใช้งานของผู้สนใจ

การจัดเก็บข้อมูล

การจัดเก็บข้อมูลพิจารณาจากจำนวนหลักสูตรระยะสั้นสำหรับการ Upskill/ Reskill/ New skill ที่เกี่ยวข้อง และทันต่อสถานการณ์บรรจุในแพลตฟอร์ม (Online/ Onsite/ Hybrid)

เกณฑ์การประเมิน

หลักสูตรระยะสั้น สำหรับการ Upskill/ Reskill/ New skill ที่เกี่ยวข้องและทันต่อสถานการณ์ บรรจุ ในแพลตฟอร์ม (Online/ Onsite/ Hybrid) จำนวน 30 หลักสูตร

ตัวชี้วัดที่ 3.18 จำนวนผู้เข้าเรียนในหลักสูตรระยะสั้นเพื่อ Upskill/ Reskill/ New skill ในแพลตฟอร์ม (Online/ Onsite/ Hybrid) ที่มหาวิทยาลัยจัดทำขึ้น

คำอธิบายตัวชี้วัด

หลักสูตรระยะสั้น เป็นหลักสูตรมีเนื้อหาสาระความรู้อย่างสั้น ใช้ระยะเวลาในการเรียนรู้ไม่ยาวนาน มุ่งให้ผู้เข้าร่วมมีความรู้ความสามารถหรือทักษะในด้านใดด้านหนึ่งเฉพาะเรื่อง เป็นหลักสูตรที่ช่วยส่งเสริมการประกอบอาชีพ การยกระดับคุณภาพชีวิต การเสริมสร้างสมรรถนะเฉพาะด้าน รวมถึงการสร้างคุณค่าเพิ่มให้กับตนเอง ในการจัดทำหลักสูตรระยะสั้นมุ่งให้ประชาชนสามารถนำไปใช้ประโยชน์ได้อย่างเป็นรูปธรรม โดยวัดจากจำนวนผู้เข้าเรียนในหลักสูตรระยะสั้นเพื่อ Upskill/ Reskill/ New skill ในแพลตฟอร์ม (Online/ Onsite/ Hybrid) ที่มหาวิทยาลัยจัดทำขึ้น ซึ่งรวมถึงนักศึกษาในมหาวิทยาลัยและผู้สนใจภายนอก

การจัดเก็บข้อมูล

การจัดเก็บข้อมูลพิจารณาจากจำนวนผู้เข้าเรียนในหลักสูตรระยะสั้นเพื่อ Upskill/ Reskill/ New skill ในแพลตฟอร์ม (Online/ Onsite/ Hybrid) ที่มหาวิทยาลัยจัดทำขึ้น

เกณฑ์การประเมิน

ผู้เข้าเรียนในหลักสูตรระยะสั้นเพื่อ Upskill/ Reskill/ New skill ในแพลตฟอร์ม (Online/ Onsite/ Hybrid) ที่มหาวิทยาลัยจัดทำขึ้น จำนวน 150 คน

ยุทธศาสตร์ที่ 4 : การพัฒนาระบบบริหารจัดการ

- 4.1 ระดับความสำเร็จในการพัฒนา Big Data Platform และแพลตฟอร์มสำหรับการแลกเปลี่ยนและเข้าถึงทรัพยากร (Resources)
 - 4.2 อันดับการประเมินมหาวิทยาลัยสีเขียวโลก (Green University Ranking)
 - 4.3 ร้อยละของหลักสูตรที่ใช้ระบบการประกันคุณภาพตามเกณฑ์มาตรฐานสากล (AUN-QA)
 - 4.4 ร้อยละของหน่วยงานภายในที่ใช้ระบบการประกันคุณภาพตามเกณฑ์มาตรฐานสากล (EdPEX)
 - 4.5 ระดับคะแนนด้านคุณธรรมและความโปร่งใสในการดำเนินงานของหน่วยงานภาครัฐ (Integrity and Transparency Assessment: ITA)
 - 4.6 ระดับความสำเร็จของเครือข่ายความร่วมมือด้านประชาสัมพันธ์ทั้งภายในและภายนอกเพื่อเสริมสร้างประสิทธิผลตามวิสัยทัศน์และพันธกิจของมหาวิทยาลัย
 - 4.7 ร้อยละของบุคลากรในมหาวิทยาลัยได้รับการ Reskill/Upskill/New Skill ไม่น้อยกว่า 50 ชั่วโมงต่อปี
 - 4.8 ร้อยละของอาจารย์ที่ได้รับการแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งทางวิชาการที่สูงขึ้น
 - 4.9 ร้อยละของบุคลากรสายสนับสนุนที่ได้รับการแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งสูงขึ้น
 - 4.10 ร้อยละของอาจารย์ที่ได้รับการแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งทางวิชาการที่สูงขึ้นด้วยการทำผลงานประเภทผลงานรับใช้ท้องถิ่นและสังคม
 - 4.11 จำนวนศาสตราจารย์เพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง
- มีรายละเอียด ดังนี้

ตัวชี้วัดที่ 4.1 ระดับความสำเร็จในการพัฒนา Big Data Platform และแพลตฟอร์มสำหรับการแลกเปลี่ยนและเข้าถึงทรัพยากร (Resources)

คำอธิบายตัวชี้วัด

Big Data Platform เป็นแพลตฟอร์มเพื่อการแลกเปลี่ยนและเข้าถึงทรัพยากรร่วมกันระหว่างมหาวิทยาลัย ราชภัฏ รวมถึงการเชื่อมโยงกับหน่วยงานภายนอก โดยสารสนเทศจากแพลตฟอร์มเป็นส่วนหนึ่งของการเชื่อมโยงทรัพยากร ประกอบด้วย บุคลากร นวัตกรรม ผลงาน การวิจัย ข้อมูลศักยภาพ ความเชี่ยวชาญบุคลากร โครงสร้างพื้นฐาน อาคารสถานที่ ห้องปฏิบัติการ วัสดุ ครุภัณฑ์ หลักสูตร หรือเครือข่ายการทำงาน เป็นต้น เพื่อเป็นสารสนเทศสนับสนุนการตัดสินใจและการพัฒนาระบบบริหารจัดการ รองรับการเคลื่อนย้ายบุคลากรระหว่างมหาวิทยาลัยราชภัฏ การแบ่งปันแลกเปลี่ยนทรัพยากรระหว่างมหาวิทยาลัยราชภัฏ การประหยัดพลังงานและเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม เป็นการบูรณาการเครือข่ายสารสนเทศของมหาวิทยาลัยราชภัฏ รวมทั้งสร้างความร่วมมือในการเชื่อมโยงแลกเปลี่ยน

ทรัพยากรระหว่างมหาวิทยาลัยราชภัฏ ผนึกกำลังมหาวิทยาลัยราชภัฏ พัฒนางค์กรสู่ Digital Organization รวมถึงการใช้ประโยชน์จากแพลตฟอร์มเครือข่ายสารสนเทศของมหาวิทยาลัยราชภัฏในการบริหารจัดการอย่างมีประสิทธิภาพ

การจัดเก็บข้อมูล

การจัดเก็บข้อมูลพิจารณาจากความสำเร็จในการดำเนินงานตามที่ระบุรายละเอียดไว้ในประเด็นต่างๆ ดังนี้

1. การมี Big Data Platform เพื่อใช้สนับสนุนระบบบริหารจัดการและการเชื่อมโยงสู่การยกระดับชุมชนท้องถิ่น
2. การเชื่อมโยงระบบฐานข้อมูลมหาวิทยาลัยเข้าสู่ระบบ Big Data Platform ส่วนกลางของมหาวิทยาลัยราชภัฏ
3. ภาควิชาเครือข่ายระดับจังหวัดหรือระดับประเทศที่มีส่วนร่วมในการพัฒนา Big Data Platform
4. การใช้ประโยชน์จาก Big Data Platform ของภาควิชาเครือข่ายระดับจังหวัดหรือระดับประเทศเพื่อยกระดับการพัฒนาเชิงพื้นที่ หรือเพื่อก่อให้เกิดประโยชน์ต่อนักศึกษา คณาจารย์ มหาวิทยาลัย ประชาชนในชุมชนท้องถิ่น
5. การมีแพลตฟอร์มสำหรับการแลกเปลี่ยนและเข้าถึงทรัพยากร (Resources) ทั้งบุคลากร ครุภัณฑ์ นวัตกรรม ผลงานและการวิจัยร่วมกันกับมหาวิทยาลัยราชภัฏอื่น รวมถึงการเชื่อมโยงกับหน่วยงานภายนอก

เกณฑ์การประเมิน

ระดับ 1	ระดับ 2	ระดับ 3	ระดับ 4	ระดับ 5
ดำเนินการ 1 ข้อ	ดำเนินการ 2 ข้อ	ดำเนินการ 3 ข้อ	ดำเนินการ 4 ข้อ	ดำเนินการ 5 ข้อ

ตัวชี้วัดที่ 4.2 อันดับการประเมินมหาวิทยาลัยสีเขียวโลก (Green University Ranking)

คำอธิบายตัวชี้วัด

การประเมินมหาวิทยาลัยสีเขียวโลก หรือ UI Green Metric World University Rankings เป็นการวัดและจัดอันดับโดยมหาวิทยาลัยอินโดนีเซีย (University of Indonesia : UI) เป็นการวัดอันดับสถาบันการศึกษาสีเขียวที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมระดับโลก โดยมีมหาวิทยาลัยหลายประเทศให้ความสนใจ เพราะเป็นการวัดความสำเร็จของมหาวิทยาลัยต่าง ๆ ที่ได้พัฒนาปรับปรุงสภาพแวดล้อมภายในมหาวิทยาลัยให้เขียวสะอาดและเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม โดยมีเกณฑ์การประเมิน 6 ด้าน ดังนี้

- 1) Setting And Infrastructure (ที่ตั้งและโครงสร้างพื้นฐาน) ร้อยละ 15
- 2) Energy and Climate Change (การจัดการพลังงานและการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ) ร้อยละ 21
- 3) Waste management (การจัดการของเสีย) ร้อยละ 18
- 4) Water usage (การจัดการน้ำ) ร้อยละ 10
- 5) Transportation (การขนส่งที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม) ร้อยละ 18
- 6) Education (ความสามารถในการให้การศึกษาด้านสิ่งแวดล้อมและการพัฒนาที่ยั่งยืน) ร้อยละ 1

การจัดเก็บข้อมูล

การจัดเก็บข้อมูลพิจารณาจากผลการประเมินมหาวิทยาลัยสีเขียวโลก หรือ UI Green Metric World University Rankings

เกณฑ์การประเมิน

ผลการประเมินมหาวิทยาลัยสีเขียวโลก (Green University Ranking) อยู่ในอันดับที่ 501-600

ตัวชี้วัดที่ 4.3 ร้อยละของหลักสูตรที่ใช้ระบบการประกันคุณภาพตามเกณฑ์มาตรฐานสากล(AUN-QA)

คำอธิบายตัวชี้วัด

มหาวิทยาลัยมีนโยบายให้หน่วยงานภายในระดับหลักสูตรใช้ระบบการประกันคุณภาพเครือข่ายมหาวิทยาลัยอาเซียน หรือ AUN-QA (ASEAN University Network Quality Assurance) โดยเน้นที่การจัดการเรียนการสอนที่พิจารณาคุณภาพภายใน 3 มิติ คือ ปัจจัยนำเข้า กระบวนการ และผลผลิต/ผลลัพธ์ โดยมีรูปแบบเริ่มจากผลการเรียนรู้ที่คาดหวังที่จะให้เกิดกับตัวผู้เรียน การแปลงผลการเรียนรู้ที่คาดหวังไปสู่โปรแกรมการศึกษาและวิธีที่จะทำให้บรรลุผลสัมฤทธิ์ผ่านกลยุทธ์การจัดการเรียนการสอน การวัดและประเมินผล การประเมินคุณภาพระดับโปรแกรมการศึกษาของ AUNQA ใช้ระบบการประเมินจากคะแนนเต็ม 7 ในลักษณะ Rating scale เกณฑ์การประเมินคุณภาพระดับโปรแกรมหรือระดับหลักสูตรการศึกษา ประกอบด้วย เกณฑ์ AUN-QA (Version 4.0) จำนวน 8 ข้อ และในแต่ละเกณฑ์ยังประกอบด้วยเกณฑ์การพิจารณาย่อย ๆ 53 ตัวบ่งชี้ เกณฑ์หลักในการประเมินคุณภาพ มีดังนี้

1) Expected Learning Outcomes	จำนวน 5 ตัวบ่งชี้
2) Programme Structure and Content	จำนวน 7 ตัวบ่งชี้
3) Teaching and Learning Approach	จำนวน 6 ตัวบ่งชี้
4) Student Assessment	จำนวน 7 ตัวบ่งชี้
5) Academic Staff	จำนวน 8 ตัวบ่งชี้
6) Student Support Services	จำนวน 6 ตัวบ่งชี้
7) Facilities and Infrastructure	จำนวน 9 ตัวบ่งชี้
8) Output and Outcomes	จำนวน 5 ตัวบ่งชี้

การจัดเก็บข้อมูล

การจัดเก็บข้อมูลพิจารณาจากจำนวนหลักสูตรที่ใช้ระบบการประกันคุณภาพตามเกณฑ์มาตรฐานสากล (AUN-QA) เทียบกับจำนวนหลักสูตรทั้งหมดของมหาวิทยาลัย และเทียบบัญญัติไตรยางค์เป็นค่าร้อยละ โดยใช้สูตรการคำนวณ ดังนี้

$$\text{ร้อยละของหลักสูตรที่ใช้ระบบการประกันคุณภาพตามเกณฑ์มาตรฐานสากล (AUN-QA)} = \frac{\text{จำนวนหลักสูตรที่ใช้ระบบการประกันคุณภาพตามเกณฑ์มาตรฐานสากล (AUN-QA)}}{\text{จำนวนหน่วยงานภายในทั้งหมด}} \times 100$$

เกณฑ์การประเมิน

หลักสูตรที่ใช้ระบบการประกันคุณภาพตามเกณฑ์มาตรฐานสากล (AUN-QA) ร้อยละ 20

ตัวชี้วัดที่ 4.4 ร้อยละของหน่วยงานภายในที่ใช้ระบบการประกันคุณภาพตามเกณฑ์มาตรฐานสากล (EdPEX)

คำอธิบายตัวชี้วัด

มหาวิทยาลัยมีนโยบายให้หน่วยงานภายในระดับคณะและหน่วยงานเทียบเท่า ใช้เกณฑ์คุณภาพการศึกษาเพื่อการดำเนินการที่เป็นเลิศ หรือ EdPEX (Education Criteria for Performance Excellence) เป็นกรอบการพัฒนาคุณภาพการบริหารจัดการตามแนวทางของเกณฑ์ Malcolm Baldrige National Quality Award: MBNQA ที่เป็นต้นแบบของรางวัลคุณภาพแห่งชาติ (Thailand Quality Award: TQA โครงสร้างของเกณฑ์ EdPEX ประกอบด้วย

1) **โครงสร้างองค์กร** เป็นการบ่งบอกถึงบริบท และอธิบายวิธีการปฏิบัติการขององค์กร สภาพแวดล้อม การดำเนินการ ความสัมพันธ์ที่สำคัญในการปฏิบัติการ และความท้าทายเชิงกลยุทธ์ ซึ่งเป็นแนวทางที่ครอบคลุมระบบ การจัดการ การดำเนินการองค์กรโดยรวม

2) **หมวดกระบวนการ (หมวด 1-6) จำแนกเป็น**

หมวด 1 การนำองค์กร : วัดประสิทธิผลของการนำองค์กร

หมวด 2 การวางแผนเชิงกลยุทธ์ : วัดการบรรลุแผนงานและยุทธศาสตร์

หมวด 3 การมุ่งเน้นลูกค้า : วัดความพึงพอใจ และความผูกพัน (เกี่ยวกับหลักสูตรและกลไกการสนับสนุน การเรียนรู้)

หมวด 4 การวัด การวิเคราะห์ และการจัดการความรู้ : วัดผลการเรียนรู้ขององค์กรและการแก้ปัญหา

หมวด 5 การมุ่งเน้นบุคลากร : วัดการสร้างและพัฒนาบุคลากร

หมวด 6 การมุ่งเน้นระบบปฏิบัติการ : วัดประสิทธิภาพและประสิทธิผลของทุกส่วนงาน

3. **หมวดผลลัพธ์ (หมวด 7)** พิจารณาตั้งแต่คุณภาพหลักสูตร ผลการเรียนรู้ คุณภาพงานวิจัย ประสิทธิภาพ ระบบงานต่างๆ ผลการมุ่งเน้นลูกค้าและผู้เรียน การสร้างความผูกพันและการพัฒนาบุคลากร การเงิน ความเป็นผู้นำ และการสนับสนุนชุมชน

การจัดเก็บข้อมูล

การจัดเก็บข้อมูลพิจารณาจากจำนวนหน่วยงานภายในมหาวิทยาลัยที่ใช้ระบบการประกันคุณภาพตามเกณฑ์ มาตรฐานสากล (EdPEX) เทียบกับจำนวนหน่วยงานภายในทั้งหมดของมหาวิทยาลัย และเทียบบัญญัติไตรยางค์เป็นค่า ร้อยละ โดยใช้สูตรการคำนวณ ดังนี้

$$\frac{\text{ร้อยละของหน่วยงานภายในที่ใช้ระบบการประกันคุณภาพตามเกณฑ์มาตรฐานสากล (EdPEX)}}{\text{จำนวนหน่วยงานภายในทั้งหมด}} = \frac{\text{จำนวนหน่วยงานภายในที่ใช้ระบบการประกันคุณภาพตามเกณฑ์มาตรฐานสากล (EdPEX)}}{\text{จำนวนหน่วยงานภายในทั้งหมด}} \times 100$$

เกณฑ์การประเมิน

หน่วยงานภายในที่ใช้ระบบการประกันคุณภาพตามเกณฑ์มาตรฐานสากล (EdPEX) ร้อยละ 20

**ตัวชี้วัดที่ 4.5 ระดับคะแนนด้านคุณธรรมและความโปร่งใสในการดำเนินงานของหน่วยงานภาครัฐ
(Integrity and Transparency Assessment: ITA)**

คำอธิบายตัวชี้วัด

การประเมินคุณธรรมและความโปร่งใสในการดำเนินงานของหน่วยงานภาครัฐ หรือ Integrity and Transparency Assessment หรือที่เรียกว่าการประเมิน ITA เป็นเครื่องมือในการขับเคลื่อนนโยบายของรัฐในเชิงบวกที่มุ่งพัฒนาระบบราชการไทยในเชิงสร้างสรรค์มากกว่ามุ่งจับผิด เปรียบเสมือนเครื่องมือตรวจสอบสุขภาพองค์กรประจำปี โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อให้หน่วยงานภาครัฐทั่วประเทศได้รับทราบถึงสถานะและปัญหาการดำเนินงานด้านคุณธรรมและความโปร่งใสขององค์กร ผลการประเมินที่ได้จะช่วยให้หน่วยงานภาครัฐสามารถนำไปใช้ในการปรับปรุงพัฒนาองค์กรให้มีประสิทธิภาพในการปฏิบัติงาน การให้บริการ สามารถอำนวยความสะดวกและตอบสนองต่อประชาชนได้ดียิ่งขึ้น การประเมิน ITA เป็นเครื่องมือที่คำนึงถึงการเก็บข้อมูลอย่างรอบด้านและหลากหลายมิติ การกำหนดระเบียบวิธีการประเมินผลที่เป็นไปตามหลักการทางวิชาการเพื่อให้ผลการประเมินสามารถสะท้อนสุขภาวะขององค์กรในด้านคุณธรรมและความโปร่งใสได้อย่างแท้จริง โดยมีการเก็บข้อมูลจาก 3 ส่วน ดังนี้

ส่วนที่ 1 แบบวัดการรับรู้ของผู้มีส่วนได้ส่วนเสียภายใน (Internal Integrity and Transparency Assessment) หรือแบบวัด IIT โดยเปิดโอกาสให้บุคลากรภาครัฐทุกระดับที่ปฏิบัติงานมาไม่น้อยกว่า 1 ปี ได้มีโอกาสสะท้อนและแสดงความคิดเห็นต่อคุณธรรมและความโปร่งใสของหน่วยงานตนเอง ประกอบด้วยตัวชี้วัดดังนี้ ตัวชี้วัดที่ 1 การปฏิบัติหน้าที่ ตัวชี้วัดที่ 2 การใช้งบประมาณ ตัวชี้วัดที่ 3 การใช้อำนาจ ตัวชี้วัดที่ 4 การใช้ทรัพย์สินของราชการ ตัวชี้วัดที่ 5 การแก้ไขปัญหาการทุจริต

ส่วนที่ 2 : แบบวัดการรับรู้ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียภายนอก (External Integrity and Transparency Assessment) หรือแบบวัด EIT โดยเปิดโอกาสให้ผู้รับบริการหรือผู้ติดต่อหน่วยงานภาครัฐได้มีโอกาสสะท้อนและแสดงความคิดเห็นต่อการดำเนินงานของหน่วยงานภาครัฐ ประกอบด้วยตัวชี้วัดดังนี้ ตัวชี้วัดที่ 6 คุณภาพการดำเนินงาน ตัวชี้วัดที่ 7 ประสิทธิภาพการสื่อสาร ตัวชี้วัดที่ 8 การปรับปรุงระบบการทำงาน

ส่วนที่ 3 : แบบวัดการเปิดเผยข้อมูลสาธารณะ (Open Data Integrity and Transparency Assessment) หรือแบบวัด OIT เป็นการตรวจสอบระดับการเปิดเผยข้อมูลของหน่วยงานภาครัฐที่เผยแพร่ไว้ทางหน้าเว็บไซต์หลักของหน่วยงาน ประกอบด้วยตัวชี้วัดดังนี้

ตัวชี้วัดที่ 9 การเปิดเผยข้อมูล ตัวชี้วัดย่อยที่ 9.1 ข้อมูลพื้นฐาน ตัวชี้วัดย่อยที่ 9.2 การบริหารงาน ตัวชี้วัดย่อยที่ 9.3 การบริหารเงินงบประมาณ ตัวชี้วัดย่อยที่ 9.4 การบริหารและพัฒนาทรัพยากรบุคคล ตัวชี้วัดย่อยที่ 9.5 การส่งเสริมความโปร่งใสและการจัดการเรื่องร้องเรียนการทุจริตและประพฤติมิชอบ

ตัวชี้วัดที่ 10 การป้องกันการทุจริต ตัวชี้วัดย่อยที่ 10.1 การดำเนินการเพื่อป้องกันการทุจริต ตัวชี้วัดย่อยที่ 10.2 มาตรการภายในเพื่อป้องกันการทุจริต

การประเมินด้านคุณธรรมและความโปร่งใสในการดำเนินงานของมหาวิทยาลัยครอบคลุมทุกมิติทั้งในระดับบริหารงานของผู้บริหาร และระดับการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ ขึ้นตอนและกระบวนการดำเนินงานของหน่วยงาน วัฒนธรรมขององค์กร รวมไปถึงผลจากการดำเนินงานของหน่วยงานต่อผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย โดยผลการประเมินคุณธรรมและความโปร่งใสของมหาวิทยาลัย จะสะท้อนภาพลักษณ์การดำเนินงานที่มีคุณธรรมและความโปร่งใส ในด้านต่าง ๆ ของมหาวิทยาลัย โดยมีคะแนนเต็ม 100 คะแนน และจำแนกออกเป็น 7 ระดับ ดังนี้

คะแนน	ระดับ
95.00 - 100	AA
85.00 - 94.99	A
75.00 - 84.99	B
65.00 - 74.99	C
55.00 - 64.99	D
50.00 - 54.99	E
0 - 49.99	F

การจัดเก็บข้อมูล

การจัดเก็บข้อมูลพิจารณาจากผลคะแนนการประเมินคุณธรรมและความโปร่งใสในการดำเนินงานของหน่วยงานภาครัฐ (Integrity and Transparency Assessment: ITA)

เกณฑ์การประเมิน

คะแนนด้านคุณธรรมและความโปร่งใสในการดำเนินงานของหน่วยงานภาครัฐ (Integrity and Transparency Assessment: ITA) มากกว่า 90 หรือ ระดับ A

ตัวชี้วัดที่ 4.6 ระดับความสำเร็จของเครือข่ายความร่วมมือด้านประชาสัมพันธ์ทั้งภายในและภายนอก เพื่อเสริมสร้างประสิทธิผลตามวิสัยทัศน์และพันธกิจของมหาวิทยาลัย

คำอธิบายตัวชี้วัด

สำนักประชาสัมพันธ์และสารสนเทศ มีบทบาทสำคัญในการสนับสนุนการสร้างเครือข่ายความร่วมมือกับหน่วยงานหรือองค์กรภายใน และภายนอก พร้อมยกระดับการสื่อสารประชาสัมพันธ์ผ่านสื่อดิจิทัล เพื่อเผยแพร่ผลการดำเนินงานตามวิสัยทัศน์ และพันธกิจของมหาวิทยาลัยสู่ประชาคมทั่วไป ส่งเสริมความเข้มแข็งด้านการให้ความร่วมมือของเครือข่ายต่าง ๆ อันนำไปสู่การเป็นองค์กรดิจิทัล Digital Organization ของมหาวิทยาลัย

การจัดเก็บข้อมูล

การจัดเก็บข้อมูลพิจารณาจากระดับผลการดำเนินงานตามหัวข้อดังนี้

1. มีเครือข่ายภายในมหาวิทยาลัย ที่มีความร่วมมือการเผยแพร่ผลการดำเนินงานของมหาวิทยาลัย จำนวนไม่น้อยกว่า 5 เครือข่าย
2. มีเครือข่ายภายนอกมหาวิทยาลัย ที่มีความร่วมมือการเผยแพร่ผลการดำเนินงานของมหาวิทยาลัย ไม่น้อยกว่า 3 เครือข่าย
3. มีการจัดกิจกรรมร่วมกับเครือข่ายภายใน เพื่อส่งเสริมการเผยแพร่ผลการดำเนินงานของมหาวิทยาลัย
4. มีการจัดกิจกรรมร่วมกับเครือข่ายภายนอก เพื่อส่งเสริมการเผยแพร่ผลการดำเนินงานของมหาวิทยาลัย
5. มีการประเมินความพึงพอใจของเครือข่ายภายใน หรือภายนอก โดยมีคะแนนไม่น้อยกว่า 3.5 จากคะแนนเต็ม 5
6. มีการนำผลการประเมินความพึงพอใจไปใช้วางแผนและปรับปรุงผลการดำเนินงานในปีต่อไป
7. มีแนวทางการปฏิบัติที่ดี จากการดำเนินงานด้านการสร้างเครือข่ายประชาสัมพันธ์

เกณฑ์การประเมิน

ระดับ 1	ระดับ 2	ระดับ 3	ระดับ 4	ระดับ 5
มีการดำเนินงาน 1 - 2 ข้อ	มีการดำเนินงาน 3 - 4 ข้อ	มีการดำเนินงาน 5 ข้อ	มีการดำเนินงาน 6 ข้อ	มีการดำเนินงาน 7 ข้อ

ตัวชี้วัดที่ 4.7 ร้อยละของบุคลากรในมหาวิทยาลัยที่ได้รับการ Reskill/Upskill/New Skill ไม่น้อยกว่า 50 ชั่วโมงต่อปี

คำอธิบายตัวชี้วัด

บุคลากรในมหาวิทยาลัยประกอบด้วยบุคลากรสำคัญ 2 กลุ่มคือ กลุ่มบุคลากรสายวิชาการหรือสายสอน กับกลุ่มบุคลากรสายสนับสนุน ซึ่งบุคลากรทั้งสองกลุ่มต่างมีบทบาทหน้าที่ที่สำคัญแตกต่างกันออกไป และนับเป็นทรัพยากรบุคคลที่มีคุณค่าต่อองค์กรเป็นอย่างมาก เพราะเป็นขุมพลังที่จะขับเคลื่อนให้องค์กรประสบความสำเร็จและก้าวหน้าไปอย่างก้าวกระโดดและยั่งยืน การบริหารจัดการทรัพยากรบุคคลมีกระบวนการดำเนินการหลายรูปแบบ แต่รูปแบบที่สำคัญประการหนึ่งคือการพัฒนาศักยภาพของบุคลากรที่ต้องดำเนินการอย่างต่อเนื่องในลักษณะต่างๆ ดังนี้

Reskill หมายถึง การเปลี่ยนทักษะหรือเรียนรู้ในเรื่องที่ไม่เกี่ยวข้องกับสายงานเดิม

Upskill หมายถึง การเพิ่มเติมทักษะที่มีอยู่เดิม ด้วยทักษะความรู้ที่เกี่ยวข้องหรือองค์ความรู้ที่ใหม่กว่าทำให้แข็งแกร่งขึ้น ทำงานได้มีประสิทธิภาพมากขึ้น

New Skill หมายถึง ความสามารถเรียนรู้ทักษะใหม่

การจัดเก็บข้อมูล

การจัดเก็บข้อมูลพิจารณาจากจำนวนบุคลากรในมหาวิทยาลัยที่ได้รับการ Reskill/Upskill/New Skill ไม่น้อยกว่า 50 ชั่วโมงต่อปี เทียบกับจำนวนบุคลากรในมหาวิทยาลัยทั้งหมด และเทียบบัญญัติไตรยางค์เป็นค่าร้อยละ โดยใช้สูตรการคำนวณ ดังนี้

สูตรการคำนวณ

$$\text{ร้อยละของบุคลากรในมหาวิทยาลัยที่ได้รับการ Reskill/Upskill/New Skill} = \frac{\text{จำนวนบุคลากรในมหาวิทยาลัยที่ได้รับการ Reskill/Upskill/New Skill ไม่น้อยกว่า 50 ชั่วโมงต่อปี}}{\text{จำนวนบุคลากรในมหาวิทยาลัยทั้งหมด}} \times 100$$

เกณฑ์การประเมิน

บุคลากรในมหาวิทยาลัยได้รับการ Reskill/Upskill/New Skill ไม่น้อยกว่า 50 ชั่วโมงต่อปี ร้อยละ 80

ตัวชี้วัดที่ 4.8 ร้อยละของอาจารย์ที่ได้รับการแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งทางวิชาการที่สูงขึ้น

คำอธิบายตัวชี้วัด

มหาวิทยาลัยถือเป็นชุมปัญญาของประเทศ และมีความรับผิดชอบที่จะต้องส่งเสริมให้อาจารย์ในมหาวิทยาลัย ทำการศึกษาวิจัยเพื่อแสวงหาและพัฒนาองค์ความรู้ในศาสตร์สาขาวิชาต่างๆ อย่างต่อเนื่องเพื่อนำไปใช้ในการเรียนการสอน รวมทั้งการแก้ไขปัญหาและพัฒนาประเทศ การดำรงตำแหน่งทางวิชาการเป็นสิ่งสะท้อนการปฏิบัติงานดังกล่าวของอาจารย์ตามพันธกิจ ตำแหน่งทางวิชาการ ในที่นี้ประกอบด้วย ตำแหน่งศาสตราจารย์ รองศาสตราจารย์ และผู้ช่วยศาสตราจารย์ ซึ่งได้รับแต่งตั้งตามกฎหมายว่าด้วยสถาบันอุดมศึกษา

การจัดเก็บข้อมูล

การจัดเก็บข้อมูลพิจารณาจากจำนวนอาจารย์ที่ได้รับการแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งทางวิชาการที่สูงขึ้น เทียบกับจำนวนอาจารย์ทั้งหมด และเทียบบัญญัติไตรยางค์เป็นค่าร้อยละ โดยใช้สูตรการคำนวณ ดังนี้

$$\text{ร้อยละของอาจารย์ที่ได้รับการแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งทางวิชาการที่สูงขึ้น} = \frac{\text{จำนวนอาจารย์ที่ได้รับการแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งทางวิชาการที่สูงขึ้น}}{\text{จำนวนอาจารย์ทั้งหมด}} \times 100$$

เกณฑ์การประเมิน

อาจารย์ที่ได้รับการแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งทางวิชาการที่สูงขึ้น ร้อยละ 5

ตัวชี้วัดที่ 4.9 ร้อยละของบุคลากรสายสนับสนุนที่ได้รับการแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งสูงขึ้น

คำอธิบายตัวชี้วัด

บุคลากรสายสนับสนุน เป็นกลุ่มบุคคลสำคัญในการสนับสนุนการดำเนินงานของมหาวิทยาลัยให้สามารถขับเคลื่อนไปได้อย่างราบรื่น เรียบร้อย การดำรงตำแหน่งที่สูงขึ้นของบุคลากรสายสนับสนุน ประกอบด้วย ตำแหน่งประเภทวิชาชีพเฉพาะ หรือเชี่ยวชาญเฉพาะ ระดับชำนาญการ ระดับชำนาญการพิเศษ เชี่ยวชาญ และเชี่ยวชาญพิเศษ

การจัดเก็บข้อมูล

การจัดเก็บข้อมูลพิจารณาจากจำนวนจำนวนบุคลากรสายสนับสนุนที่ได้รับการแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งที่สูงขึ้น เทียบกับจำนวนบุคลากรสายสนับสนุนทั้งหมด และเทียบบัญชีไตรยางค์เป็นค่าร้อยละ โดยใช้สูตรการคำนวณ ดังนี้

$$\text{ร้อยละของบุคลากรสายสนับสนุนที่ได้รับการแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งที่สูงขึ้น} = \frac{\text{จำนวนบุคลากรสายสนับสนุนที่ได้รับการแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งที่สูงขึ้น}}{\text{จำนวนบุคลากรสายสนับสนุนทั้งหมด}} \times 100$$

เกณฑ์การประเมิน

บุคลากรสายสนับสนุนที่ได้รับการแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งที่สูงขึ้น ร้อยละ 5

ตัวชี้วัดที่ 4.10 ร้อยละของอาจารย์ที่ได้รับการแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งทางวิชาการที่สูงขึ้นด้วยการทำผลงานประเภทผลงานรับใช้ท้องถิ่นและสังคม

คำอธิบายตัวชี้วัด

ผลงานรับใช้ท้องถิ่นและสังคม หมายถึง ผลงานที่เป็นประโยชน์ต่อสังคมหรือท้องถิ่นที่เกิดขึ้นโดยใช้ความเชี่ยวชาญในสาขาวิชาอย่างน้อยหนึ่งสาขาวิชา และปรากฏผลที่สามารถประเมินได้เป็นรูปธรรมโดยประจักษ์ต่อสาธารณะ ผลงานที่เป็นประโยชน์ต่อท้องถิ่นและสังคมนี้ต้องเป็นผลให้เกิดการเปลี่ยนแปลงในทางที่ดีขึ้นทางด้านใดด้านหนึ่งหรือหลายด้านเกี่ยวกับชุมชน วิถีชีวิต การศึกษา ศิลปวัฒนธรรม สิ่งแวดล้อม อาชีพ เศรษฐกิจ การเมือง

การปกครอง คุณภาพชีวิต หรือสุขภาพ หรือเป็นผลงานที่นำไปสู่การจดทะเบียนสิทธิบัตรหรือทรัพย์สินทางปัญญา ในรูปแบบอื่นที่สามารถแสดงได้เป็นที่ประจักษ์ว่าสามารถใช้แก้ปัญหาหรือพัฒนาสังคมและก่อให้เกิดประโยชน์ อย่างชัดเจน หรือเป็นการเปลี่ยนแปลงในความตระหนักและการรับรู้ในปัญหาและแนวทางแก้ไขของชุมชน ทั้งนี้ ไม่นับรวมงานที่แสวงหากำไรและได้รับผลตอบแทนส่วนบุคคลในเชิงธุรกิจ

การจัดเก็บข้อมูล

การจัดเก็บข้อมูลพิจารณาจากจำนวนอาจารย์ที่ได้รับการแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งทางวิชาการที่สูงขึ้น ด้วยผลงานประเภทผลงานรับใช้ท้องถิ่นและสังคมเทียบกับจำนวนอาจารย์ทั้งหมด และเทียบบัญชีตีตรงยงค์เป็นค่า ร้อยละ โดยใช้สูตรการคำนวณ ดังนี้

$$\frac{\text{ร้อยละของอาจารย์ที่ได้รับการแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งทางวิชาการที่สูงขึ้นด้วยผลงานประเภทผลงานรับใช้ท้องถิ่นและสังคม}}{\frac{\text{จำนวนอาจารย์ที่ได้รับการแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งทางวิชาการที่สูงขึ้นด้วยผลงานประเภทผลงานรับใช้ท้องถิ่นและสังคม}}{\text{จำนวนอาจารย์ทั้งหมด}}} \times 100$$

เกณฑ์การประเมิน

อาจารย์ที่ได้รับการแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งทางวิชาการที่สูงขึ้นด้วยการทำผลงานประเภทผลงานรับใช้ท้องถิ่น และสังคม ร้อยละ 1

ตัวชี้วัดที่ 4.11 จำนวนศาสตราจารย์เพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง

คำอธิบายตัวชี้วัด

ศาสตราจารย์เป็นตำแหน่งทางวิชาการในระดับสูงสุดของตำแหน่งทางวิชาการที่คณาจารย์สามารถจะขอกำหนดตำแหน่งได้ เป็นเครื่องสะท้อนถึงความเชี่ยวชาญด้านวิชาการเฉพาะด้านในระดับสูง และเป็นเครื่องแสดงออกถึงศักยภาพในการพัฒนาตนเองขั้นสูงสุด ดังนั้นหากมหาวิทยาลัยใดมีตำแหน่งทางวิชาการในระดับ

ศาสตราจารย์ที่เพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่องในทุกๆปี ย่อมแสดงให้เห็นว่ามหาวิทยาลัยนั้นมีการยกระดับการพัฒนาทางวิชาการที่เพิ่มสูงขึ้นตามลำดับไปด้วย

การจัดเก็บข้อมูล

การจัดเก็บข้อมูลนับจากจำนวนรวมของศาสตราจารย์ในมหาวิทยาลัยปีปัจจุบัน เทียบกับจำนวนรวมของศาสตราจารย์ในมหาวิทยาลัยปีที่ผ่านมา

เกณฑ์การประเมิน

จำนวนศาสตราจารย์เพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่องจากฐานเดิมทุกปี อย่างน้อยปีละ 1 คน